

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:
<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SLÆGTEN GUNTELS
SLÆGTOPTEGNELSER

og

UDGIVEREN

CHRISTIAN NIKOLAI GUNTELS
ERINDRINGER

SLÆGTEN GUNTELS SLÆGTOPTEGNELSER

og

UDGIVEREN

CHRISTIAN NIKOLAI GUNTELS
ERINDRINGER

København

CHR. BACKHAUSENS BOGTRYKKERI

1937

INDHOLD

INDLEDNING

Slægten Guntel (Gundel)

Bødkermester Christian Carl Guntel (Gundel) som Grundlægger af seks Bødkermesternavne Guntel i København	17
En Artikel i Bødkerlaugets 250 Aars Jubilæumsskrift om Slægten Guntel (Gundel)	18
Bødkermester Christian Carl Guntel og Hustrus Børn Thora Marie Sponholtz, f. Guntel (Gundel)	20
Bødkermester Carl Christian Frederik Guntel	20
1. Bødkermester, Oldemand, R., Karl Nikolaj Christian Guntel	21
1. A. Grete Sophie Winkelmann, f. Guntel	22
1. B. Tove Karen Julie Frische, f. Guntel	22
2. Hulda Meta Ingeborg Larsen, f. Guntel	22
3. Agnes Marguerita Magdalene Guntel	23
Francisca Christine Guntel	23
Barbermester Emil Otto Guntell	23
1. Gerda Camilla Emilie Malten, f. Guntell og Otto Malten	24
1. A. Gerd Malten	25
1. B. Per Malten	25
1. C. Birgit Malten	25
2. Edith Ingeborg Kroman, f. Guntell og Arkivar Erik Kroman	25
2. A. Synne Kirstine Kroman	26

2. B. Anne Birgitte Marie Kroman	26
2. C. Hanne Grethe Kroman	26
Bødkermester Vilhelm Ludvig Gundel	26
1. Anna Wilhelmine Meyer, f. Gundel	27
2. Ellen Wilhelmine Gundel	27
Olivia Alvilda Meyer, f. Gundel	27
Dregebarnet Ferdinand Christian Guntel	28
Bødkermester Thorvald Harald Guntel	28
Bødkermester Christian Nikolai Guntel	30
Aase Ingeborg Seidel, f. Guntel	40
Dyrlæge Kai Valdemar Seidel	41
Olga Marie Magdalene Meyer, f. Guntel	42

Slægten Meyer 43

Handskemagermester Carl Vilhelm Emil Meyers	
første Ægteskab	43
1. Handskemagerværkfører Peter Vilhelm Emil Meyer	44
1. A. Kontorchef Aage Emil Meyer	44
1. B. Astrid Birgitte Schlichtkrull, f. Meyer	45
1. B. a. Aase Inger Schouboe, f. Schlichtkrull	45
1. B. b. Else Olga Samuelsen, f. Schlichtkrull	45
1. B. c. Gudrun Fanny Winggaard, f. Schlichtkrull	45
1. C. Frode Meyer	45
2. Augusta Wilhelmine Hastrup, f. Meyer	46
2. A. Ingeborg Ellen Jensen, f. Hastrup	46
2. B. Kaj Viggo Hastrup	46
3. Camilla Petrea Frederikke Guntell, f. Meyer	46
4. Axel Valdemar Olaf Meyer	46
4. A. Elna Meyer	47
4. B. Sofus Meyer	47
5. Anton Georg Ferdinand Meyer	47
6. Alma Juliane Antonette Hastrup, f. Meyer	47
Handskemagermester Carl Vilhelm Emil Meyers	
andet Ægteskab	47
1. Kontorist Vilhelm Meyer	48
2. Kolonialhandler Alfred Georg Meyer	48
2. A. Ellen Ingrid Ryde, f. Meyer	48
2. B. Arne Robert Meyer	49
2. C. Grethe Aase Hindsberger, f. Meyer	49
2. D. John Eyvind Meyer	49
3. Hilma Ingeborg Meyer	49
4. Agnes Ragnhild Olsen, f. Meyer	49
5. Forvalter Holger Thorkild Meyer Gundelby	50

Slægten Sponholtz	50
Smedemester Thorvald Gustav Adolf Sponholtz	51
1. Augusta Thora Sponholtz	52
2. William Adolf Sponholtz	53
2. A. Thorvald Rasmus William Sponholtz.....	53
3. Smedemester Carl Frederik Valdemar Sponholtz ..	54
3. A. Erna Thora Amalie Petersen, f. Sponholtz.....	54
4. Emilie Vilhelmine Birgitte Sponholtz	54
4. A. Iris Elfrida Isaksen og Landbrugskandidat Vagn Isaksen	54
5. Elektriker Thorvald Gustav Adolf Emil Sponholtz	55
5. Rigmor Martha Kirstine Gerrun Hansen, f. Sponholtz ..	55
5. B. Gertrud Thora Birgitte Sponholtz.....	56
5. C. Kontorist Aksel Anders Emil Sponholtz.....	56
6. Sporvejsassistent Vilhelm Ludvig Sponholtz	56
7. Elektriker Alfred Ejner Sponholtz	56
Slægten Christensen	57
Bødkermester Jens Christensen	57
1. Olivia Frederikke Christensen	57
2. Købmand Jens Christian Valdemar Christensen ...	58
3. Nationalbanktæller Oskar Frederik Christensen.....	59
3. A. Valborg Olivia Lillesø, f. Christensen.....	59
4. Otto August Christensen.....	59
Justerformand Jensens Slægt	60
Justerformand Frederik Jensen	60
Karen Marie Jensen	60
Julie Vilhelmine Emilie Gundel, f. Jensen	60
Slægten Jakobsen	61
1. Edel Marie Jakobsen.....	61
2. Margrete Jakobsen.....	61
3. Hansigne Jakobsen.....	61
Slægten Roepstorff	62
Johan Frederik Roepstorff	62
1. Skomagermester Christian Roepstorff.....	64
2. Anne Christensen, f. Roepstorff.....	65
3. Birgitte Christine Guntel, f. Roepstorff	65
4. Hanne Petersen, f. Roepstorff.....	65
5. Larsine Petersen, f. Roepstorff.....	65

Slægten Westengaard	66
Nationalbanktæller Johannes Severin Westengaard..	67
Etatsraad Otto Bergio Christian Westengaard	68
Overretssagfører Johannes Knud Westengaard	69
Afstamningen mellem Slægterne Mikkelsen, Schøller, Guntel og Borre.	
Slægten Mikkelsen-Guntel	70
Slægten Borre	73
1. Farhalvbroder Kaptajn Vilhelm Borre	75
1. A. Olga Marie Magdalene Borre	77
1. B. Hilma Augusta Nikoline Bornebusch, f. Borre.....	77
2. Farhalvbroder Krigsassessor Christian Nielsen Borre	78
2. A. Maskinmester Nikolai Rudolf Borre	80
2. B. Olga Marie Magdalene Christiansen, f. Borre	80
2. C. Tømrer Christian Vilhelm Peter Borre.....	81
3. Bødker Julius Peter Nielsen Borre	81
4. Sadelmager Ludvig Borre	81
5. Karetmager Valdemar Otto Nikolai Borre	81
Slægten Schøller	82
Christian Schøller.....	82
Margaard, Schøllernes Slægtgaard	84
Tillæg til Borgmester Westengaards Biografi og nogle Notitser om Slægten Bang	85
Hollufgaard og nogle Notitser om Slægten Hastrup	86
Dallum Slot	88
SPREDTE NOTITSER	89

INDLEDNING

Allerede som 10-aarig Dreng begyndte jeg paa at skrive en Slægtbog, men det blev afbrudt, da jeg blev konfirmeret og begyndte Uddannelse i Bødkerfaget, og senere har Livets Tildragelser optaget mig, saa først efter at jeg i 1928 havde afstaaet Forretningen, fik jeg, i mit 68. Aar, Tid til at genoptage Arbejdet med Slægtbogen, men i de 9 Aar fra 1928 til 1937 har dette Arbejde beskæftiget mig en Del. Slægtbogen var oprindelig tænkt som en Haandbog, hvori var anført Dato for Familiens Fødsler, Giftermaal, Dødsfald o. d. b., altsaa nærmest et Slægtregister, men da jeg under Arbejdet mærkede, at denne Oprensning af Tal og Navne vilde gøre mig Arbejdet for ensformigt, og da jeg tillige havde Lyst til at nedskrive mine Familieerindringer, som kunde give mine Efterkommere en Forestilling om, hvorledes Livet blev levet i min og mine nærmeste Forgængeres Tid, bestemte jeg mig til at indflette disse Erindringer blandt Optegnelserne, og derved fik Bogen den Skikkelse, hvori den her foreligger. Bogen indeholder Notitser om 290 Personer, deraf 188 med hvilke jeg er kommen i personlig Berøring, nemlig 117 nulevende og 71 afdøde, endvidere Notitser om 102 Personer, med hvilke jeg ikke er kommen i personlig Berøring, nemlig 14 nulevende og 88 afdøde. Heri er ikke medregnet Navnene paa de Personer, der er omtalt i det af mig i August 1935 udgivne: Afstamningen mellem Slægterne Guntel, Westengaard m. fl.

Jeg har tilstræbt, at de indeholdte Data skulde være saa nøjagtige som muligt, og disse Data fra Landsarkivet, Rigsarkivet, Hærens Arkiv, Kirkebøgerne o. l. samt fra skriftlige

Oplysninger fra vedkommende Personer selv, maa paaregnes at være nøjagtige, men for de Oplysninger jeg har faaet dels mundtligt efter Vedkommendes Hukommelse og dels efter løse Notitser, kan jeg ikke garantere. I enkelte Tilfælde har min Broderdatter Edith Kromans Ægtefælle, Arkivar Erik Kroman, været mig behjælpelig med at skaffe gode Oplysninger. Notitserne om mine nærmeste og mig selv er lidt mere udførlige end om de øvrige.

Der er desværre Sandsynlighed for, at Navnet Guntel uddør, naar vi 7 der endnu bærer Navnet — min Broder Vilhelm, min Brodersøn Karl og hans Hustru, min Svigerinde Sophie og hendes Datter Marguerita og min Hustru og jeg — er døde, da vi ikke efterlader os Sønner, og Tilladelse for andre af Familien til at bære Navnet kun kan faaes med Samtykke af alle der bærer Navnet Gundel, hvad der maa anses for uoverkommeligt. Hvis Grete Winkelmann eller Tove Frische skulde faa Sønner, kan disse maaske faa Tilladelse til at bære deres Moders Pigenavn, men sammen med deres Ægtefælles, f. Eks. Guntel-Winkelmann. Holger Meyer har i 1937 faaet Navneforandring til Gundelby, et lille Tilløb til delvis Bevarelse af Navnet.

En Statistik over Antallet af Familiens Medlemmer findes i Slutningen af Artiklen: Bødkermester Christian Carl Guntel og Hustrus Børn. Heraf følgende Uddrag: Regnes mine Forældre for Familiens første Generation og deres Børn og Svigerbørn for anden Generation, udgør disse to Generationer 20 Personer, den tredje Generation 35 Personer, den fjerde 30 og den femte 14 Personer, ialt 99 Personer. Af mine Forældres 10 Børn og 8 Svigerbørn, ialt 18 Personer, er nu kun 6 igen: Vilhelm, Olga, jeg, min Hustru Anna, Sophie og Camilla.

Bogen er trykt i 35 Eksemplarer, og et Eksempel er til Gennemlæsning i det kongelige Bibliothek. Selvfølgelig er jeg forberedt paa, at et og andet kan kritiseres, men her maa erindres, at jeg ikke er professionel Genealog som Hauch-Fausbøll og Dr. Bobé, men kun Amatør.

København, 12. September 1937.

Christian Nikolai Guntel.

Slægten Guntel (Gundel).

Bødkermester Christian Carl Guntel (Gundel), Stamfaderen til Slægten Guntel. Han blev født 29. Maj 1812 i København. Om de nærmere Omstændigheder ved hans Fødsel se Artiklen: Slægten Mikkelsen-Guntel, ikke at forveksle med Slægten Mikkelsen-Krabbe, samt Artiklen om Christian Schøller. Han var Fader til denne Bogs Udgiver, hvorfor jeg i det efterfølgende ogsaa benævner ham saaledes.

Kort Tid efter Fødselen kom han i Pleje hos Spindemester Fattigforstander Gundel i Slagelse. Her voksede han op i den Formening, at han var en Søn af Gundel og dennes Hustru, indtil han i 1826 blev konfirmeret i St. Michaels Kirke i Slagelse — efter Datidens Skik i velstillede Krese med høj Hat og Kjole. Da han fik sin Konfirmationsattest udleveret, saa han der stod: Christian Carl med tillagt Navn Gundel. Han fik nu at vide af Plejeforældrene, at han var deres Plejebarn, og at hans Moder var gift med Funktionær ved Garnisons Sygehus i København, Nikolai Nielsen Borre. Han kom nu i Brevveksling med sin Moder og denne Brevveksling fortsattes fra han i 1826 kom i Bødkerlære i Slagelse til han i Sommeren 1831 blev Svend. Han gik da tilfods til København og aflagde det første Besøg hos sin Moder og Stedfader i Garnisons Sygehus i Rigensgade. I nogle Aar derefter fortsatte han Brevvekslingen med Plejeforældrene, men efterhaanden blev den sjældnere for tilsidst at ophøre. Han vedblev at bære Plejeforældrenes Navn, Gundel, indtil han i 1837 blev gift. Paa Vielsesattesten kom der saa til at staa Guntel og dette Navn bar han fremdeles for derved at betegne at han ikke tilhørte Slægten Gundel. Nærmere herom se Artiklen Spredte Notitser.

Ved Ankomsten til sin Moders og Stedfaders Hjem i Rigensgade blev han hjærtelig modtaget af sin Moder, venlig af sin Stedfader, hos hvem Fader dog mærkede en Frygt for, at Fader ikke skulde faa Arbejde og blive dem til Besvær. Men da Fader allerede næste Dag fik Arbejde hos Bødkermester Bergholt og straks lejede sig et Værelse ude i Byen, blev der Glæde hos Farmor og Tilfredshed hos Stedfaderen, og da Fader ved alle Lejligheder søgte at være dem til Nytte, flittig og virksom som han var, blev der snart det allerbedste Forhold mellem ham og »de gamle«. Fader erfarede nu de nærmere Omstændigheder ved hans Fødsel, og han havde nu væsentligst sit Hjem hos »de gamle« sammen med sine Halvbrødre, indtil han i 1839, 27 Aar gammel, blev gift og fik sit eget Hjem. Hans Moder, der var født 1793, var da 47 Aar, hans Stedfader, der var født 1782, 57 Aar, af hans Halvbrødre var da Vilhelm 17 Aar, Christian 14 Aar, Julius 8 Aar, Ludvig 6 Aar og Valdemar ikke født. I 1853 døde hans Stedfader af Kolera paa Sygehusets Officerslazaret, 71 Aar gammel. Fader sad ved hans Dødsleje og den gamle bad Fader om at tage sig af sin Moder og sine unge Halvbrødre, hvad Fader ogsaa gjorde. Nærmere herom se Artiklen Slægten Borre.

Efter Ankomsten til København arbejdede Fader et Aars Tid hos Bødkermester Bergholt, men om Foraaret 1832 tog han Arbejde hos det islandske Købmandsfirma Ørum & Vulf. Straks efter sejlede han med et af Firmaets Skibe til Island og udførte Bødkerarbejdet paa vedkommende Handelssted. I 7 Aar gentog sig hvert Aar, at Fader om Vinteren arbejdede hos en Mester i København og om Foraaret rejste til Handelsstedet og var der om Sommeren. Men foruden deltog han i Ekspeditionen paa Handelsstedet, og han gjorde saa god Nytte her, da han paa Grund af sit vindende Væsen var afholdt af Islænderne, at hans Assistance blev paaskønnet ved, at han fik Lov til for egen Regning at købe en Del islandske Produkter, som f. Eks. Tran, Lammekød og Uld, og sælge dem ved Hjemkomsten til Danmark, og naar han om Foraaret rejste til Island, havde han adskillige Varer med, som han solgte til Islænderne, f. Eks. Ure, som han om Vinteren købte ved Assi-stenshusauktionerne.

Fader arbejdede nogle Aar sammen med Bødkersvend Jens Christensen, og mellem dem opstod der et godt Venskab, saa de kom sammen i deres Fritid. Herved kom Fader sammen med Christensens Forlovede Anne Roepstorff og hendes Søster Birgitte Christine Roepstorff. Disse Sammenkomster resulterede i, at Fader blev forlovet med Birgitte Roepstorff, og 13. November 1839 blev de viet i Garnisons Kirke. Forloverne var Faders Stedfader og Moders Onkel, Nationalbanktæller J. L. Westengaard. Ved dette Ægteskab fremkom Afstamningen mellem Slægten Guntel og Slægterne Jacobsen, Roepstorff, Westengaard, Danneskjold helt op til Kongefamilien. Fader var da 27 Aar, Moder 22 Aar. Ved de ved Islandsrejserne samsparede Penge satte de Bo og lejede Værksted og Butik i Adelgade, og nu arbejdede Fader i sit eget Værksted om Vinteren, medens han om Sommeren vedblivende rejste til Island for at samle Kapital nu til at gøre Mesterstykke for. Det gamle Hus (Matr. Nr. 279, Husnr. 65) stod endnu i April 1937. Her fødtes deres første Barn, min Søster Thora, 1840. Da Fader om Efteraaret 1841 kom hjem fra Island, saa han lutter fremmede Mennesker i sin Butik og i sit Værksted i Adelgade, men han anede straks, hvorledes det forholdt sig. Inden Udrejsen havde Fader forhandlet med en Brændevinsbrænder i Prinsensgade 3 om at leje Værksted i hans Ejendom, mod at Fader kom til at levere Bødkerarbejde til ham. Fader gik saa hen i Rigensgade og saa her Moder sidde ved Vinduet paa 1. Sal med Thora paa Skødet. Medens Fader var paa Island fik Moder, der styrede Værkstedet om Sommeren med en Svend, Bud om, at Værkstedet i Rigensgade var ledigt, og Moder flyttede saa derhen med Værksted og Beboelse, og Fader fandt alt i Orden. Dette illustrerer, at Moder foruden at være en god Hustru og Moder ogsaa var Fader en god Medarbejder i deres Kamp for Tilværelsen og Fremgang. Huset i Rigensgade fandtes endnu i 1937, men tildels ombygget.

Beboelsen i Rigensgade blev dog ikke langvarig, thi da min Broder Carl blev født i August 1843, boede de igen i Adelgade, men i et Hus lige over for deres første Bopæl, nemlig Matr.-Nr. 234, nuværende Husnr. 62. Ogsaa dette stod endnu i 1937, men medens deres første Bopæl kun kunde give et meget beskedent

Bo, afgav Boligen i Nr. 62 et forholdsvis godt Bo. I November 1845 fødtes her min Søster Francisca. I 1846 havde Fader sammensparet saa meget, at han gjorde Mesterstykke, og 11. April 1846 løste han Borgerbrev, 34 Aar gl. Han anede ikke den Gang, at han derved grundlagde det Bødkermesternavn, Guntel, der senere ialt blev baaret af 6 Bødkermestre i København. Borgerbrevet, hvori han kaldes »med tillagt Navn Gundel«, opbevares blandt mine Familieerindringer. Samme Aar indmeldte han sig i Bødkerlauget, men udmeldte sig igen samme Aar, da han ikke fandt de kollegiale Forhold tilfredsstillende. Ligeledes i 1846 aftjente han første Gang sin Værnepligt ved Borgervæbningen efter først at have »gjennemgaaet Corpsets Exercerskole«, som det hedder i Attesten, som jeg ligeledes opbevarer. I de paafølgende Aar 1847, 1848, 1849, 1850 og 1851 blev han hvert Aar indkaldt til Øvelse ved »det borgerlige Infanteri«. Sidste Aar var Faders Halvbroder Vilhelm Borre, blevet Kaptajn, og Fader fortalte, at han væddede med Vilhelm om, at Fader vilde unnlade at gøre Honnør for ham, naar Fader stod som Skildvagt ved den daværende Hovedvagt ved Kongens Nytorv, naar Vilhelm passerede Torvet, et Væddemaal Fader vandt, da han vendte sig, saa han ikke kom til at se Kaptajnen. — Aaret efter at Fader havde gjort Mesterstykke, gjorde hans Svoger Christensen Mesterstykke og begyndte Forretning.

Endnu et Par Somre rejste Fader paa Island, da han nødig vilde give Afkald paa den gode Fortjeneste; men da min Broder Emil blev født i Januar 1848, blev det for besværligt for Moder at passe tre Børn, Butik og Værksted, naar Fader var paa Island, og derfor maatte Fader ophøre med disse Rejser, som Fader havde foretaget i 16 Aar, deriblandt en Rejse til Newcastle, og som havde haft Betydning for ham i hans unge Dage. Medens Forældrene boede i Adelgade, blev foruden de tre forannævnte følgende af mine Søskenne født: Vilhelm 1850, Olivia 1853 og Ferdinand 1855, i alt blev 6 af os 10 Søskenne født i Adelgade. Formentlig 1856 flyttede de til Store Strandstræde, Matr.-Nr. 96, et nu nedrevet Hus, hvis Gaard stødte ud til Garnisons Kirkes Gaard, efter at have boet i Adelgade i 17 Aar, bortset fra den korte Beboelse i Rigensgade. Aar-

sagen til Flytningen var, at Fader kunde faa Arbejdet for Vinhandler Rehof dersteds. Medens de boede her, blev min Broder Thorvald født 1857. Det var dog kun faa Aar, de boede her, thi da jeg blev født i Januar 1861, boede de i Pilestræde, Matr.-Nr. 122, nuværende Husnr. 42. Huset staar endnu, men i den Kælderlejlighed, hvor Forældrene havde Beboelse, Butik og Værksted, er nu fire moderne Butikker. I 1859 døde Ferdinand her, den første af deres Børn, de mistede, kun 4 Aar gammel. Efter en kort Tid at have boet i Skindergade, flyttede de Beboelsen til Vesterbro Nr. 78 og samme Aar til Gl. Kongevej 31, hvortil Forretningen ligeledes blev flyttet dette Aar.

Da Forældrene flyttede til Gl. Kongevej, var Fader 50 Aar og Moder 45 Aar, og de havde været gift i 23 Aar. I November 1862 blev Thora gift med Sponholtz. 1. December 1863 blev Olga født, den sidste af os 10 Børn. I Oktober 1864 døde Francisca, 18 Aar gl. I 1865 blev Vilhelm konfirmeret og kom i Lære hos Fader, hvilken Lære han fratraadte to Aar efter for at faa en mere alsidig Uddannelse hos Bødkermester Lassen i Løngangsstræde. I 1871 blev Thorvald konfirmeret og kom ligeledes i Lære hos Fader for 2 Aar efter at komme i Lære hos Bødkermester Mahnfeld i Nyhavn. Emil etablerede sig 1871 som Barbermester ved Niels Ebbesensvej og Carl som Bødkermester i Skovshoved. Jeg blev konfirmeret 1875, kom ligeledes i Lære, hvor det gik mig som Thorvald. I 1874 overtog Vilhelm Hjort Kjærs Forretning. Kort Tid efter ophævede Carl sin Forretning og gik i Kompagni med Vilhelm. 1876 blev Emil gift med Hulda Jensen.

I de 23 Aar, Forældrene havde været gift, da de kom til at bo ved Gl. Kongevej, havde deres Arbejde væsentligt til Formaal at underholde og opdrage deres 10 Børn. Efterhaanden som de kom »fra Haanden«, lysnede det for Forældrene i pekuniær Henseende. Fader var meget virksom, og paa Skiltet ud mod Gl. Kongevej stod: »C. C. Guntel, Bødker og Snedker«, hvorfor Fader ogsaa lavede Brandstiger, Ægkasser m. m. i et Omfang, saa han flere Gange maatte udvide Forretningslokalerne. Moder var ogsaa virksom. Foruden den ikke saa lille Husholdning havde hun Straahattevaskeri, og i det hele blev der af os alle arbejdet meget flittigt. Medens vi Drengene gik i

Skole, maatte vi, naar vi kom fra Skole, hjælpe til i Værkstedet, enkelte Dage eller enkelte Timer undtagen, hvor vi kunde undværes i Værkstedet, kunde vi lege med andre Børn. Arbejdstiden var fra Kl. 6 Morgen til Kl. 8 Aften, om Søndagen til Kl. 12. Da jeg kom i Lære, var Arbejdstiden forkortet til Kl. 7, hvorefter Oprømningen, der gerne tog en Time, begyndte. Men saa blev der Raad til lidt Fornøjelser, om Sommeren smaa Skovture, Tivoli-Ture og Frederiksberg-Ture, om Vinteren smaa Selskabeligheder i beskedne Former. Jævnlig kom vi sammen med Faders Halvbroder Christian og Tante Line og Farmor Borre.

Den Gang kendte man intet til Arbejdsløshedsunderstøttelse, Socialhjælp eller Aldersrente, vilde man undgaa Fattigvæsenet, maatte man ikke alene sætte Tæring efter Næring, men tillige lægge noget af Fortjenesten til Side til at modstaa daarlige Tider og navnlig for at sikre Alderdommen. I 1877 havde Forældrene sammensparet 2000 Kr., som de skænkede til Haandværkerforeningens Stiftelse Alderstrøst imod at faa Fribolig og Renter af de 2000 Kr., saalænge de boede der. Her flyttede de ind i en hyggelig 2-Værelses Lejlighed ud til Nørrebrogade, medens Thorvald overtog Forretningen ved Gl. Kongevej imod at svare dem et ugentligt Bidrag til deres Underhold. Fader, der den Gang var 65 Aar og Moder 60 Aar, havde et lille Værksted, hvori han lavede Spande o. l. til Thorvald, og efter at jeg i 1880 havde begyndt Forretning tillige til mig. Da Fader afstod Forretningen, havde han drevet den i 38 Aar. Efterhaanden som Alderen tog til, maatte Fader opgive Værkstedet, og da Moder blev ca. 65 Aar, maatte hun, der hidtil havde besørget deres lille Husholdning, have Hjælp. Men ellers havde de det godt og var tilfredse. Om Eftermiddagen gik Turen til en af os gifte Søskende, hvor de altid tilbragte en hyggelig Aften.

Noget efter at Forældrene var flyttet i Alderstrøst, lejede Thorvald en Butik i den af Brændevinsbrænder Meyer nyopførte Naboejendom til Udstyrsforretning, og samtidig lejede vi Søskende — Thorvald, Olivia, jeg og Olga — en Kvistlejlighed i samme Hus, hvor Søstrene holdt Hus for os, medens de tillige ekspederede i Butikken. Kort Tid efter flyttede Olga ud til

Forældrene i Alderstrøst, og her blev hun konfirmeret 1878. Samme Aar fik Thorvald, 21 Aar, Myndighedsbevilling og Borgerskab, Carl og Sofie blev gift og Vilhelm og Carl flyttede deres Forretning fra Nørregade til Nansensgade. I 1880 begyndte jeg Forretning i Vesselsgade og samme Aar blev der indgaaet ikke mindre end tre Ægteskaber, nemlig Olga og Emil Meyer, Vilhelm og Julie og Olivia og Vilhelm Meyer sen. Thorvald opgav Udstyrsforretningen, og Søskendehjemmet blev opløst.

I 1888 købte Thorvald Ejendommen med vor gamle Forretning, men allerede i Juni 1889 døde han af Tyfus, og det uventede skete, at Forældrene kom til at arve Ejendommen, som saa blev administreret af Emil og jeg. Jeg overtog Forretningen efter Thorvald, der kun blev 32 Aar, jeg var da 28 Aar. 13. November s. A. holdt Forældrene Guldbryllup, men var da endnu raske og rørige, Fader 77, Moder 72 Aar. Men saa gik det tilbage med Helbredet. 21. November 1897 døde Fader, 85 Aar, og blev begravet i Thorvalds Grav, og Moders Fætter Etatsraad Westergaard blev Moders Lavværge til hendes Død 21. Juni 1901, 84 Aar. Hermed havde Forældrene afsluttet deres flittige, stræbsomme Tilværelse og deres rolige og tilfredse Alderdom efterladende de smukkeste Minder om dem. Moder blev sænket i Faders Grav paa Fasankirkegaarden, nu Solbjerg Kirkegaard.

Vi syv dalevende Søskende arvede saa Ejendommen ved Gl. Kongevej. Emil og jeg administrerede den, til vi 15. Maj 1906 solgte den, efter at den i 18 Aar havde været i Familiens Eje. Nærmere herom i Thorvalds og min Biografi.

Om Moders Barndom og Ungdom se hendes Fader Joh. F. Roepstorffs Biografi og hendes egen Birgitte Christine Roepstorffs Biografi.

Bødkermester Christian Carl Guntel (Gundel) som Grundlægger af seks Bødkermesternavne Guntel i København.

Som tidligere omtalt var min Fader Grundlægger af Bødkermesternavnet Guntel. Han selv løste Borgerskab 1846. Derefter følger fire af hans Sønner. Nr. 2 blev Carl Guntel, der blev

Mester 1871. Nr. 3 Vilhelm Guntel 1874. Nr. 4 Thorvald Guntel, der 21 Aar gl. fik Myndighedsbevilling og Borgerskab 1878. Nr. 5, jeg, Christian Guntel, der i 1886 fik Borgerskab, 25 Aar gl., efter at jeg i seks Aar havde drevet Forretning paa Faders Borgerskab. Nr. 6 blev Carl Guntels Søn, den nuværende Oldermann Karl Guntel i 1903. Men af de her nævnte havde kun Fader og jeg oparbejdet vore Forretninger fra Grunden. De øvrige havde overtaget gamle Forretninger. Men foruden kan paa en Maade nævnes som Nr. 7 A. Chr. Madsen, der i 1928 overtog min Forretning og fortsætter den under Firmanavnet: Chr. Guntels Efterfølger A. Chr. Madsen.

En Artikel i Bødkerlaugets 250 Aars Jubilæumsskrift om Slægten Guntel (Gundel).

I 1928 fejrede Bødkerlauget sit 250 Aars Jubilæum, i hvilken Anledning Lauget overdrog Redaktør C. A. Clemmensen at forfatte Festskriftet. I dette fandtes en Artikel »Gamle Bødker-slægter« og i denne skildres ogsaa Bødkerslægten Guntels seks Bødkerrestres Tilværelse, navnlig i erhvervsmæssig Henseende. Skildringen er i alt væsentligt overensstemmende med et af mig paa Oldermændens Anmodning forfattet Udkast. Bogen faas til Gennemsyn hos mig, paa Rigsarkivet og formentligt hos Oldermann K. Guntel.

Bødkermester Christian Carl Guntel og Hustrus Birgitte Guntels Børn.

Thora Marie Sponholtz, f. Guntel (Gundel). Født 4. September 1840 i Adelgade, død 1921 i Griffenfeldtsgade.

Bødkermester Carl Christian Frederik Guntel. Født August 1843 i Adelgade, død 1907 ved Gersonsvej.

Francisca Christine Gundel. Født 1845 i Adelgade, død 1864 ved Gl. Kongevej.

Barbermester Emil Otto Guntell. Født 1848 i Adelgade, død 1929 ved Nørrebrogade.

Bødkermester Vilhelm Ludvig Guntel. Født 29. December 1850 i Adelgade, lever for Tiden Fridthjof Nansens Plads.

Olivia Alvilda Meyer, f. Guntel. Født 19. Marts 1853 i Adelgade, død 1932 i Nansensgade.

Dregebarnet Ferdinand Christian Guntel. Født 22. August 1855, død 1859 i Pilestræde.

Bødkermester Thorvald Harald Guntel. Født 16. Oktober 1857 i Store Strandstræde, død 1889 ved Gl. Kongevej.

Bødkermester Christian Nikolai Guntel. Født 17. Januar 1861 i Pilestræde, nulevende ved H. C. Ørstedsvej.

Olga Marie Magdalene Meyer, f. Guntel. Født 1. December 1863 ved Gl. Kongevej, nulevende ved Nørrebrogade.

Som det ses af denne Stamtavle er af os 10 Søskende tre døde ugifte, nemlig Thorvald, Francisca og Ferdinand. Vi 7 gifte Søskende med vore Ægtefæller udgjorde 15 Personer, da Emil har været gift to Gange. Sammen med vore to Forældre bliver disse to Generationer 20 Personer. Mine Forældres tre Svigersønner er døde, af Svigerdøtrene er 5 døde, tre nulevende, nemlig min Broder Carls Enke Sophie Guntel, 86 Aar, min Broder Emils Enke Camilla Guntel, 75 Aar, og min Hustru Anna Guntel, 72 Aar. Af os 10 Søskende lever endnu os tre: Vilhelm, der er Enkemand, 86 Aar, Olga, der er Enke, 73 Aar, og jeg, hvis Hustru lever, 76 Aar. Af den 20 Personer store Flok er vi nu kun 6 igen. Af mine Forældres Børnebørn lever 26, 9 af dem med deres respektive Ægtefæller, saa denne — den tredie — Generation bestaar i alt af 35 Personer. Den fjerde Generation, mine Forældres Børnebørnsbørn bestaar af 18 Personer. Med deres 12 respektive Ægtefæller udgør den fjerde Generation 30 Personer, og den femte Generation, min Forældres Børnebørnsbørnsbørn udgør 14 Personer, af hvilken den ældste Per Malten er 20 Aar, den yngste Grethe Hindsbergers Søn født i April 1937. Alle 5 Generationer udgør 99 Personer. Lægges hertil af Personerne i de Slægter, der ved Giftermaal er kommen i Afstamning til Slægten Guntel (Slægterne Meyer, Sponholtz, Westengaard m. fl.) nemlig 190 Personer, bliver det ialt ca. 290 Personer. — Slægter fødes, Slægter dør, Slægter følger Slægters Gang.

Thora Marie Sponholtz, f. Guntel (Gundel), min ældste Søster, f. 4. September 1840, døbt i Trinitatis Kirke. Efterhaanden som hun voksede til, hjalp hun Moder med Husholdning og Ekspedition i Butikken, senere som voksen ved Husgerning hos Smedemester Jensen, Vesterbrogade 80, der senere blev min Broder Emils Svigerfader. Her gjorde hun Bekendtskab med Jensens Mestersvend Thorvald Gustav Adolf Sponholtz, blev forlovet med ham og 13. November 1862 gift med ham, der senere selv blev Smedemester. Nærmere om deres øvrige Tilværelse se hans Biografi.

Bødkermester Carl Christian Frederik Guntel, min ældste Broder, f. 11. August 1843 i Adelgade, døbt og konfirmeret i Trinitatis Kirke, lærte Faget hos Faderen, blev Svend ca. 1862, aftjente sin Værnepligt i Marinen 1863, begyndte selvstændig Bødkerforretning i Skovshoved ca. 1870. Denne drev han til 1874, da han 31 Aar gl. gik i Kompagni med Broderen Vilhelm, der kort forinden havde overtaget Hjort Kjærs Bødkerforretning, Nørregade 34. Om Carls Deltagelse i Forretningen til Vilhelm i Aaret 1900 traadte ud af Firmaet: se Vilhelm Guntels Biografi. Samme Aar solgte Carl sin Part i Ejendommen Ole Suhrsgade 13 til Vilhelm, saa ogsaa dette Kompagniskab ophævedes, efter at Forretningskompagniforholdet havde varet i 26 Aar. Carl drev saa Forretningen sammen med Sønnen Karl Guntel til 1902, da denne overtog Forretningen for egen Regning. Carl var da 59 Aar. Medregnet Forretningen i Skovshoved havde han drevet Forretning i 31 Aar.

I 1878 blev han viet til *Mette Sophie Eriksen* i Liunge (Nu Lynge) Kirke pr. Slangstrup, f. 15. December 1851, i Familien kaldt ved Fornavnet Sophie, Datter af Tømrer Eriksen. Carl og Sophie kom til at bo i Nansensgade i samme Hus, som Vilhelm og Julie to Aar efter kom til at bo i. Her kom Carl og Sophies tre Børn til Verden. Sammen med Vilhelm drev Carl Forretningen godt frem, saa de efterhaanden kunde købe en Ejendom ved Nordvestvej (nu Rantzausgade), en i Fredensgade og en i Ole Suhrsgade, i hvilken Ejendom begge Familier i 1888 flyttede ind, da her var gode Treværelseslejligheder, medens de i Nansensgade kun havde Toværelseslejligheder. Ejendommen

ved Nordvestvej og Fredensgade solgte de efterhaanden med en god Avance.

Efter at Carl havde afstaaet Forretningen til Sønnen i Aaret 1900, flyttede Carl og Sophie til Hellerup, hvor de købte Gersonsvej 15, og hvor de nød deres Otium med deres ugifte Datter Rita i Hjemmet. 4. Juli 1907 døde Carl, 64 Aar. Sophie og Datteren bor vedblivende i Villaen.

I Ægteskabet var tre Børn:

1. Karl Nikolaj Christian Guntel, f. 7. September 1878.
2. Hulda Meta Ingeborg Larsen, f. Guntel, f. 15. Juli 1880.
3. Agnes Marguerita Magdalene Guntel, f. 15. Novbr. 1885.

1. **Bødkermester, Oldermænd, R., Karl Nikolaj Christian Guntel**, f. 7. September 1878, kom i Lære hos Bødkermester Charles Kønig 1893, blev Svend 1898, traadte ind i Faderens Forretning 1900, overtog Forretningen for egen Regning 1902, og driver denne vedblivende under Firmaet C. & V. Guntel.

Han blev Medlem af Bødkerlauget 1904, Medlem af Laugets Bestyrelse 1910, Viceoldermænd 1920, Oldermænd 1927, Redaktør af Bødkermestrenes Medlemsblad fra dets Start 1918, bortset fra et Par Aar, Formand for Haandværkerforeningens Understøttelseskasse, Næstformand i samme Forenings Begravelseskasse, Medlem af Kredsbestyrelsen for den konservative Vælgerforening i 3. Kreds, Repræsentant i Haandværkerforeningen fra han blev Oldermænd 1927, Repræsentant i Arbejdsgiverforeningen, Haandværkerbanken, Foreningen til Lærlinges Uddannelse, Foreningen Dansk Arbejde, i Selskabet Borgervennen af 1788 og i dennes Laaneudvalg, i Københavns Grundejerforening fra 1935 og Medlem af Bestyrelsen af Haandværkerstiftelsen ved Blegdamsvej fra 1936. Ved Bødkerlaugets 250-aarige Jubilæum 2. Maj 1928 blev han udnævnt til Ridder af Dannebrog, en Paaskønnelse for de mange Tillidshverv han paatog sig.

Karl Guntel har været gift to Gange. Første Gang med Julie Anna Emilie, f. Schoubye, f. 1876, Datter af Stabssergent Schoubye. De blev viet i Garnisons Kirke 1906. Hun døde 3. Juni 1919, kun 43 Aar. I Ægteskabet var 2 Børn, Grete og Tove.

Anden Gang blev Karl Guntel gift med Anna Rigmor, f. Jørgensen 17. Marts 1882, Datter af fhv. Gaardejer og Sognefoged i Fuglebjerg ved Næstved, nu Rentier, Dannebrogsmænd og Kammerraad P. Jørgensen. Karl og Rigmor blev viet i Christians Kirken 1925. Siden Brylluppet har de boet i Nansensgade og om Sommeren i Villa Tønder, Espergærde, hvilken Villa de købte 1919. Ægteskabet er barnløst.

Børnene af første Ægteskab:

1 A. *Grete Sophie Winkelmann*, f. Guntel, f. 3. Oktober 1906. Fra 1928 til 1934 var hun Sekretær hos Professor Thaulov ved Polyteknisk Lærestanstalt, manuducerede i Fransk, herefter Sekretær hos Redaktør Vogel Jørgensen ved Berlingske Tidendes Datterblad B. T. og senere Forfatter til Bladets Kryds- og Tværsopgaver.

I August 1936 blev hun forlovet med Kgl. Translatør, Fuldmægtig i Handelsbanken Holger Winkelmann, og 5. Juni blev de viet i St. Andreas Kirke.

1 B. *Tove Karen Julie Frische*, f. Guntel, f. 29. Marts 1908, uddannet paa Illums Modelstue, senere ansat i A/S C. Olesen. 7. Juli 1936 blev hun i Gurre Kirke viet til sin Barndomslegekammerat fra Espergærde *Erik Frische Hansen*, Søn af Malermester Svend Hansen og Hustru, Espergærde. Han er født 29. August 1908, tog Realeksamen fra Rungsted Statsskole 1924, fik derefter Ansættelse i A/S C. Olesen, Højbroplads, foretog 1933—34 Studierejse i England, Holland, Belgien og Tyskland, hvorefter han igen tiltraadte Ansættelsen hos A/S C. Olesen. Noget efter Brylluppet fik han Navneforandring til Frische.

2. **Hulda Meta Ingeborg Larsen**, f. Guntel 15. Juli 1880, døbt i Johannes Kirke. 9. Marts 1907 blev hun i Andreaskirken viet til *Skræddermester Karl Christian Larsen*, født 3. Oktober 1873, Søn af Skråddermester Peder Larsen og Hustru i Gelsted paa Fyen, samtidig med Tvillingebroderen, den senere Snedkermester Peder (kaldet Per) Larsen. Karl Larsen lærte Faget hos Faderen, blev Svend, aftjente sin Værnepligt ved Infanteriet i Odense, arbejdede derefter i Faget i København, blev Tilskærer og startede 1906 egen Forretning, som han drev til sin Død 15. Oktober 1930, 57 Aar gl. Hans Enke beskæftiger sig en

Del med Handskesyning, fik i 1932 Fribolig i Haandværkerstiftelsen ved Blegdamsvej, i hvis Bestyrelse Broderen Karl Guntel indtraadte 1936. Ingeborg, det Fornavn hun benævnes ved i Familien, glædede tit Familien ved at skrive Sange ved festlige Lejligheder. Ægteskabet var barnløst.

3. Agnes Marguerita Magdalene Guntel, f. 15. November 1885, døbt i Johannes Kirke, i Familien kaldet ved Fornavnet Rita. Hun blev uddannet ved Kgl. dansk Musikkonservatorium fra Januar 1904 til December 1907, begyndte saa selv at give Musikundervisning i Klaverspil, men tog selv videre Undervisning hos Pianisten Alexander Stoffregen, Søn af min Hustrus Ungdomsveninde. Samtidig med at hun gav Klaverundervisning, hjalp hun sin Moder med Husgering og var, da Moderen blev ældre, en kærlig Datter for Moderen, hvad der ogsaa blev almindelig paaskønnet i Familien. Ved Familiefester glæder hun os baade ved at skrive Sange og ved at være en god Taler.

Francisca Christine Gundel, f. i Adelgade 28. November 1845, døbt i Trinitatis Kirke med Farmor Borre som Fadder. Hun skal have været smuk, men svagelig, døde paa Kommunehospitalet 27. Oktober 1864, blev begravet paa Assistens Kirkegaard, kun 19 Aar gammel.

Barbermester Emil Otto Guntell, f. i Adelgade 24. Januar 1848, døbt i Trinitatis Kirke. Han lærte Barberfaget og arbejdede som Svend bl. a. en Tid i Odense. Ca. 1870 etablerede han sig ved Niels Ebbesensvej, men flyttede senere til Gl. Kongvej, hvor han havde Barberstue ligefor Bagerstræde i daværende Jernstøber Andersens Butiksbygning, der oprindeligt var bygget til Udstillingsbygning.

Emil Guntell var to Gange gift. Første Gang med Hulda Emilie Guntell, f. Jensen 1851, Datter af Smedemester Jensen, Vesterbrogade 80. De blev viet 27. Oktober 1876. Bekendtskabet stammede fra Selskabeligheder i min Søster Thora og min Svoger Sponholtzs Hjem. Nærmere i Sponholtzs Biografi. Hulda døde efter kun to Aars Ægteskab 1878. I Ægteskabet var kun et Barn, født 29. September 1877, der døde allerede i April 1878.

Emil blev gift anden Gang med Camilla Petrea Frederikke Guntell, f. 25. November 1861, Datter af Carl Vilhelm Emil Meyer, Handskemagermester, i Familien kaldet ved Fornavnet Vilhelm. Emil og Camilla blev viet i Johannes Kirke 5. Oktober 1886, Emil 38, Camilla 25 Aar. Bekendtskabet stammede fra Sangforeningen Vesterbro, senere Vesterbros borgerlige Forening, i hvilken ogsaa Emil Meyer og min Søster Olga og ligeledes Vilhelm Meyer og min Søster Olivia havde gjort deres Bekendtskab, som for alle tre Par førte til Ægteskaber. Emil var i nogle Aar Bestyrelsesmedlem i denne Forening. Ca. et Aar efter Brylluppet begyndte Emil og Camilla Parykforretning og drev denne samtidig med Barberforretningen til denne 1892 blev ophævet, men ogsaa herefter, da han blev Maalerkontrollør ved Vestre Gasværk, drev de Parykforretning til ca. 1902. Efter min Broder Thorvalds Død 1889 blev han Vicevært for Ejendommen ved Gl. Kongevej til Ejendommens Salg 1906. Herefter boede de dels i Helgolandsgade, dels i Vendersgade indtil de i August 1917 fik Fribolig i Haandværkerforeningens Stiftelse Alderstrøst ved Nørrebrogade, hvor mine Forældre havde boet, og hvor Olga 1922 som Enke købte sig Fribolig. Emil og Camilla var ved Indflytningen, han 69, hun 56 Aar. I Oktober 1917 tog han sin Afsked fra Belysningsvæsenet.

19. Januar 1929 døde Emil, 81 Aar, og blev begravet i Solbjerg Kirkegaard i samme Grav, hvor vore Forældre og Thorvald hviler. Af en Fejlskrivning paa Klokkerkontoret var hans Navn paa Døbesedlen skrevet Guntell, hvorfor Navnene paa hans Børns Døbesedler var skrevet paa samme Maade. Hans Enke boer vedblivende i Alderstrøst. Emil var Familiens Sangforfatter ved festlige Lejligheder. Efter hans Død efterfulgtes han væsentligst af Hilma Meyer, i mindre Grad af Ingeborg Larsen, Rita Guntel og min Hustru som Sangforfattere.

I andet Ægteskab var to Børn, Døtrene Gerda og Edith.

1. Gerda Camilla Emilie Malten, f. Guntell og Otto Malten. Gerda blev født 12. Juli 1887, viet i St. Maria Kirke 19. Maj 1911 til Otto Rasmussen, født 3. Januar 1882, Søn af Vognmand I. P. Rasmussen og Hustru Hansigne, f. Hansen. Efter en Studierejse til England, Frankrig og Tyskland løste han 1912

Grossererborgerskab og begyndte egen Virksomhed og December 1914 tog han Navneforandring til Navnet Malten efter den tidligere Slægtgaard Maltegaard i Gentoftø.

I Ægteskabet var 3 Børn: Gerd, Per og Birgit.

1 A. *Gerd Malten*, f. 11. November 1913, død 4. Septbr. 1915.

1 B. *Per Malten*, f. 14. April 1917, døbt i St. Markuskirken. Han lærte Kontorfaget i Nordisk Kaffekompagni i Frihavnen og tog i 1935 Handelsmedhjælpereksamen ved Købmandsskolen. Han var Medlem af Livjægerkorpsset og drev Rosporten i Hellerup Roklub og fik i 1937 tildelt et Otto Mønstedts Legat til en Uddannelsesrejse i Udlandet paa 1000 Kr.

1 C. *Birgit Malten*, f. 17. Marts 1921, døbt i St. Markuskirken, konfirmeret 1936.

2. **Edith Ingeborg Kroman, f. Guntell og Arkivar Erik Kroman.** Edith blev født 4. December 1897, blev beskæftiget i Kontorfaget indtil 15. Maj 1925, da hun i St. Andreas Kirken blev viet til *Erik Jørgensen Kroman*, f. 26. Februar 1892 i Marstal, Søn af Skibsfører Hans Hermansen Kroman og Hustru Marie Magdalene Kroman født Knudsen. Erik Kroman tog 1909 Realeksamen ved Hass Skole, Stenhus pr. Holbæk, 1913 Lærereksamen fra Haslev Seminarium, 1914 Studentereksamen fra Døchers Kursus i København, 1914 til 1918 Bestyrer af Faxe Ladeplads private Realskole, Jan. 1925 Skoleembedseksamen (cand. mag.) ved Københavns Universitet, straks efter ansat som Medarbejder ved Udgaven af Danmarks gamle Love, 1930 Arkivar ved Rigsarkivet og 1934—37 ved Landsarkivet ved Jagtvej, København. Han er Forfatter til flere litterære Arbejder, f. Eks. Marstals Søfarts Historie, Kong Valdemars Jordebog, Den danske Skrifts Historie (i Palæografibindet af Nordisk Kultur) samt forskellige Afhandlinger i videnskabelige Tidsskrifter. I enkelte Tilfælde har han skaffet Oplysninger til denne Slægtbog.

I sine Ungkarledage dyrkede han Sejlsporten. Inden de blev gift, boede han en Tid paa Studentergaarden ved Tagensvej i et Værelse opkaldt efter Professor Høffding. Efter Brylluppet boede de i Classensgade, hvor Datteren Synne blev født 1930.

Ca. 1932 købte de Villaen Hesselvang Nr. 8 i Hellerup, og her blev Anne Birgitte og Hanne Grethe fødte.

I Ægteskabet var tre Børn: Døtrene Synne, Anne Birgitte og Hanne.

2 A. *Synne Kirstine Kroman*, f. 20. November 1930, døbt i Citadelskirken.

2 B. *Anne Birgitte Marie Kroman*, f. 30. Juni 1933, døbt i Gentofte Kirke.

2 C. *Hanne Grethe Kroman*, f. 24. April 1935, døbt i Gentofte Kirke.

Bødkermester Vilhelm Ludvig Gundel, f. 29. Decbr. 1850 i Adelgade, døbt og konfirmeret i Trinitatis Kirke. Han lærte Bødkerfaget, først i to Aar hos Fader, saa for yderlig Uddannelse i tre Aar hos Bødkermester J. Lassen i Løngangsstræde. I 1870 blev han Svend og arbejdede hos Fader til en Dag i 1874, da Fars Halvbroder, afskediget Kaptajn Vilhelm Borre, der førte Bøgerne for Bødkermester Hjorth Kjær, kom og meddelte, at Kjær var død, og at Enken vilde afstaa Forretningen Nørregade 34. For sine sammensparede Penge og med Hjælp fra Fader, købte han 20. Oktober 1874 Forretningen, hvori kort efter hans Broder Carl indtraadte som Kompagnon, da en stor Del af Forretningen bestod af Opkøb og Salg af Foustager, hvorfor der helst skulde skiftevis være en af dem hjemme i Forretningen medens den anden var ude paa Opkøb. De drev Forretningen under Firmaet R. Hjort Kjærs Eftf. C. & V. Guntel til 1890, da Firmanavnet blev forkortet til C. & V. Guntel. 1878 flyttede de Forretningen til den af dem købte Byggegrund, Nansensgade 57, hvor de byggede Værksted m. m., da Pladsen ved Nørregade var bleven for snæver. De drev Forretningen godt frem saaledes som berettet i Carl Guntels Biografi. I 1900 traadte Vilhelm ud af Firmaet og ophørte hermed sin Forretningsvirksomhed, som han havde drevet i 26 Aar, kun 50 Aar gl. Aarsagen hertil var, at Brodersønnen Karl Guntel ønskede at indtræde i Firmaet, som han 1902 overtog for egen Regning. Vilhelm købte i 1900 sin Broders Halvpart i Ejendommen i Ole Suhrsgade og Pasning af denne blev nu hans væsentligste Beskæftigelse tillige

med at han i nogle Aar var Bestyrelsesmedlem i Lauget, i hvilket han i 1922 blev udnævnt til Æresmedlem.

14. Maj 1880 blev han i Frederiksberg Kirke viet til sin og Søster Olivias Barndomsveninde *Julie Vilhelmine Gundel*, f. 23. August 1855, Datter af Justerformand F. Jensen og Hustru. Nærmere om Slægten Jensen, se deres Biografi. Efter Brylluppet fik de Bolig i en to-Værelses Lejlighed i Nansensgade, i det Hus, hvor Broderen Carl og Hustru boede forinden. Her kom deres to Børn til Verden, og her boede de til 1888, da de flyttede til Ejendommen Ole Suhrsgade 13, som Vilhelm og Carl havde købt og hvor der var gode tre-Værelses Lejligheder. Som ovennævnt, traadte Vilhelm 1900 ud af Firmaet og købte Carls Halvpart i Ejendommen. Denne solgte han nogle Aar efter, men vedblev at bo i Ejendommen.

21. Juli 1932 døde Julie, 76 Aar gl. Vilhelm vedblev at bo i Ejendommen som Enkemand indtil 1935, da han flyttede sammen med Datteren Anna og hendes Mand Kontorchef Aage Meyer til en fem-Værelses Lejlighed ved Fridthjof Nansens Plads. Vilhelm var da 85 Aar og bortset fra nogen Tunghørighed ualmindelig rask efter sin Alder. Julie blev begravet i samme Grav som Datteren Ellen i Solbjerg Kirkegaard.

I Ægteskabet var to Børn: Døtrene Anna og Ellen.

1. **Anna Vilhelmine Meyer**, f. Gundel 19. Marts 1881. Hun var beskæftiget ved Kontorgerning til hun den 11. December 1916 blev viet til sin Fætter, daværende Assistent, senere Kontorchef ved Det forenede Dampskibsselskab Aage Emil Meyer, Søn af min Søster Olga og hendes Mand Emil Meyer. Om hendes og Aages Tilværelse efter Brylluppet, se Aage Meyers Biografi.

2. **Ellen Vilhelmine Gundel**, f. 23. September 1884. Hun døde allerede 22. Februar 1905, kun 21 Aar gl. og blev begravet i Solbjerg Kirkegaard.

Olivia Alvilda Meyer, f. Gundel. Hun blev født 19. Marts 1853 i Adelgade, døbt i Trinitatis Kirke. Da Forældrene i 1862 flyttede til Vesterbrogade, kom hun til at gaa i Lyhmeyers Skole i Danmarksgade sammen med Julie Jensen, der blev hendes Ven-

inde op i Aarene og med hvem, som foran anført, Vilhelm blev gift. Efter Olivias Konfirmation blev hun Moders Medhjælp i Husgerningen, der ikke var saa ringe, da vi var 5 Søskende hjemme foruden Lærlinge paa Kost, og Moder havde Straahat-tevaskeri. Da Forældrene i 1877 flyttede til Alderstrøst holdt saa Olivia Hus for Thorvald, Olga og mig foruden at hun ekspederede i Thorvalds Butik i Naboejendommen til den gamle Ejendom ved Gl. Kongevej, hvori vi havde haft vort Hjem hidtil. I denne Naboejendom fik vi Søskende vort Hjem i Kvistetagen indtil 1880, da Thorvalds Butikforretning ophævedes, Olga flyttede til Forældrene i Alderstrøst, jeg flyttede til min paa-begyndte Forretning i Vesselsgade, Thorvald til en Lejlighed i Baghuset i den gamle Ejendom, Olga blev gift med Emil Meyer og Olivia blev 29. Maj 1880 gift med Enkemanden *Carl Vilhelm Emil Meyer*. Om deres senere Tilværelse, se Vilhelm Meyers Biografi.

Dregebarnet Ferdinand Christian Guntel, f. i Adelgade 22. August 1855, døbt i Trinitatis Kirke. Han døde af Skarlagensfeber i Kommunehospitalet 13. Oktober 1859 medens Forældrene boede i Pilestræde, hvor jeg blev født 1½ Aar efter. Han blev begravet i Assistens Kirkegaard.

Bødkermeister Thorvald Harald Guntel, f. 16. Oktober 1857 i St. Strandstræde, døbt i Garnisons Kirke, konfirmeret 1871 i Trinitatis Kirke, hvorefter han kom i Lære hos Fader, saa to Aar efter for yderligere Uddannelse hos Bødkermeister E. Mahnfeld i Nyhavn, blev Svend 1875, arbejdede som saadan dels hos Mahnfeld og dels hos Brødrene paa Nørregade og saa hos Fader indtil Forældrene 1877 flyttede i Alderstrøst. Saa overtog Thorvald, 20 Aar gl., Faders Forretning som han drev paa Faders Borgerskab indtil han 1878 fik Myndighedsbevilling og eget Borgerskab. I 1879 skulde han aftjene sin Værnepligt ved Laboratorietropperne, og nu bad Forældrene mig, der da arbejdede som Svend hos Mahnfeld, om at tage hjem og passe Forretningen saa længe, hvad jeg gik ind paa med den Betingelse, at naar Thorvald blev permitteret, skulde Thorvald og jeg drive Forret-

ningen i Kompagni ligesom Carl og Vilhelm, hvad Fader, der var den nominelle Indehaver lovede, og Kompagniforholdet paa-begyndtes ogsaa, men da Samarbejdet efterhaanden blev mig utilfredsstillende, startede jeg 15. Marts 1880 min egen Forretning i Vesselsgade, hvad jeg ikke kom til at fortryde.

Da Thorvald havde faaet Myndighedsbevilling i 1878, aabnede han en Udstyrsbutik i den af Brændevinsbrænder Meyer ny-opførte Naboejendom, i hvis Kvistetage Thorvald, Olivia, Olga og jeg havde Beboelse med Olivia som Husholderske, efter at vor Lejlighed i den gamle Ejendom var fraflyttet af Forældrene. Dette Ungdomshjem opretholdtes i to Aar, men opløstes saa i 1880 ved at Olivia blev gift med Vilhelm Meyer sen., Olga med Emil Meyer, jeg flyttede til min paabegyndte Forretning i Vesselsgade. Thorvald ophævede saa Udstyrsforretningen, der ikke havde svaret sig godt, og han flyttede til en Lejlighed i Baghuset i den gamle Ejendom.

Den gamle Ejendom ejedes i 1880 af fhv. Bryggerknægt Rømer. Han døde ca. 1882 og hans eneste Barn, en voksen Datter, arvede Ejendommen og lod Faderens Sagfører, Flensborg, administrere den. Flensborg overdrog Thorvald den praktiske Administration navnlig de hyppige Reparationer i det ca. to hundrede Aar gamle Bindingsværks Forhus. 1887 døde Frk. Rømer, og Ejendommen kom til Auktion. Thorvald vilde gerne købe Ejendommen for at kunne fortsætte Bødkerforretningen i den. Men da hans Pengemidler var for smaa, fik han Naboen, Brændevinsbrænder Meyer til at tage en Tredieprioritet i den, hvad Meyer gerne gjorde, da han nødig vilde undvære som hidtil at have sin Bødker boende i Naboejendommen. I 1881 købte saa Thorvald Ejendommen ved Auktion for 50.100 Kr. Carl og Vilhelm hjalp ham med Udbetalingen. Thorvald anede ikke dengang hvilken stor Betydning denne Ejendom skulde faa for Familien i de kommende Aar, men endnu mindre at han kun skulde være Ejer af den et Aar. 21. Juli 1889 døde han af Tyfus. Da han var ugift, arvede Forældrene Ejendommen. Fader var da 77 Aar, og de ejede den til den længst levende, Moder, døde 1901, saa arvede vi dalevende 7 Søsken den.

Thorvald var Medlem af Vesterbros Sangforening, den senere

Vesterbros borgerlige Forening, hvori Broder Emil og jeg ogsaa var Medlemmer, og hvori Thorvald i nogle Aar sad i Bestyrelsen.

Thorvald blev begravet i sine Forældres Grav i Solbjerg Kirkegaard, kun 32 Aar.

Bødkermester Christian Nikolai Guntel, f. 17. Jan. 1861, denne Bogs Udgiver. Som bemærket i Bogens Indledning, indeholder Bogen foruden Slægtoptegnelser tillige mine Erindringer, hvorfor min Biografi er mere udførlig end Bogens andre Biografier.

Jeg er født i Pilestræde, Mtr. Nr. 122, nuværende Husnummer 42. Huset fandtes endnu i 1937, men Kælderetagen, hvor Forældrene havde Værksted, Butik og Beboelse er nu forandret til fire moderne Butikker. Jeg blev døbt i Trinitatis Kirke. 1862 flyttede Forældrene Beboelsen til Vesterbrogade 78, hvor vi kom til at bo sammen med Familien Justerformand Jensen, hvis Datter Julie senere blev gift med min Broder Vilhelm. Samtidig med Beboelsen flyttede Fader Forretningen til den gamle Ejendom Gl. Kongevej, Hjørnet af Bagerstræde. De anede ikke den Gang, at de 27 Aar efter skulde blive Ejer af Ejendommen. Om Familieforholdet og Forretningsforholdet i de Aar, vi boede ved Gl. Kongevej, se nærmere Faders Biografi. Forhuset havde været en Vandmølle ved Rosenaaen, der i Frederik III.s Tid var en sejlbar Aa, og da jeg var lille, fandtes der Rester af Egetræs-Møllehjul paa Loftet, hvilke jeg den Gang ikke havde Forstand paa at opbevare.

Da jeg blev syv Aar kom jeg til at gaa i Frk. Lyhmeyers Drengeforberedelsesskole i Danmarksgade 11. I Frk. Lyhmeyers Pigeskole gik min Søster Olivia, sammen med Julie Jensen og her kom ogsaa Olga til at gaa i Skole. Olga og jeg fik Undervisning i Dans af den dengang unge kgl. Balletdanser Iversen, der gav Undervisning i et af Skolelokalerne for Skolens Elever. Danseundervisning var en Luksus, som mine Forældres pekuniære Forhold ikke havde tilladt dem at lade mine andre Søkende faa Del i, hvad der betød, at nu var deres pekuniære Forhold bedre.

Da jeg var 10 Aar, kom jeg til at gaa i Tejlmans Borgerskole i Istedgade. Tejلمان havde deltaget i Krigen i 1864 og var meget sønderjydske interesseret, hvad jeg ogsaa blev og vedbliven-

de er. En ung Kandidat Herman Trier holdt undertiden Foredrag for Eleverne, og ham fulgte jeg med Interesse op i Tiden som Folketingsmand m. m. I 1874 fik jeg Ferieophold hos Tejlmans Ven Pastor Vendelbo i Krogsbølle Præstegaard i Agernæs pr. Odense. Et saadant Ferieophold paa Landet var noget hidtil ukendt i vor Familie, der ikke havde Slægt eller Venner paa Landet. Under dette Ferieophold fik Præstefamilien gentagne Gange Besøg af Grev Pederstorff med Familie fra det nærliggende Einsiedelsborg ved Kattegat. Da jeg blev voksen og forlovet og min Kæreste og jeg besøgte hendes Onkel Proprietær Hans Bay i Løvel ved Viborg, kom vi et Par Gange i Selskab med Baron Pederstorff fra Sødal, en yngre Broder til Greven, efter hvis Død han arvede Grevskabet Einsiedelsborg. I Juni 1936 besøgte min Hustru og jeg min Søster Thoras Datterdatter Elfrida og hendes Mand Landbrugskandidat Ingeman Isaksen i Odense. Sammen med dem tog vi i Bil ud til Krogsbølle Præstegaard og Einsiedelsborg for efter 62 Aars Forløb at opfriske mine Barndomsminder. Vi besøgte Præsten i Krogsbølle, Pastor Hvidt, drak Kaffe i Haven med Præstefamilien og Vagn Isaksen fotograferede Kaffebordet. Pastor Hvidt fortalte, at han havde været Præst i 30 Aar efter Pastor Vendelbo, der tog sin Afsked i 1886 og som nu sammen med sin Hustru ligger begravet i Odense Kirkegaard. Hvidt var nu 68 Aar og gigtvag og tog sin Afsked og havde lejet Lejlighed paa Frederiksvej i Frederiksberg. Præstegaarden i Agernæs var nedlagt og overtaget af Greven til Arbejderboliger og i Stedet derfor bygget den nye Præstegaard i Krogsbølle, hvori vi befandt os. Vi kørte saa til Agernæs. Hovedbygningen i den nedlagte Præstegaard var som dengang, men Avlsbygningerne var nedrevne. Einsiedelsborg var smukt vedligeholdt og ejedes nu af Godsejer Ingeman, der kaldte Gaarden Egebjergsgaard, dens oprindelige Navn. Den gamle 90-aarige Grevinde Pederstorff boede endnu i Enkesædet og udfoldede stor Velgørenhed.

Forøvrigt var Forholdet i Hjemmet ved Gl. Kongevej saaledes som skildret i Faders Biografi. For os tre yngste Brødre, Vilhelm, Thorvald og jeg forløb Tiden saaledes, at naar vi kom hjem fra Skole og havde spist, gik vi ned i Værkstedet for at hjælpe til med, hvad vi kunde. Jeg var 7 Aar, da jeg første

Gang fik Skødeskind paa og hjalp til med at stoppe Spaaner i Sække o. l. Arbejdstiden var dengang fra 6 Morgen til 8 Aften. Saa fik vi Drengene — deriblandt Lærlingene — Aftensmaden ned i Værkstedet og saa, naar vi havde spist, begyndte Oprømningen og Klokken blev undertiden 10 — nu 22 — inden vi blev færdige. Skolelektier og Stile blev besørget om Morgenen inden vi gik i Skole. Var der saaledes ikke megen Fritid, havde vi dog en lykkelig Barndom. Vi var tidligt klar over, at vilde man have Fornøjelser, skulde der tjenes Penge og derfor maatte der arbejdes. To Gange om Aaret var Familiens store Festdage. Den 29. Maj, Faders Fødselsdag, samledes Familien i det forud bestilte lukkede Lysthus i den historiske Beværtningshave, Pileallé 16, og her blev Fader og Moder hyldet i Sange og Taler, der gerne endte med at Fader takkede os, fordi han vedblivende kunde sige, at i hans Flok var der ingen sorte Faar. Saa blev der danset og drukket Punsch og Klokken 12 — nu 24 — gik vi syngende hjem gennem den dengang aldeles landlige Frederiksberg Allé. Den anden store Festdag var om Sommeren, naar Fader lejede en stor Charabanc. Saa kørte vi til Sorgenfri ved Lyngby, og her spiste vi den medbragte Lammesteg m. m., og Turen endte gerne ved Grøndalshuset i Charlottenlund og derefter hjem ad den dengang landlige Strandvej, hvor der dengang var fri Udsigt over Sundet. Der blev ogsaa Raad til Tivoliture, mindre Skovture, Frederiksbergture, Fødselsdagsfester o. d. l. Biografer og Radio kendte man ikke, men desto mere nød man de Fornøjelser, der var, og selvfølgelig blev først og fremmest Henlæggelsen til Forældrenes Alderdomsforsørgelse ikke glemmt.

I 1875 blev jeg konfirmeret i Trinitatis Kirke og kom i Lære hos Fader. Ligesom Vilhelm og Thorvald afbrød jeg to Aar efter Læren hos Fader, og for at faa yderlig Uddannelse i Faget, kom jeg ligesom Thorvald i Lære hos Bødkermeister E. Mahnfeld i Nyhavn, Sønnen af den tidligere Oldermænd, der nu nød sit Oti-um i et af de Huse ligefor Sortedamssøen ved Østerbrogade, som ses paa Købkes bekendte Maleri. I 1879 blev jeg Svend og arbejdede nogle Maaneder hos Mahnfeld, men tog saa hjem for at passe Forretningen, medens Thorvald, der havde overtaget den efter Fader, aftjente sin Værnepligt. Efter at Thorvald var

permitteret, var vi ca. $\frac{1}{2}$ Aar i Kompagni om Forretningen, men da Samarbejdet ikke var mig tilfredsstillende, startede jeg 15. Marts 1880 min egen Forretning i Vesselsgade 9 paa Nørrebro, hvad jeg heldigvis ikke kom til at fortryde.

Jeg begyndte med en Driftskapital paa 30 Kroner, hvoraf de 10 Kroner gik til en Maanedes Husleje for den lille Bygning, hvori jeg havde Værksted, Butik og Værelse. Men 30 Kroner i 1880 svarer vel nok til 300 Kr. i 1937. Jeg arbejdede mig godt frem, saa jeg jævnlige maatte udvide Forretningslokaliteterne, Værelset blev inddraget i Værkstedet og jeg lejede Værelse i Huset ud til Dosseringen Nr. 20. I 1883 aftjente jeg min Værnepligt som Infanterist ved 1. Bataillons 2. Kompagni i Kastellet. Jeg skulde »ligge inde« i 9 Maaneder, men købte mig fri for de sidste 3 Maaneder. Imens hjalp Fader mig med at passe Forretningen. Men samtidig med at jeg arbejdede 10 à 12 Timer daglig, havde jeg en fornøjelig Ungdom sammen med Vennerne Valdemar Meyer, Viggo Rasmussen og senere Sophus Jakobsen og deres Slægtninge. Ogsaa i Sangforeningen Vesterbro, senere Vesterbros borgerlige Forening, havde jeg sammen med Thorvald og Emil mange Fornøjelser. I 1886 skulde det Hus, hvori jeg havde Forretning, nedrives og Pladsen bebygges. Efter at jeg forgæves havde søgt at faa lignende Forretningslokaler med Butik, maatte jeg opgive Butiksdriften, da Butikslejen var bleven for dyr. I April 1886 flyttede jeg Forretningen til Fælledvej 13 over Gaarden efter at jeg 2. Februar 1886 havde løst Borgerkab, medens jeg hidtil havde arbejdet ved Faders Borgerkab. Ved Fælledvej arbejdede jeg mig vedblivende godt frem. Jeg havde ogsaa faaet politiske Interesser. Sammen med Emil Meyer blev jeg Medlem af Københavns liberale Vælgerforening og af Fremskridtsklubben. I den sidste var daværende Kandidat Niels Neergaard, den senere Statsminister, en af de ledende. I en af Klubbens Udflugter til Roskilde i 1887, var der Møde i Hotel Prinsen. En af Talerne udeblev. Neergaard opfordrede mig til at holde Talen, hvad jeg ogsaa heldig gennemførte. Det var første Gang, jeg talte til en større Forsamling udenfor Familiens Kreds, og det hændte kun en Gang til, nemlig da jeg i 1915 var Medlem af daværende Forældreforenings Repræsentantskab. Ved et Møde i Frk. Bobergs Skole ved Dr. Priemesvej

blev jeg valgt til Dirigent og deltog i Diskussionen. Ved Familiefester var jeg i Reglen Festtaler og Balinspektør. Det sidste i mine yngre Dage. Som Festtaler tabte det sig efterhaanden, som jeg blev ældre og afløstes af de yngre i Familien, navnlig Karl Guntel og Aage Meyer.

I Juni 1889 fik Thorvald Tyfus og 21. Juni døde han, kun 32 Aar gammel, hvad der blev en stor Sorg i Familien. Forældrene anmodede mig om at overtage Forretningen ved Gl. Kongevej med den dermed følgende Forpligtelse til at bidrage til deres Underhold, hvad jeg indgik paa. Jeg var da 28 Aar. I et Aar drev jeg begge Forretningerne, i hvilket Aar jeg gjorde mine Kunder i Forretningen ved Fælledvej fortrolig med, at jeg fra April 1890 flyttede Forretningen til Gl. Kongevej.

De første tre Aar ved Gl. Kongevej var vanskelige. Vel var de 30 Kroner, som jeg begyndte med i Vesselsgade, vokset til 4000 Kroner i de 10 Aar paa Nørrebro, men de forslog knapt, da Forretningen ved Gl. Kongevej næsten var blottet for Materialier, da Thorvald havde gjort alt i Penge for at købe Ejendommen, men desuden maatte jeg bruge saa godt som alle mine Søndage og adskillige Nætter til at forbedre Forretningslokaliteterne. Der var ingen Kloak i Værkstedsgaarden, naar det var Regnvej, laa Gaarden i et Morads. Vandet samledes i et midt i Gaarden nedgravet Sukkerfad, hvorfra Bydrengene i Spande bar Vandet ud i Rendestenen paa Gaden. Terrænet var meget kuperet, saa hvad der var Kælderetage i Baghusets ene Side, var Stueetage paa den anden Side. Det medførte først et Gravearbejde for at udjævne Forskellen, saa med at nedlægge Kloak og derefter Brolægning. Saa skulde Forretningens Bindingsværkshuse afstives og undermures, da det nederste af Bindingsværket var raadent. Det samme var Tilfældet med Forhuset, hvad jeg ogsaa maatte forestaa, da Emil, der var Vicevært, ikke var bygningskyndig, hvad jeg efterhaanden var blevet efter de mange Forretningsudvidelser, jeg havde foretaget.

Da jeg var kommen over disse Vanskeligheder, bestræbte jeg mig for at oparbejde Forretningen og drev det efterhaanden saa vidt, at jeg en Tid beskæftigede 7 Svende, 3 Dreng og en Karl, men da det viste sig, at det betalte sig bedre at bruge min Tid til Handel med Foustager og saa et mindre Svendehold,

blev 3 a 4 Svende det almindelige. Samtidig arbejdede jeg min Hjulbørforretning godt op, navnlig efter at jeg i 1892 havde faaet Jensen i Darup pr. Roskilde i Gang med at lave Hjulbøre, Brandstiger og andet Trætøj til mig. Forretningen gik vedblivende godt frem, saa jeg jævnlig maatte udvide Lokaliteterne, saa jeg efterhaanden blev Lejer af alle de Udhuse, der fandtes i Ejendommen, og Forretningsarealet blev omtrent dobbelt saa stort, som da jeg overtog Forretningen, og jeg havde ligeledes et godt pekuniært Udbytte af Virksomheden i de 17½ Aar ved Gl. Kongevej.

I 1890 blev jeg optaget i Bødkerlauget. I dette blev jeg nogle Aar efter Laugets Revisor, Medlem af det Udvalg, der forhandlede med Fagforeningen, Skuemester ved Svendepøvernes Udfærdigelse, med til at bedømme disse og Balinspektør ved Festligheder. I 1900 havde jeg min eneste Konflikt med Fagforeningen i de 48 Aar, jeg havde Forretning. Paa Grund af en Uklarhed i Priskuranten forlangte daværende Fagforeningsformand Svendsen, den senere Borgerrepræsentationsformand, pludselig Prisen paa Kalkballer forhøjet til det dobbelte, hvad jeg naturligvis ikke vilde gaa med til, og Fagforeningen forbød saa Svendene at lave Kalkballer. Ved at staa op om Morgenens Klokken fire, kunde jeg personlig lave alle de Kalkballer, der var Brug for, og efter 16 Dages Forløb maatte Svendsen frafalde Kravet.

4. Juni 1890 blev jeg forlovet og 17. Marts 1893 viet i Frederiksberg Kirke til Anna Caroline Eleonora Krabbe, hvis Bekendtskab jeg havde gjort i Sponholtzs Familie. Hun var en Datter af Jernbaneassistent eks. juris. Vilhelm Frederik Ludvig Krabbe og Hustru Helene Kirstine Krabbe, født Bay. Nærmere om disse to Slægter, se Adelsaarbogen og Slægten Bays Stamtavle. Min Hustru var født 4. August 1865 ved Dosseringen i en Voksdugsfabrikant Meyer tilhørende Villa, der laa, hvor den nuværende Soldenfeldske Stiftelse ligger. Vi har et Fotografi af Villaen i de dengang landlige Omgivelser. Min Hustru var døbt i Johannes Kirke og konfirmeret 10. Oktober 1880 i Frederiksberg Kirke. Ved vort Bryllup var min Hustru 28, jeg 32 Aar. Ved dette Giftermaal fremkom Slægtringen: Guntel, Krabbe, Rosenkrantz, Moltke, Westengaard, Guntel.

Da vi blev forlovede var vor Plan, at efter vort Bryllup skulde vi bo i den to-Værelses Lejlighed paa 1. Sal i Baghuset ud mod Værkstedsgaarden, hvor jeg havde min Ungkarlejlighed, men i de tre Aar, vi var forlovede, arbejdede jeg Forretningen saa godt op, at jeg før vort Bryllup fik Raad til, foruden denne, tillige at leje den tilstødende Lejlighed ud mod Hegners Have og sammenlægge de to Lejligheder, idet Gangen imellem dem blev Lejlighedens Entré. Ca. et Aar efter nedbrød vi Skillerummet mellem de to af Værelserne mod Havesiden, og vi fik nu en god trefags Stue i den nu fire-Værelses Lejlighed, hvori det ene Køkken blev indrettet til Kontor. Denne Nedrivning af Skillerummet skete efter Samraad med vor daværende Ungdomsven, den senere Murermester Anders Jespersen, der en Søndag og paafølgende Aftener personlig udførte det Murerarbejde, der medfulgte. Jespersen og hans Hustru var dengang nygifte ligesom os, og vi kom meget sammen.

Vi havde saaledes en god Beboelse i de 13 Aar, vi boede ved Gl. Kongevej, til Ejendommen i 1906 blev solgt og nedrevet. I denne Lejlighed havde vi det godt, unge og raske som vi var, og vi arbejdede os godt frem, saaledes at vi kunde føre en Del Selskabelighed, baade med min egen, min Hustrus og Jespersens Familie. Foruden denne Selskabelighed i Hjemmet var vi med Familien om Søndagen paa Udflugter med Madkurv til de dengang landlige Søborghus Kro og Flaskekroen. I vort Hjem var af min Hustrus Familie navnlig min Hustrus Tante Frk. Erica Krabbe og min Svigermoder hyppige Gæster i vort Hjem. Nogle Aar efter vort Bryllup fik Svigermoder Lejlighed ved Siden af vor Lejlighed, og vi fik delvis Husholdning sammen.

Da det lod til, at vort Ægteskab vilde blive barnløst, hjemtog vi 1901 efter syv Aars Ægteskab vor Adoptivdatter Aase Ingeborg Guntel, hvis sunde, glade Barnesind lavede dejligt op i vort Hjem.

15. Juni 1905 fik jeg Navnet Guntel beskyttet.

21. Juni 1897 døde Fader, 85 Aar og Moders Fætter, Etatsraad Westengaard blev Moders Lavværges til hendes Død 1901, 84 Aar.

17. Maj 1906 solgte vi Søkende-Ejendommen. Den var af Thorvald i 1888 købt for 50,100 Kr. Nu efter 18 Aars Forløb

fik vi 146,100 Kr. for den med 12,000 Kroners Udbetaling til hver af os syv Søkende, foruden at jeg fik en Erstatningssum for Flytningen fra den gamle Bødkegaard, hvori Forretningen havde været drevet i 34 Aar. Denne Udbetaling kom os godt tilpas, vi havde jo hidtil ikke kendt til at erhverve os noget uden ved vort Arbejde. Jeg var da 45 Aar og havde været gift i 14 Aar. Forinden Flytningen tog Murermester Jespersen et Fotografi af Bødkegaarden. Et af Billederne opbevares i vort Hjem, et andet skænkede jeg efter Opfordring til Raadhusmuseet. Senere — i 1916 — skænkede jeg efter Opfordring fra Raadhusforvalter Nyrop Larsen flere Ting (Brandsluffe, Brandtønde m. m.), som Museet manglede, og fik derfor en smuk Takkeskrivelse fra Museet.

Jeg lejede saa Lokaler paa Sofievej 9, den senere Worsaaesvej, og 12. Januar 1907 løste jeg Næringsbevis paa Frederiksberg. Jeg bestemte mig nu til kun at beskæftige to Svende og en Karl for mere at drive Handelsforretning, herunder Hjulbørforretningen, idet jeg alligevel beholdt min Kundekreds (Kgl. Porcelainsfabrik, Bing & Grøndahl, Carl Lunds Fabrikker, Kjøbenhavns og Frederiksberg Kommuner m. m.), idet jeg fik lavet hos mine Kolleger, hvad mine to Svende ikke kunde præstere, ganske vist med en mindre Fortjeneste, men det opvejedes rigeligt ved Fortjenesten paa den større Omsætning med Kalkbatter og Hjulbøre, i hvilke Specialiteter jeg havde den største Omsætning i Danmark. I 1916 indskrænkede jeg Folkeholdet til en Svend og en Karl, men vedblev væsentligst at have den samme Omsætning. I Oktober 1928, da Alderen — 68 Aar — gjorde sig gældende, afstod jeg Forretningen til en af mine Svende, A. Chr. Madsen, der bortset fra et Par korte Afbrydelser havde arbejdet hos mig fra han var ung. Forretningen, der i 86 Aar — fra 1842 til 1928 — havde tilhørt tre af Familiens Medlemmer, Fader, Thorvald og mig, gik nu ud af Familiens Eje, men endnu Maj 1937 drives den under Firma-navnet: Chr. Guntels Eftf. A. Chr. Madsen. En medvirkende Aarsag til Afstaaelse af Forretningen var, at jeg nu havde samlet mig et Pensionsfond, der tillod mig at leve som hidtil.

Privatboligen flyttede vi i 1906 til en første Sals Lejlighed i Villaen Johannevej Nr. 3, nu Ingemannsvej. Her fik vi opfyldt

et længe næret Ønske: at faa lidt Have. Af Lejlighedens fire Værelser fik Svigermoder det ene, idet hun nu havde hele sit Ophold i vort Hjem, indtil hun døde 5. November 1908, 73 Aar. I April 1909 flyttede vi Beboelsen til den femværelses Lejlighed Ørstedesvej 9, 1., hvor vi nu i 1937 har boet i 28 Aar.

Foruden foranstaaende kan anføres følgende af hvad der er passeret i Aarenes Løb. I 1897 blev jeg Medlem af Haandværkerforeningen. I 1899 fik jeg Telefon, den første Telefon i vor Familie. I 1900 blev jeg Medlem af Haandværkerbanken og samme Aar og flere Aar derefter Skønsmand ved Sø- og Handelsretten. I 1905 blev et kortfattet Biografi om mig optaget i Værket: Dansk Portrætgalleri. I 1912 oprettedes den daværende Forældreforening, hvis Formaal var at modarbejde Opskrningen af Skolepengene. I denne Forening blev jeg indvalgt i Repræsentantskabet sammen med Højesteretsassessor Florian Larsen, Professor ved Landbohøjskolen Carl Hansen, Højesteretssagfører Møldrup, Kaptajn Dahlerup, Sparekasse-direktør Gyving, Direktør ved Teknologisk Institut Gregersen, Palle Rosenkrantz og Skattedirektør Molde. Efter Repræsentantmøderne var vi gerne samlede et Par Timer i selskabeligt Samvær. Det var herved, at jeg i 1915 som forannævnt blev Dirigent og Taler ved et af 200 Mennesker besøgt Møde i Frk. Bobergs Skole ved Dr. Priemesvej. I 1917 blev jeg anmodet om at underskrive en Opfordring fra Konservative Vælgerforening om at stemme paa konservative Kandidater ved paafølgende Rigsdagsvalg, hvilken offentliggjorte Opfordring jeg underskrev. I 1919 blev jeg af Frederiksberg Kommunalbestyrelse udtaget til Nævning, men blev efter min Anmodning fritaget paa Grund af den dengang begyndende Tunghørighed, som forøvrigt foranledigede, at jeg for at kunne høre maatte sidde paa en af de forreste Rækker ved Møder og Generalforsamlinger, hvad der havde til Følge, at mit Fotografi ofte kom i Bladene, naar Pressefotograferne fotograferede Forsamlingen.

Da jeg i 1928 afstod den af mig i 48 Aar drevne Forretning, var det en Forandring i min Tilværelse, at jeg nu skulde leve som Rentier, men det gik og gaar vedblivende godt, da jeg ikke mangler Beskæftigelse og Interesser: Ingeniørarbejder, Byens Udvikling, Foreningslivet og Arbejdet med denne Slægt-

bog, som gav Beskæftigelse mange Timer dels i Hjemmet, dels i Landsarkivet, Rigsarkivet, Hærens Arkiv, Kgl. Bibliotek m. m. Et Udtog af Slægtbogen, nemlig om Slægten Westengaard, lod jeg i August 1935 paa Opfordring maskinskrive og indbinde i 35 Eksemplarer og fordele til Familiens Overhoveder.

Min Hustru og jeg havde fra vi var Børn interesseret os for den sønderjydske Sag, og denne Interesse optog os meget, saa efter at jeg havde afstaaet Forretningen tog vi hvert Aar en Tur til Sønderjylland. I en af disse Ture, der i 1929 var arrangeret af Berlingske Tidende og hvori deltog ca. 60 Mennesker, opfordrede Turens Leder, Kommunelærer Frank, mig til ved det afsluttende Fællesmaaltid i Tønderhus om at tale for Berlingske Tidende, hvad jeg ogsaa gennemførte. I 1930 blev min Hustru Kredsleder for Landbohøjskolekredsen ved Indsamlingen paa Dybbøldagen og var det endnu i 1937 og med saa gode Resultater, at hun blev belønnet med Guldmærket. I Maj 1937 blev jeg af Ingeniør Haar, Medlem af Bestyrelsen To Løver, paa Bestyrelsens Vegne opfordret til at indtræde i Foreningens Repræsentantskab. Jeg undslog mig paa Grund af mine 76 Aar og min Tunghørighed, men Ingeniørens Overtalelsesevne og min Interesse for den sønderjydske Sag overvandt mine Betæneligheder, saa jeg fulgte Opfordringen. Samtidig blev Ingeniør Lading, Direktør for Nordisk Kabel-fabrikker, indvalgt.

2. Februar 1911 fejrede jeg mit 25 Aars Borgerjubilæum og fik ved en Deputation fra Lauget overrakt et Sølvbæger med Inskription. 1926 fejrede jeg 40 Aars Jubilæum med min Biografi i Bladene, og i 1936 mit 50 Aars Jubilæum med en Deputation fra Lauget, der overrakte mig et større Sølvbæger med Inskription, samt fra en Kreds indenfor Lauget en pragtfuld Sølvbakke med Inskription: Fra Venner i Lauget. Som tidligere var min Biografi i Bladene. I Anledning af Jubilæet holdt jeg en Fest for Laugets Medlemmer i Haandværkerforeningens Selskabslokaler, Moltkes Palæ. Heri deltog foruden Kap-tajn Thorbjørnsen fra Arbejdsgiverforeningen, min Svingersøn, Dyrslæge Kai Seidel samt min Søstersøn, Kontorchef Aage Meyer. Alt forløb vellykket. To lignende Fester afholdt jeg i 1935 i Moltkes Palæ. Den første 24. Maj, udelukkende for Med-

lemmer af Slægten Guntel, i et Antal af 47. Den anden Fest i November, hvori deltog nogle af Slægten Krabbe, med 56 Deltagere. I Januar 1937 afholdt jeg en lignende Fest, hvori foruden Medlemmer af Slægten Guntel tillige nogle Venner deltog i et Antal af ialt 53. Disse Fester forløb alle vellykkede. I Oktober 1936 var jeg Vært for et Selskab paa syv Personer paa en vellykket Flyvetur til Malmø. Foruden min Hustru og jeg deltog Aase og Kai, Hilma og Agnes og Karl Guntel. I Juni 1936 deltog min Hustru og jeg i en Udflugt med Naturfredningsforeningen. I et Referat i Berlingske Tidende nævnes vore Navne blandt Deltagerne med »kendte Navne«, foruden Direktør Weimann, Højesteretssagfører Bondo Svane, Direktørerne Illum og Hjerl Hansen.

I September 1936 døde fhv. Statsminister Niels Neergaard. Som før omtalt kom vi i vore unge Dage sammen i Fremskridtsklubben, og han har altid staaet for mig som Idealet af et Menneske. Det glædede mig derfor, at han efter hans Død blev rost fra alle Sider, saa Valget af ham som mit Ideal var ikke saa galt. Da hans Modstander Ove Rode angreb ham i Anledning af Kracket i Landmandsbanken, udtalte Neergaard: »Ingen kan sætte nogen Plet paa min personlige Ære«. Selv om jeg selvfølgelig ikke kan sammenlignes med Neergaard, er jeg dog glad for efter mine beskedne Forhold at kunne gøre hans Ord til mine.

Forøvrigt har vi hidtil nydt et godt Otium: Et efter vor Alder godt Helbred, en venlig Slægt og Vennekreds og en i økonomisk Henseende sorgfri Alderdom. Vor Datter — og efter at hun er bleven gift — vor flinke Svigersøn er jo vore nærmeste, og derfor dem vi hyppigst kommer sammen med. Nærmere om dem, se deres paafølgende Biografier.

Aase Ingeborg Seidel, f. Guntel. Født 25. November 1899, døbt 1900 i St. Johannes Kirke, konfirmeret 21. Marts 1915 i St. Markus Kirke, Elev i Karen Kjærs Skole til sit 17. Aar, begyndte Marts 1916 paa Døckers Kursus, hvorfra hun 4. Februar 1918 tog Præliminæreksamen, blev saa Husholdningselev hos Forpagter Tingleff i Vonsild ved Kolding, derefter 1919

yderlig Uddannelse hos en Familie i Sorø og en i Fredensborg. Fra 1919 til 1921 Kontorplads hos Søforsikringsfirmaet Burmeister & Co.

Paa Døckers Kursus stiftede hun Bekendtskab med en af de mandlige Elever, Kai Seidel, med hvem hun i April blev forlovet, og til hvem hun, efter at han havde taget Dyrlægeeksamen, 4. April 1924 blev viet i Frederiksberg Kirke, begge 25 Aar. Om hendes øvrige Tilværelse se Kai Seidels Biografi.

Dyrlæge Kai Valdemar Seidel. Født 17. Juli 1899, Søn af Afdelingschef hos Firmaet Moresco Robert Seidel, født i Plauen i Sachsen, og Hustru Anna Seidel, født Madsen, i Barlebogaard, Fyen. Kai Seidel blev døbt 1900 i Frue Kirke, konfirmeret i samme 1913, tog Realeksamen 1916 fra Borgerdydskolen, var Landvæsenselev 1916—17 paa Barlebogaard, tog Præliminæreksamen Oktober 1917 fra Døckers Kursus. Her stiftede han Bekendtskab med vor Datter, der ogsaa var Elev her, og 1. April 1920 blev de forlovede. Efter at have taget Præliminæreksamen studerede han paa Veterinær- og Landbohøjskolen til Dyrlæge, hvilken Eksamen han tog 12. Juli 1923 med 1. Karakter. Straks efter blev der tilbudt ham Assistentplads hos Professor Folmer Nielsen ved Veterinærskolens ambulante Klinik, hvilken Stilling blev ledig 1. Februar 1924. I Mellemtiden havde han forskellige kortvarige Vikariater. 4. April 1924 blev han og vor Datter viet i Frederiksberg Kirke og fik deres Hjem i den til hans Stilling hørende Tjenestebolig ved Landbohøjskolen. Fra Marts 1924 fik han Vikariater ved Københavns offentlige Slagtehus i det Omfang, som hans faste Stilling tillod. Fra Juli til Oktober 1924 aftjente han sin Værnepligt som Underdyrlæge ved Gardehusarregimentet og i 1916 som Reservedyrlæge ved 3. Artilleriregiment i Aarhus. I Maj 1928 avancerede han til Veterinærfuldmægtig ved Veterinærfysikateret paa Frederiksberg og fraflyttede Lejligheden paa Veterinærskolen. 1. December s. A. avancerede han til Dyrlæge ved Københavns Sundhedskommission og fik Lejlighed ved Vesterbros Torv. I sin Studietid var han ca. 1921 Formand for Veterinærmedicinsk Forening og fra Januar 1926 til Januar 1933 Formand for For-

eningen af yngre Dyrslæger. Fra Januar 1934 Sekretær i Den danske Dyrslægeforening, er endvidere Medlem af Landbrugets Radioudvalg og fra Juni 1934 Lærer ved Forplejningskorpsets Skole.

Olga Marie Magdalene Meyer, f. Guntel. Født 1. December 1863 ved Gl. Kongevej, døbt i Frederiksberg Kirke. Hendes Barndom forløb i alt væsentligt som min, skildret i vore Forældres og min Biografi. 14. April 1878 blev hun konfirmeret i Frederiksberg Kirke, sammen med hendes Søsterdatter Augusta Sponholtz, og en Familiefest for begge Konfirmandinder blev afholdt i »Gimle«. 29. Oktober 1880 blev hun i St. Johannes Kirke viet til Handskemager Peter Vilhelm Emil Meyer, i Familien kaldt ved Fornavnet Emil. Bekendtskabet blev stiftet i Sangforeningen »Vesterbro«, som nærmere omtalt i Emil Guntels, Thorvalds og min Biografi. Aaret forinden havde hendes Mand begyndt selvstændig Virksomhed som Værkstedsindehaver, til han i 1883 opgav denne og fik Ansættelse som Værkfører hos Handskemager Bording, Østergade, hvilken Stilling han beholdt til sin Død 5. Oktober 1905, kun 47 Aar, begravet i Solbjerg Kirkegaard.

I Ægteskabet var tre Børn: Aage, Astrid og Frode. Da Emil Meyer døde, boede de i Ravnsborggade. Aage var da 24 Aar og var ansat i Det forenede Dampskibsselskab, Astrid 23 Aar og var Aaret forinden blevet gift med Schlichtkrull. Efter Emils Død kom Olga til at bo et Par Aar i Nørre Søgade i samme Hus, som Olivia boede i, senere ved Dosseringen i samme Hus, som Astrid og Schlichtkrull boede i, indtil hun i 1922 fik Fribolig i Haandværkerforeningens Stiftelse Alderstrøst, 59 Aar, ved ligesom vore Forældre at skænke en Sum, 3000 Kr., til Alderstrøst.

Nærmere om Emil Meyer og deres Børn se deres Biografier.

Slægten Meyer.

Om min ældste Svoger, Carl Vilhelm Emil Meyers Forældre vides følgende: Min Svogers Fader Georg Anton Vilhelm Meyer, f. i Oldenburg 13. November 1802, indvandrede til København, gjorde Mesterstykke som Skrædermester og blev optaget i Skræderlauget 16. November 1833, 31 Aar, og havde ogsaa Ansættelse ved det borgerlige Artilleri. Han blev gift med Boline Emilie Wichmann, f. 1808. I Ægteskabet, som formodes indgaaet ca. 1830, var tre Børn: Min Svoger Carl Emil Vilhelm Meyer, i Familien kaldt »gamle Meyer«, samt Døtrene Beate og Emilie. Georg Anton Vilhelm Meyer døde under en Udenlandsrejse, og Hustruen kom til at bo i Budolfi Stiftelse i St. Pederstræde 12, der tilhørte den tyske Menighed. De synes at have været ret velstillede, hvad fire efterladte Oliemalerier kunde tyde paa. De to af disse er deres Portrætter, de andre to er Portrætter af to af deres Børn, Vilhelm og Beate, i en Alder af ca. 6 Aar, altsaa malet ca. 1836. Malerierne arvedes efter Hustruens Død 1883 af Sønnen Vilhelm, og efter hans Død 1893 af hans Enke, min Søster Olivia. Efter hendes Død 1832 arvede deres ældste Søn Alfred Meyer Malerierne, og de er vedblivende i Maj 1937 i hans Besiddelse.

Boline Meyer døde 22. Oktober 1883, 74 Aar, og blev begravet i Solbjerg Kirkegaard. Beates Mand var Cigarmager Termøhlen. En Søn var i 1935 Ingeniør hos Burmeister & Wain. Emilie Frederikke Vilhelmine Meyer, født 1834, var gift med Handskemagermester Ole Christian Bjerregaard, født 1827. Han havde Forretning i Randers. Efter dennes Ophævelse privatiserede han og hans Hustru ved St. Knudsvej i København. Han døde 8. Januar 1892, 65 Aar, Hustruen 29. Marts 1906, 72 Aar. Begge blev begravede i Solbjerg Kirkegaard i samme Gravsted, hvori Boline Meyer blev begravet, og hvori forinden Vilhelm Meyers første Hustru blev begravet, og hvori senere Repræsentant Hastrup blev begravet i 1920.

Handskemagermester Carl Vilhelm Emil Meyer, min ældste Svoger, i Familien kaldet ved Fornavnet Vilhelm eller »gamle Meyer«. Han var født 3. April 1831, døbt i St. Petri Kirke,

kom i Lære hos Handskemagermester Larsen, Købmagergade, blev Svend ca. 1850, blev gift første Gang 1857, løste Borger- skab 1866, begyndte derefter en lille Forretning i en Stueejlig- hed ved Gasværksvej. Senere fik han Butiksforetning i det nu nedrevne Hus Vesterbrogade 76, indtil han ca. 1879 flyttede til Hjørnet af Saxogade. I ca. 1885 opgav han Butiksforetning- en, og derefter arbejdede han i eget Værksted til sin Død 1893.

Han var to Gange gift. Første Gang med *Caroline Emilie Zvicky*, født 7. Juni 1826, Datter af Væver Johan Peter Zvicky. De blev gift 1857, da han var 26, hun 31 Aar. Hun døde 9. Marts 1879, 53 Aar, efter at de havde været gift i 22 Aar, og blev begravet i hendes Svigermoder Bolette Meyers Grav- sted i Solbjerg Kirkegaard. Et Medlem af Slægten Zvicky, der stammer fra Schweitz, nemlig Pastor Georg Zvicky ved Annæ Kirke i København, lod i 1934 duplikere et Antal Eksemplarer af en af ham skrevet Slægtbog om Slægten Zvicky. I denne nævnes C. Vilh. E. Meyer og hans første Hustru og deres 6 Børn.

Beretning om hans andet Ægteskab følger efter Biografierne af hans Børn af første Ægteskab.

Børnene af første Ægteskab var følgende: 1. Emil, f. 1858, 2. Vilhelmine, f. 1859, 3. Camilla f. 1861, 4. Valdemar, f. 1863, 5. Anton, f. 1865, 6. Alma, f. 1870.

1. **Handskemagerværkfører Peter Vilhelm Emil Meyer**, min yngre Svoger, i Familien kaldt ved Fornavnet Emil, født 1. Marts 1858, døbt i Frederiksberg Kirke, kom i Handskemager- lære hos Faderen, blev Svend ca. 1876, fik eget Værksted 1879, blev gift 1880, drev Værksted indtil 1883, da han blev Værk- fører hos Handskemager Bording, Østergade, og virkede her til sin Død 5. Oktober 1905, kun 47 Aar.

29. Oktober 1880 blev han i St. Johannes Kirke viet til min Søster Olga. Nærmere om deres Tilværelse efter Brylluppet se Olga Meyers Biografi.

I Ægteskabet var tre Børn: 1. Aage, 2. Astrid og 3. Frode.

1. A. **Kontorchef Aage Emil Meyer**, født 18. Marts 1881. I Ja- nuar 1897 tog han Præliminæreksamen ved Københavns Uni-

versitet, var derefter ansat paa Kontoret hos Firmaet J. C. Raun & Co. til 10. Maj 1897, da han fik Ansættelse ved Det forenede Dampskibsselskab, i hvilket Selskab han avancerede til han 8. Oktober 1924 blev Kontorchef.

11. December blev han viet til sin Kusine *Anna Vilhelmine Meyer*, født *Gundel* 19. Marts 1881, Datter af min Broder *Vilhelm* og Hustru *Julie Gundel*. Efter Aage og Annas Bryllup boede de i Nørresøgade 112 i 19 Aar til 1935, da de flyttede til Fridthjof Nansens Plads, hvor *Vilhelm*, der var bleven Enkemand 1932, flyttede sammen med dem og fik sit Hjem hos dem. Ægteskabet var barnløst.

1. B. *Astrid Birgitte Schlichtkrull*, født *Meyer* 12. November 1882. 28. Juli 1904 blev hun gift med *Carl Olaf Cornelius Schlichtkrull*, Søn af Toldklarerer *Johannes Schlichtkrull* og Hustru *Fanny*, født *Marcker*. *Carl Schlichtkrull* tog Afgangseksamen fra De Brockske Handelsskoler 1895, blev ansat i Firmaet *G. Halkier & Co.* 1895—1921, de sidste 14 Aar som Prokurist og Disponent, tog Grossererborgerskab 1921 efter Firmaets Ophør og fik 1928 Ansættelse i Nationalbanken, senest som Vicekontrollør.

I Ægteskabet var tre Børn, Døtrene *Aase*, *Else* og *Gudrun*.

1. B. a. *Aase Inger Schouboe*, født *Schlichtkrull* 30. September 1905. 19. November 1924 blev hun gift med *Inspektør J. J. Schouboe*, Søn af Kaptajn og tidligere Ejer af *Holbækgaard* i Jylland *J. J. Schouboe* og Hustru.

I Ægteskabet var i Maj 1937 et Barn: *Jens Schouboe*, født 22. Maj 1928.

1. B. b. *Else Olga Samuelson*, født *Schlichtkrull* 10. August 1907. 5. August 1932 blev hun gift med *Journalist Gunnar Samuelson*, Søn af Redaktør *Samuelson* og Hustru. Ægteskabet barnløst.

1. B. c. *Gudrun Fanny Wingaard*, født *Schlichtkrull* 3. August 1913. 16. November 1935 blev hun gift med *Forvalter Flemming Wingaard*, Søn af Kommuelærer og Tegner *Wingaard* og Hustru. Ægteskabet barnløst.

1. C. *Frode Meyer*, født 2. Januar 1885. Han blev kun 6 Aar, døde 1891.

2. **Augusta Vilhelmine Hastrup**, født Meyer 4. December 1859, konfirmeret i Frederiksberg Kirke. 3. Juni 1894 blev hun i Helligkorskirken viet til Viktualiehandler *Sophus Georg Hastrup*, født 18. November 1864, tidligere Landmand, Søn af cand. theol., Adjunkt i Odense Frederik Julius Hastrup og Hustru Jørgine, født Johansen. Sophus Hastrup gik senere over til Agenturvirksomhed. Han døde 13. Juli 1920, begravet i Solbjerg Kirkegaard i et Gravsted, hvor flere af Slægten Meyer hviler.

Nærmere om Slægten Hastrup i Hastruppernes Slægtbog, hvori ovennævnte Ægtepar nævnes Side 27, og i Notitserne om Slægten Hastrup i min Artikel »Hollufgaard og nogle Notitser om Slægten Hastrup« bagest i denne Bog.

I Vilhelmine og Sophus Hastrups Ægteskab var to Børn: Kaj og Ingeborg.

2. A. *Ingeborg Ellen Jensen*, født *Hastrup* 2. Juli 1895, gift med Prokurist *Elnor Emil Jensen*, født 1895, død 10. September 1928.

2. B. *Kaj Viggo Hastrup*, født 24. August 1896, gift 5. September 1920 med *Selma Egense*, Datter af Maskinmester Egense, Korsør. Kaj Hastrup var Bogholder.

3. **Camilla Petrea Frederikke Guntell**, født *Meyer* 25. November 1861, konfirmeret 1877. Hun blev 5. Oktober 1886 viet i St. Johannes Kirke til min Broder *Emil Otto Guntell*, der dengang var Enkemand. Nærmere om deres øvrige Tilværelse og om deres Børn se Emil Guntells Biografi.

4. **Axel Valdemar Olaf Meyer**, født 20. Oktober 1863, konfirmeret 1877 i Frederiksberg Kirke, samme Dag som Søsteren Alma, og kom til Handelen. 23. Oktober 1887 blev han i Mathæuskirken viet til *Olga Lorentze Jakobsen*, Datter af Smedemester Jakobsen og Hustru, Vesterbrogade, og fik nu Porcelænsforretning Hjørnet af Nørregade og Nørrevold, senere Sigtmagerforretning i Schönbergsgade, sidst Funktionær ved Københavns Belysningsvæsen. Ca. 1901 rejste han til Amerika og døde her ca. 1905. Hans Hustru døde 1902. I Ægteskabet var to Børn: Elna og Sofus.

4. A. *Elna Meyer*, født 19. August 1889, gift paa Raadhuset med Assurandør Torkild Nehm 1915.

4. B. *Sofus Meyer*, født 4. Maj 1890, gift 1914 med Anna Svendsen, Fakse Ladeplads. Han døde 1918.

5. *Anton Georg Ferdinand Meyer*, døde som lille.

6. *Alma Juliane Antonette Hastrup*, født *Meyer* 19. Marts 1870, konfirmeret i Frederiksberg Kirke. 2. November 1893 blev hun viet i Katolsk-apostolsk Kirke til *Valdemar Hastrup*, født i Odense 31. December 1867, Søn af cand. theol., Adjunkt Frederik Julius Hastrup, og Broder til Vilhelmine Hastrups Mand Sophus Hastrup. August Valdemar Hastrup var først Typograf ved Indre Missions Trykkeri, senere Præst ved Katolsk-apostolsk Menighed. Nærmere om Slægten Hastrup se Augusta Vilhelmine Hastrups Biografi.

I Ægteskabet var seks Børn: Agnes, Knud, Georg, Karen, Ester og Poul.

6. A. *Agnes Hastrup*, født 1894, død 1895.

6. B. *Knud Hastrup*, født 1895, blev Kontorassistent og gift 1920.

6. C. *Georg Hastrup*, født 1897, blev Overassistent hos Burmeister & Wain og gift 1924.

6. D. *Karen Hastrup*, født 1898, blev Asyllærerinde, døde 1931.

6. E. *Ester Hastrup*, født 1900. I 1923 blev hun gift med Instrumentmager Nielsen.

6. F. *Poul Hastrup*, født 1910, blev Kontorassistent og gift 1935.

Nærmere Hastruppernes Slægtbog.

Handskemagermester Carl Vilhelm Emil Meyer, »Gamle Meyer«, blev gift *anden Gang* 29. Maj 1880 med min Søster **Olivia Alvilda Meyer**, født **Guntel**, født 19. Marts 1853. Han var i nogle Aar i Bestyrelsen for »Vesterbros borgerlige Forening«. 2. Juni 1893 døde han, 62 Aar, og blev begravet i Solbjerg Kirkegaard. Olivia var da 40 Aar og blev Enke med 5 Børn, af hvilke den ældste var 12 Aar, den yngste 9 Maaneder. Hen-

des energiske Kamp for at faa Børnene frem blev almindelig beundret og førte ogsaa til et godt Resultat, og da Børnene blev voksne, samlede hun tit Familiens Medlemmer i hendes hyggelige Hjem i Nansensgade. Hun døde 5. Februar 1932, 79 Aar, og blev begravet i sin Mands Grav i Solbjerg Kirkegaard.

I Carl Vilhelm Emil Meyers andet Ægteskab var fem Børn: Vilhelm, Alfred, Hilma, Agnes og Holger.

1. **Kontorist Vilhelm Meyer**, »Lille Vilhelm«, født 20. Juni 1881. Han tog Præliminæreksamen, fik Ansættelse paa et Handelskontor, derefter hos Assurandørfirmaet Grøn & Witzke og sidst i en længere Aarrække i Det danske Gaskompagni (Frederiksberg Gasværk). Han døde 10. September 1909, kun 28 Aar, og blev begravet i Solbjerg Kirkegaard.

2. **Kolonialhandler Alfred Georg Meyer og Hustru Augusta Emilie Meyer**. Han blev født 16. Februar 1884. Han lærte Hand-skemagerfaget, men da han havde mere Lyst til Handelen, begyndte han en Agenturforretning. I 1908 giftede han sig med Augusta Emilie Meyer, født Petersen, 9. December 1889, Datter af Viktualiehandler Petersen og Hustru. 27. Marts 1909 begyndte de i Ægirsgade en Kolonialforretning, som de ved en overordentlig Flid og Dygtighed arbejdede op, saa de nogle Aar efter kunde købe en Grund ved Mosesvinget i Brønshøj. Her anlagde de en Have med Sommerhus, hvor de tilbragte deres Fritid sammen med deres Børn, og om Søndagen var deres Have hyppig Samlingssted for en Del af deres nærmeste Familie. Nogle Aar efter kunde de købe en Ejendom i Ægirsgade og i 1935 en anden Ejendom i Esromgade. 1. September 1934 afstod de Forretningen, som de havde drevet i 25 Aar, og samme Aar mageskiftede Grunden i Mosesvinget med en Villa ved Svend Gøngesvej i Brønshøj, hvor de nu (Maj 1937) privatiserer.

I Ægteskabet var fire Børn: Ellen, Arne, Grethe og John.

2. A. *Ellen Ingrid Ryde, født Meyer* 11. Januar 1909. Hun blev 10. Marts 1935 gift med Typograf ved Berlingske Tidende

Børge Vilhelm Ryde, Søn af Sporvejsfunktionær Ryde og Hustru. I Ægteskabet var en Datter Conny Lillian Ryde, født 10. Juli 1936.

2. *B. Arne Robert Meyer*, født 22. Januar 1911. Han tog Studentereksamen 29. Juli 1921 og har siden været beskæftiget ved Kontor- og Forretningsfaget.

2. *C. Grethe Aase Hindsberger, født Meyer* 13. Januar 1913. Hun fik Ansættelse paa Kontoret hos Firmaet Ferd. Hindsgaul. Her gjorde hun Bekendtskab med Firmaets Disponent og blev forlovet med ham, *Marius Elias Hindsberger*, og 10. Maj blev de gift. Han var født 18. December 1898, Søn af Karetmager ved Carlsberg Bryggerierne H. C. Jensen og Hustru. Ved Grethes og Marius' Bryllup i Brønshøj Kirke var jeg den ene af Forloverne, og de kom til at bo i en Villa, der var opført paa den Grund ved Mosesvinget, der havde tilhørt hendes Forældre, og hvor hun havde tilbragt saa mange Barndoms- og Ungdomstimer. I 1936 fik Marius Ansættelse som Disponent og Bogholder hos Firmaet Fog & Mørup ved Firmaets Fabrik ved Holger Danskes Vej.

I Ægteskabet var to Børn: Sønnen Mogens Alfred Hindsberger, født 5. August 1935, og Torben Hindsberger, født 24. April 1937.

2. *D. John Eyvind Meyer*, født 21. Juli 1929.

3. *Hilma Ingeborg Meyer*, født 24. August 1887. Hun kom til Kontorfaget, var i 10 Aar ansat i Firmaet Carl Holten og fra 1914 i Firmaet Carl Schepler, hvor hun efterhaanden kom til at indtage en ledende Stilling.

Hun boede i Forældrenes Hjem saa længe de levede. Efter Moderens Død 1932 flyttede hun sammen med Søsteren Agnes Olsen, der var blevet Enke 1928. Hilma Meyer er den meget paaskønnede Forfatter af Festsange ved Familiefester.

4. *Agnes Ragnhild Olsen, født Meyer, og Ægtefælle Bogholder Marius Olsen*. Agnes var født 26. Oktober 1889. Hun var sin Moder behjælpelig med Husgerning, indtil hun 1909 fik Ansættelse ved Københavns Telefonselskab. 14. Juli 1922 blev hun gift med *Kreditforeningsbogholder Marius Olsen*, født 10. Fe-

bruar 1876, Søn af Vognmand Olsen og Hustru i Lyngby. Efter kun 6½ Aars Ægteskab døde Marius Olsen 5. December 1928. Hans Venner rejste et smukt Gravmæle paa hans Grav. Hans Enke blev pensioneret og beholdt deres Hjem paa Frederiksberg, hvor Søsteren Hilma flyttede sammen med hende efter Moderens Død 1932. Marius Olsen blev begravet i Solbjerg Kirkegaard. Ægteskabet var barnløst.

5. Forvalter Holger Thorkild Meyer Gundelby og Hustru Marie Meyer Gundelby, født Bahnsen. Han blev født 20. September 1892, kom i Smedelære, men afbrød senere Læren for at tilfredsstille sin Lyst til at komme til Søs, sejlede saa i fem Aar, sidst med Østasiatisk Kompagnis Skibe, og har senere haft megen Glæde af Erindringer om disse Rejser. I 1912 blev han indkaldt til Marinesoldat. Fra 1913 til 1917 var han ansat som Ekspedient ved Gyldendals Boghandel, afbrudt tre Gange ved Indkaldelser under Verdenskrigen. Fra 1917 til 1921 var han Forvalter i Aktieselskabet »Ama« og blev derefter Forvalter hos Firmaet Chr. Wolthers i Raadhusstræde.

10. April 1919 blev han gift med *Marie Elise Meyer*, født *Bahnsen* 8. November 1891. I Ægteskabet var to Børn, Døtrene Inger Else Meyer, født 10. April 1921, og Karen Birgit Meyer, født 17. Oktober 1923. I Juni 1937 tog de Navneforandring fra Navnet Meyer til Navnet Gundelby.

Slægten Sponholtz.

Farfaderen til min afdøde Svoger Smedemester Thorvald Adolf Sponholtz indvandrede fra Rostock ifølge min Søster Thoras Slægtsnotitser, blev Smedemester i Frederiksværk og »havde alt Arbejdet for de derværende Fabrikker saalænge de var kongelige« — saa længe de tilhørte Staten, hvad de gjorde fra 1796. Han maa formentlig være indvandret efter dette Tidspunkt.

En Søn af ham blev ligeledes Smedemester i Frederiksværk og var gift med Johanne Sponholtz, en Datter af Skibsbygmester Holm paa Christianshavn. I Ægteskabet var 3 Sønner og

en Datter: 1. Vilhelm Sponholtz blev Landsbysmed. 2. Valdemar Sponholtz var gift, men døde som ung, efterladende sig to Børn: den ene Sønnen Vilhelm, der blev Læderhandler, den anden Sønnen Carl Emil Johan Sponholtz, der først var Kolonialhandler, senere blev Nationalbanktæller. Han blev gift med sin Kusine, min Søsterdatter Augusta Sponholtz. Nærmere om disse, se min Svogers og Augustas Biografier. 3. Datteren blev gift med Restauratør Olsen paa Kulturvet. De havde to Døtre. 4. Min Svoger, hvis Biografi her følger.

Smedemester Thorvald Gustav Adolf Sponholtz og Hustru, Thora Sponholtz, født Guntel. Han blev født i Frederiksværk 15. Januar 1837. Indenfor Familien blev han kaldt ved Fornavnet Adolf. Han kom i Smedelære ca. 1850, blev Svend ca. 1855 og aftjente sin Værnepligt i Flensborg. Herefter kom han til at arbejde hos Smedemester Jensen, Vesterbrogade 80, hvor han efterhaanden kom til at indtage en Mestersvends Stilling. Her gjorde han Bekendtskab med min Søster Thora, der havde Beskæftigelse ved Husgerning hos Smedemesteren og hans Hustru. Thora og Sponholtz blev forlovede og 13. November 1862 viedes i Frederiksberg Kirke. Thora Marie Guntel (Gundel) var da 22 Aar, født 4. September 1840, Sponholtz 25 Aar, og de kom til at bo i Danmarksgade, hvor deres første Børn kom til Verden. Han blev indkaldt ved Krigen i 1864 og gjorde Tjeneste hos en Bøsssemager. Under Kampene ved Dybbøl var Bøsssemageren stationeret i Sønderborg, og her saa Sponholtz flere Gange min Farhalvbroder Kaptajn Vilhelm Borre marchere forbi i Spidsen for sit Kompagni ved Afløsning af Besætningerne i Dybbøl Skanser. Hjemkommen fra Krigen fik han igen sin Mestersvendstilling, og han og Thora kom til at bo paa første Sal i Baghuset til Vesterbrogade 80, der nu er ombygget, medens Mesteren, der nu var bleven Enkemand, boede paa første Sal i Forhuset med sine fem Børn. Angaaende Thoras Barndom, se hendes Biografi.

Imellem Familierne Sponholtz og Jensen blev der efterhaanden et venskabeligt Forhold, saa de jævnlig kom sammen selskabeligt, og hvori deltog mine Forældre og mine ældre Søsken-
de, Emil, Vilhelm og Olivia. Emil blev forlovet med Jensens

ældste Datter Hulda og 27. Oktober 1876 blev de gift. Nærmere se Emil Guntells Biografi.

2. November 1871 løste Sponholtz Borgerskab som Smedemester og fik Værksted i Baghuset til daværende Gæstgivergaard »Blaa Stud«, der laa, hvor nu Kaalundsgade er. I 1880 fik han Bemyndigelse som Vand- og Gasmester. Nogle Aar efter blev »Blaa Stud« revet ned, og han havde saa Værksted et Par andre Steder i Kvarteret, indtil Sønnen Carl 1903 overtog Forretningen.

Et Par Aar efter at Sponholtz havde etableret sig, flyttede de Beboelsen fra Vesterbrogade til Frederiksberg Allé 17, Stueetagen i det daværende Havehus. Noget efter flyttede Familien Krabbe ind paa 1. Sal og mellem de to Familiers Børn opstod der Venskab, navnlig mellem Sponholtz' ældste Datter Augusta og Krabbes Datter Anna, hvad der medførte, at ved Augustas og min Søster Olgas Konfirmation, der sammen festligholdtes i »Gimle«, var Anna Krabbe med og ligeledes ved Augustas Bryllup med Augustas Fætter Kolonialhandler Sponholtz 16. April 1890, hvilket Bryllup festligholdtes i daværende Larsens Lokaler, Sct. Anna Plads, var Anna Krabbe ogsaa med, og her gjorde jeg hendes nærmere Bekendtskab, der førte til vor Forlovelse 4. Juni 1890 og til vort Bryllup 17. Marts 1893.

Ca. 1878 flyttede Sponholtz til Oehlenschlägersgade 15, og her boede de endnu, da Augusta blev gift 1890. Deres sidste Aar boede de i Villiams Stiftelse i Griffenfeldtsgade. Her fejrede de under beskedne Forhold deres Guldbryllup 13. November 1912 sammen med deres nu voksne Børn og øvrige Familie. Festen forøgedes ved en Deputation fra »Beständig borgerlig Forening«, i hvilken Sponholtz var Medlem.

Sponholtz døde 21. Marts 1914, 78 Aar, og Thora døde 28. Nov. 1921, 81 Aar. De ligger begravede i Solbjerg Kirkegaard.

I Ægteskabet var 8 Børn, 5 Sønner og 3 Døtre, nemlig: 1. Augusta. 2, William. 3, Carl. 4, Emilie. 5, Adolf. 6, Vilhelm. 7, Alfred. 8, Martha.

1. **Augusta Thora Sponholtz**, født 22. December 1863. Om hendes Barndom og Ungdom, se hendes Forældres Biografi. 16. April 1890 blev hun i Mathæuskirken viet til sin Fætter,

Colonialhandler i Aagade 64, *Carl Johan Emil Sponholtz*, Søn af den i det foranstaaende omtalte Smed Valdemar Sponholtz. Carl Sponholtz var født 16. Oktober 1856, kom i Lære hos Colonialhandler Pengel, Vesterbrogade, blev som Kommis hos Pengel til han i 1888 etablerede sig som Colonialhandler og drev dette Erhverv, indtil han 1905 fik Ansættelse som Tæller i Nationalbanken. Nogle Aar efter købte de Villaen Bjærghøj ved Parcelvej i Holte, og her boede de saalænge de begge levede. I 1926 da han fyldte 70 Aar, tog han sin Afsked og blev i den Anledning dekoreret med Dannebrogsmændenes Hæderstegn. 19. Januar 1935 døde Augusta efter nogle Aars Svaghed, 72 Aar. I Marts 1936 flyttede Sponholtz fra Villaen i Holte til et Pensionat ved Østerbrogade, og her døde han 4. Maj 1936, 79 Aar og blev ligesom hans Hustru begravet i Augustas Forældres Gravsted, Solbjerg Kirkegaard. I Ægteskabet var en Datter, født 14. August 1891, død 30. November samme Aar.

2. **William Adolf Sponholtz**, født 13. November 1866, lærte Faget hos Faderen, aftjente Værnepligten ved Marinens Maskinkorps, rejste saa i to Aar i Udlandet og var derefter beskæftiget forskellige Steder omkring i Landet, bl. a. som Gas- og Vandværksbestyrer i Vordingborg fra 1905 til 1913, var saa i 14 Aar beskæftiget ved Orlogsværftets Maskinafdeling og har ogsaa drevet selvstændig Virksomhed.

I 1896 blev han gift med *Alma Hansigne Kirsten*, født *Jensen*, Datter af Smedemester R. Jensen i Slagelse. I Ægteskabet var kun et Barn, Sønnen:

2 A. **Thorvald Rasmus William Sponholtz**, født 26. Januar 1898 i Vordingborg. Han tog Realeksamen, derefter Tillægs-eksamen i Latin, var saa Elev dels i et Apotek i Odense, dels i Christianshavns Apotek. I 1919 tog han Eksamen som eksm. Pharmaceut, var derefter Apotekermedhjælper til han aftjente Værnepligten ved Hærens Sundhedstropper, hvorfra han hjemsendtes som Korporal. Han drev derefter en mindre Kemikaliefabrik, som han afstod 1936 og gik over til Agenturvirksomhed.

I 1927 blev han gift med *Kate Elisabeth Nielsen*, født 1902, død 1934. I Ægteskabet var et Barn, Sønnen **Flemming Sponholtz**, født 25. Juli 1927.

3. **Smedemester Carl Frederik Valdemar Sponholtz**, født 9. Juni 1869, døbt i Frederiksberg Kirke. Han lærte Faget hos Faderen, aftjente Værnepligten ved Marinen, arbejdede i nogle Aar dels ved Kgl. Mønt og dels hos Burmeister & Wain. I 1903 løste han Borgerskab som Smedemester, blev autoriseret Vand- og Gasmester og overtog Faderens Forretning, som han drev til sin Død 17. Marts 1936, 67 Aar, begravet i Solbjerg Kirkegaard. Svigersønnen, Christian Pedersen overtog Forretningen.

Carl Sponholtz blev 10. Oktober 1896 i Mathæus Kirken viet til *Hansigne Katrine Amalie Demand*, født den 10. Juli 1876, Søster til den senere Direktør Demand ved Trifolium. Hun døde 1914. I Ægteskabet var et Barn, Datteren:

3. A. *Erna Thora Amalie Pedersen*, født *Sponholtz* 19. Juli 1897. 9. Juni 1923 blev hun gift med Christian Pedersen. Han var uddannet som Elektriker hos Firmaet Lauritz Knudsen, gik saa over til Smedefaget og blev beskæftiget hos Svigerfaderen. I 1935 løste Christian Pedersen Smedemesterborgerskab og gik i Kompagni med Svigerfaderen. Efter dennes Død 17. Marts 1936 overtog han Værkstedet.

I Ægteskabet var to Børn: Datteren *Lizzi Sponholtz Pedersen*, født den 20. Juni 1924, og Sønnen *Jørgen Sponholtz Pedersen*, født den 5. Juli 1928.

4. **Emilie Vilhelmine Birgitte Sponholtz**, født 24. Januar 1872. Hun blev 13. November 1897 gift med Detailhandler *Viggo Jørgensen*. Ægteskabet blev senere opløst, og hun genoptog sit Pigenavn, *Sponholtz*. Herefter blev hun fra 1916 indtil 1937 beskæftiget ved Østasiatisk Kompagnis Personalrestauration i Hovedbygningen ved Holmens Kanal. Som Paaskønnelse af sin 21-aarige trofaste Virksomhed her, fik hun, da hun 1. Marts 1937 fratraadte, tildelt en aarlig Pension, uagtet hun ikke var pensionsberettiget. 11 Marts 1937 flyttede hun over til sin Datter og Svigersøn i Tarup pr. Odense for at dele Hjem med dem.

I Ægteskabet var to Børn: en Dreng, der kun blev 1½ Aar og Datteren:

4. A. *Iris Elfrida Isaksen*, født *Jørgensen* 11. December 1900. Hun optog Moderens Navn *Sponholtz*. Efter Konfirmationen blev hun fra 1916 til 1919 Elev i Illums Tegnestue og var der-

efter beskæftiget med Broderitegning indtil hun 26. December 1933 blev gift med *Landbrugskandidat Vagn Isaksen*, født 12. Maj 1902, Søn af Mejeribestyrer I. Isaksen og Hustru i Biersted pr. Nørre Sundby. Efter Konfirmationen var han Landvæsens-elev i tre Aar, aftjente saa sin Værnepligt ved Artilleriet i Odense, var en Vinter paa Korinth Landbrugsskole, derefter Forvalter paa større Gaarde og paabegyndte Studiet paa Landbohøjskolen til Landbrugskandidat, hvilken Eksamen han tog 1. Maj 1932. I April 1933 blev han ansat ved Fyens Stifts patriotiske Selskab i Odense og blev 26. December 1933 i Frederiksberg Slotskirke viet til Iris Elfrida Sponholtz. Efter Brylluppet fik de Bolig i Tarup pr. Odense. I 1934 besøgte min Hustru og jeg dem i Tarup og tog med dem Udflugter bl. a. til Schøllernes Slægtgaard, Margaard. Ligeledes i 1936 til Hollufgaard og Dallund, der begge har tilhørt Slægten Westengaard og tillige et Medlem af Slægten Krabbe. For at opfriske mine Barndoms-minder, tog vi samtidig til Krogsbølle, Einsiedelsborg, der nu hedder Egebjerggaard, og Agernæs. Om disse Barndomserindringer, se nærmere i mit Biografi. Som anført flyttede Elfridas Moder i Marts 1937 fra København til Tarup for at dele Hjem med dem.

I Ægteskabet var i 1937 et Barn, Sønnen Helge Christian Ingeman Isaksen, født i Tarup 17. Juni 1935, døbt i Tarup Kirke.

5. Elektriker Thorvald Gustav Adolf Emil Sponholtz, født 6. Juni 1874; i Familien kaldet ved Fornavnet Adolf. Han lærte Smedefaget hos Faderen, blev senere Elektriker, drev i 10 Aar selvstændig Virksomhed og blev derefter Værkfører i Firmaet Lillelund.

I Oktober 1900 blev han i Frederiksberg Kirke viet til *Betty Kristine Sponholtz*, født 6. Juli 1870, Datter af Smørhandler Birch og Hustru, født Lisborg. Betty Sponholtz døde 20. Juni 1914, kun 44 Aar, og Adolf Sponholtz blev 40 Aar gammel Enkemand med 3 Børn: Rigmor 12 Aar, Gertrud 9 Aar og Aksel 5 Aar, og indtil de blev voksne var han for dem en ud-mærket Opdrager.

5. A. *Rigmor Martha Kirstine Gerrun Hansen, født Sponholtz* 16. September 1902. Hun kom til Kontorfaget, førte Bøgerne hos Stenhuggerfirmaet Brdr. Laursen, Ørstedsvvej. 16. December 1929 blev hun gift med *Assistent i Landmandsbanken Gerrun Hansen, født 10. Oktober 1897, Søn af Skomagermester Jens Hansen og Hustru, der indtil 1935 havde Forretning ved Aaboulevarden. I 1934 købte Gerrun Hansen en Villa ved Hovedvangen i Brønshøj.*

I Ægteskabet var i 1937 et Barn, Datteren Kirsten Gerrun Hansen, født 2. September 1930, døbt i Helligaandskirken.

5 B. *Gertrud Thora Birgitte Sponholtz, født 19. Juni 1905, døbt i St. Jacobs Kirke. Hun blev Faders Husbestyrerinde.*

5 C. *Kontorist Aksel Anders Emil Sponholtz, født 18. Januar 1909. Han lærte Isenkræmmerfaget og var beskæftiget ved Handelsfaget, indtil han i 1934 fik Beskæftigelse hos Stenhuggerfirmaet Brdr. Lausen, hvor Søsteren Rigmor førte Bøgerne.*

8. November blev han gift med *Else Margrethe, født Riis-Sørensen, 9. Juni 1913, Datter af Vognmand S. P. Riis-Sørensen og Hustru.*

6. *Sporvejsassistent Vilhelm Ludvig Sponholtz, født 28. Januar 1877. Han lærte Smedefaget hos Faderen, blev Svend ca. 1897. I 1900 fik han Arbejde som Smed og Maskinarbejder ved Københavns Sporvejssekselskab, der i 1911 blev overtaget af Københavns Kommune. Her fortsatte han og blev 1. April 1915 Stationsassistent.*

8. December 1911 blev han gift første Gang med Ingeborg Sponholtz, der døde 1924. Ægteskabet barnløst. 30. Marts 1925 blev han gift anden Gang med Karen Margrethe, født Olsen, 26. Februar 1902.

7. *Elektriker Alfred Ejner Sponholtz, født 8. Maj 1879. Han lærte Smedefaget hos Faderen, tog Adgangseksamen i Matematik og Naturlære ved Maskinistiskolen, blev saa Elektriker og fik senere Forretning som aut. Installatør.*

8. *Martha Camilla Sponholtz blev kun 11 Dage gammel.*

Slægten Christensen

er saa vidt vides en dansk Købmandsslægt.

Bødkermester Jens Christensen, født 1813, arbejdede som Svend sammen med Fader, delvis ogsaa paa Island. Imellem dem opstod et særdeles godt Venskab, saa de kom sammen i deres Fritid. Herved kom Fader ogsaa sammen med Christensens Forlovede Anne Roepstorff og hendes Søster Birgitte Roepstorff, og dette Bekendtskab medførte, at Fader blev forlovet med Birgitte Roepstorff, og 13. November 1839 blev de viet i Garnisons Kirke. 3. Januar 1840 blev Christensen og Anne Roepstorff viede ligeledes i Garnisons Kirke. Nærmere herom se Faders Biografi og Birgitte Roepstorffs Biografi. Deres Forlovere var Bødkermester Holm og Nationalbanktæller Westengaard, hvad der viser mine Forældres Tilknytning til Slægten Westengaard, og paa deres Vielsesattest staar Garnisons Hospital opgivet som hendes Opholdssted, hvad der viser deres Tilknytning til mine Bedsteforældre Borres Hjem. Medens Christensen endnu arbejdede som Svend fik de Børnene Olivia i 1841 og Valdemar 1844. Christensen gjorde Mesterstykke 31. Marts 1847, Aaret efter at Fader havde gjort Mesterstykke, og Christensen nedsatte sig i St. Hansgade 7, hvor Sønnen Otto blev født 1847, og i 1855 fødtes deres yngste Søn Oskar i Store Strandstræde. I 1861 døde Christensen, 48 Aar. Olivia var da 20 Aar, Valdemar 17, Otto 14 og Oskar 5 Aar. Hans Enke døde otte Aar efter, 5. Juli 1869, 54 Aar. Hun blev begravet i Solbjerg Kirkegaard, og i hendes Grav blev senere begravet Olivia i 1903 og Valdemar i 1907.

Da Moster Anne døde var jeg 8½ Aar, men erindrer hende ikke.

1. **Olivia Frederikke Christensen**, født 6. November 1841. Da hendes ugifte Broder Valdemar i 1857 overtog en Købmandsforretning i Fredensborg, blev hun hans Husbestyrerinde og var det til hendes Død 1. April 1903 paa Diakonissestiftelsen, 62 Aar, og blev begravet i sin Moders Grav. Hun var ugift.

2. **Købmand Jens Christian Valdemar Christensen**, i Familien kaldt ved Fornavnet Valdemar. Han blev født 10. November 1844, kom til Handelen og overtog i 1875, 31 Aar gl., en af de fire privilegerede Købmandsforretninger i Fredensborg og boede her til 1893 med sin ugifte Søster Olivia som Husbestyrerinde. I den Tid besøgte jeg og mine Søstre Olivia og Olga jævnlig Søkendeparret i deres rummelige, smukke Hjem i Købmandsgaarden. Forretningen findes endnu i 1934, men har været paa flere Hænder. Ca. 1889 blev Privilegierne ophævet, nogle nye Forretninger fremkom, og Christensens Forretning gik tilbage, hvorfor han afstod den. Efter først at have forsøgt sig i en anden nordsjællandsk By, overtog han i 1893 en Købmandsforretning paa Hovedgaden i Lyngby ved Gadekæret. Huset laa her i endnu i 1937. Han var da 52 Aar, og mellem Søkendeparret og min Hustru og jeg blev der et godt Venskab. Aaret 1900 afstod han Forretningen og blev 59 Aar gl. Skatteopkræver i Lyngby, hvad han var til sin Død. Efter Afstaaelsen flyttede de hen i Jægersborg Allé ved Siden af Amtssygehuset, hvor Broderen Oskar med Hustru og Datter boede i Lejligheden ved Siden af. Her kom vi ogsaa sammen bl. a. med den dengang unge kgl. Operasanger Carl Madsen og hans første Kone, en Datter af Smedemester Svendsen i Vinggaardsstræde, hvis Hustru var en Ungdomsveninde af Olivia. 1. April 1903 døde Olivia Christensen i Diakonissestiftelsen. I 1904 foretog jeg og Valdemar en Ferierejse til Sachsisk Schweitz, og i Berlin traf vi sammen med Oskars Svigersøn, Lillesø. I 1905 foretog Valdemar og jeg en Ferierejse til Norge. Efter 1905 svækkedes hans Helbred. Han flyttede hen i Lyngbys Hovedgade, og 1. April 1907 døde han i Diakonissestiftelsen og blev begravet i sin Moders Grav paa Solbjerg Kirkegaard, 65 Aar gl. Han var ugift.

Valdemar var en nobel Karakter, hvis Venskab jeg satte stor Pris paa. Han var en intelligent Mand, en udmærket Taler og Sangforfatter. Han var Medlem af Byraadet i Fredensborg og kom herved en Gang om Aaret til Taffel hos Kongen i Fredensborg. I Lyngby blev han Medlem af Handelsforeningens Bestyrelse, og min Hustru og jeg var et Par Gange med til Foreningens Selskabeligheder.

3. *Nationalbanktæller Oskar Frederik Christensen*, født 10. November 1855. Han kom til Handelen. I 1882 blev han i Slagelse viet til Marie Vilhelmine Christensen, født i Slagelse 14. Juli 1856. De boede en Tid i Farum, hvor deres eneste Barn Valborg blev født. I November 1893 blev han Tæller i Nationalbanken. I nogle Aar boede de Dør om Dør med Oskars Broder Valdemar i Jægersborg Allé, og her kom vi undertiden sammen. I 1923 tog han sin Afsked fra Nationalbanken og bosatte sig i Emdrup ved Fredensborg, 68 Aar gl. I et lille Hus med Have nød de deres Otium. I 1934 tilskrev jeg ham om nogle Oplysninger til Slægtbogen, og i venligt Brev stillede han mig disse, men knapt to Mdr. efter, 30. December 1934, døde han, 79 Aar gl. Angaaende Datteren følger her:

3 A. *Valborg Olivia Lillesø, født Christensen*, 2. Juli 1883 i Farum. Hun blev i 1902 forlovet med *Jens Peter Lillesø*, født i Katstrup i Jylland. Da Valdemar Christensen og jeg i 1904 var i Berlin, var vi sammen med Lillesø, som var ved Handelsfaget. I 1908 var han Prokurist i Oderberg i Østrig, og her blev de gift 11. Januar 1908. I 1916 kom de tilbage til København, og han etablerede sig som Grosserer og Fabrikant i Cykleartikler. I 1934 havde de 4 Børn, to ugifte og to mindre-aarige. Han havde Forretning i Viborggade og boede privat i Hellerup.

4. *Otto August Christensen*, født 7. August 1847. Han havde en Tid Vinhandlerforretning i Toldbodgade, men da Forretningen ikke svarede sig, rejste han 1874 til Amerika, hvor han blev gift med en dansk Frk. Vestermann. Broderen Valdemar vedligeholdte Korrespondancen med dem til sin Død 1907, saa overtog Oskar Korrespondancen, men siden 1912 blev Oskars Breve ubesvarede. Paa dette Tidspunkt havde de tre Børn. — Jeg erindrer ikke at have set ham.

Justerformand Jensens Slægt.

Slægten er en Landmandsslægt fra Lyngby. **Frederik Jensen**, min Broder Vilhelms Svigerfader, blev født 1827 og blev ca. 1846 gift med *Ane Cathrine Jensdatter*, født 14. Januar 1820. Han kom til at arbejde paa Justerkamret i København, hvor han avancerede til Formand. I 1890 blev han Dannebrogsmænd. Han havde deltaget i Krigen 1848-50 og 64, og var et meget interesseret Medlem af Vaabenbroderselskabet. Da mine Forældre flyttede Beboelsen fra Pilestræde til Vesterbrogade i Aaret 1862, kom de til at bo i Huset sammen med Justerformanden og hans Kone og Børn, og herfra stammede Bekendtskabet, der fortsattes op i Aarene og medførte min Broder Vilhelms Giftermaal med Jensens Datter Julie i 1880, nærmere Vilhelms Biografi. **Frederik Jensen** døde ca. 1906, hans Hustru i Maj 1915, 96 Aar gl. I Ægteskabet var to Børn, Døtrene Marie og Julie.

Karen Marie Jensen, kaldt ved Fornavnet Marie, født 20. August 1848. Hun var ugift og boede hos Forældrene til den længstlevende af dem, Moderen, døde 1915. Herefter boede hun i en lille Lejlighed paa Vesterbrogade, og her døde hun 22. Januar 1928. Som yngre var hun meget livlig med selskabelige og Teater Interesser.

Julie Vilhelmine Emilie Gundel, født Jensen 23. August 1855. Som Barn gik hun i Lyhmeyers Skole sammen med min Søster Olivia, og de blev Veninder, hvorved Julie tit kom i vort Hjem ved Gammel Kongevej, og dette Venskab holdt sig op i Aarene og medførte at min Broder Vilhelm og Julie blev forlovet og 14. Maj 1880 viede. Nærmere om Ægteskab se Vilhelms Biografi og om deres to Børn Anna og Ellen se Vilhelms og Aage Meyers Biografier. Julie døde i Lukasstiftelsens Hospital 21. Juli 1932, 76 Aar. Hun var en god Hustru og god Moder og noget kunstinteresset.

Slægten Jacobsen.

Slægten var, saa vidt jeg ved, væsentligst en Slægt af Næringsdrivende i Købstæderne. Om min Mormors Fader, *Bagermester Jakobsen i Vordingborg*, ved jeg, at han var en velstillet Mand, hvad der ogsaa fremgaar af, at han holdt Huslærer til sine Børn. Denne Huslærer var Joh. Fr. Roepstorff, der senere blev gift med den ældste af Døtrene, Edel Marie, min senere Mormor. Nærmere i Joh. Fr. Roepstorffs Biografi. Bagermesteren havde flere Døtre, men af disse ved jeg kun noget om tre af Døtrene. Edel, Margrete og Hansigne, om hvilke her berettes.

1. *Edel Marie Jakobsen*, født 21. Oktober 1783, var Bagermesterens ældste Datter. Hun blev i 1812 gift med deres Huslærer *Johan Frederik Roepstorff*, og da en af deres Døtre, Birgitte, blev gift med min Fader, blev Edel Marie Roepstorff min Mormor. Nærmere om deres Ægteskab og Børn se Joh. Fr. Roepstorffs Biografi. Min Mormor døde 11. April 1875.

2. *Margrete Jakobsen*, Bagermesterens næstældste Datter, blev gift med *Møntmester Alberts*. Om hende og hendes Mand kender jeg kun lidt fra min Søster Thoras Slægtsnotitser, hvad jeg af Hensyn til denne Bogs Begrænsning udelader.

3. *Hansigne Jakobsen*, den yngste Datter, blev født i Vordingborg 1792. Hun blev ca. 1825 gift med *Johannes Severin Westengaard*. Hun var jo min Moders Tante, hvorfor Moder ogsaa kaldte hendes Mand for Onkel Westengaard, og deres Søn Otto, den senere Etatsraad, for Fætter Otto, og baade mine Forældre og flere af os Søskende stod i et godt Familieforhold til dem. Ved Moders Tantes Giftermaal med Joh. Severin Westengaard og ved hans Søsterdatter Birgittes Giftermaal med min Fader fremkom Afstamningen mellem Slægterne Guntel, Roepstorff, Jakobsen, Westengaard, Danneeskjold og flere andre kendte Navne. Hansigne Jakobsen døde 1869.

Om Moders Tante og Onkel Westengaard se nærmere under Joh. Sev. Westengaards Biografi.

Slægten Roepstorff.

Slægtens Navn kan føres tilbage til 1703, altsaa 234 Aar tilbage fra 1937. Det er min Broderdatter Ediths Mand, Arkivar Erik Kroman, der gennem Kirkebøger og Arkiver m. m. har naaet saa langt tilbage. Aarsagen hertil var, at i 1787 levede der i Næstved samtidig med vor Slægt Roepstorff, en Generalmajor Roepstorff og hans Søn Løjtnant Roepstorff af den adelige Slægt Roepstorff. Kroman fik herved Formodning om, at der kunde være Afstamning mellem de to Slægter af samme Navn, men det lykkedes ikke Kroman, at paavise det. Roepstorff er forøvrigt et tysk Stednavn. At gengive Kromans Udskrifter herom af Kirkebøger m. m. og den af disse opbyggede Stamtavle, vilde være ud over Bogens Begrænsning. De findes i min Mappe med Slægtbogsbilag. Slægtens Medlemmer var mest Næringsdrivende i Næstved og ingen af dem frembød nogen særlig Interesse, hvorfor her kun sker et Uddrag. De sidste Generationer skrev af Nemhedshensyn Navnet som Repstorf.

Michael Roepstorff, min Tiptipoldefar, var født 1703, var Væver i Næstved og døde 1779, 76 Aar gl. Han havde fire Børn, hvoraf den ene, *Christian Roepstorff*, blev min Tipoldefar. Han var først Skomager, senere Gæstgiver i Næstved og døde 1806. En Søn af ham, der ligeledes hed *Christian Roepstorff*, blev min Oldefar. Han var Gæstgiver, Købmand og Brændevinsbrænder i Næstved, blev 54 Aar, havde fire Børn, hvoraf den ene var *Johan Frederik Roepstorff*, der blev min Morfader, hvorfor han og hans Efterkommere omtales nærmere i det følgende, som er mine egne Optegnelser.

Johan Frederik Roepstorff, min Bedstefader, var født i Næstved 1783. Han voksede op i sine velstillede Forældres Hjem, kom til at studere i Kiel, hvis Universitet dengang var dansk, men mest tysksproglig. Hjemkommen herfra blev han Huslærer hos Bagermester Jakobsen i Vordingborg. Om Slægten Jakobsen se dens Biografi. 2. September 1812 blev han gift med Bagermesterens ældste Datter *Edel Marie Jakobsen*, f. 21.

Oktober 1783, der ved deres Datter Birgittes Giftermaal med min Fader blev min Mormor. Edel Marie havde som ung Pige Beskæftigelse ved Husgerning hos en Familie ved Gl. Torv i København i 1807 og oplevede Bombardementet, 24 Aar gl., og en Bombe slog ned i Huset, som de maatte forlade. Senere kom hun til at bestyre Huset for sin tilkommende Mands Farbroder, hvis Kone var død. Ved Joh. Fr. Roepstorffs Giftermaal med hende var de begge 29 Aar. Han tog til København for at lære det dengang nyere Brændevinsbrænderi, saa han kunde overtage Faderens Forretning, hvad han ogsaa gjorde nogle Aar efter. Efterhaanden kom deres fem Børn til Verden: Christian 1815, Anne 1815, Birgitte 1817, Hanne 1820 og Larsigne 1822. I de første Aar af deres Ægteskab havde de det godt, og Børnene havde en lykkelig Barndom i den store Købmandsgaard, hvis Have strakte sig ned til Susaaen. Men saa kom Pengekrisen, der kulminerede 1836 og som var meget voldsommere end nogen af de senere Kriser. I 1836 var Pengenes Værdi faldet til en Fjerdedel af, hvad deres Værdi var i 1812, saaledes at en Daler (2 Kroner) kun var en Rigsort (24 Shilling, 50 Øre) værd, hvad der vil sige, at naar en Husejer skulde betale f. Eks. 500 Daler i Renter og Afdrag, maatte han nu betale 2000 Daler. Følgelig gik alle Husejere, der ikke havde større Reserveformue, fallit efterhaanden. Paa Landet laa mange Gaarde ubeboede og Markerne udyrkede, da Ejerne for at faa Brødet havde solgt Besætning og Redskaber. I 1835 maatte Roepstorff og hans Kone og Børn gaa fra Købmandsgaarden, begge 52 Aar gl. Sønnen var da 19 Aar og klarede sig som Skomager. De to ældste Pigebørn, Anne 19 Aar og Birgitte 17 Aar, tog til København, hvor deres Moster Hansigne og hendes Mand Joh. S. Westengaard tog sig af dem og skaffede dem Beskæftigelse ved Husgerning. Sorgen over denne Modgang og Bekymring for Fremtiden gjorde Morfader Roepstorff næsten sindssyg, og da der dengang ikke fandtes Sindsygehospitaler, og da han ikke var i Stand til at fortjene noget, maatte de alle fire tage Ophold paa Fattighuset, det eneste Tilflugtssted, der fandtes den Gang. Det var den sørgeligste Skæbne, der nogensinde har ramt nogen af vor Familie. Ingen af deres Slægtninge kunde hjælpe, da de selv var ramte af

Krisen. Heldigvis varede hans Lidelser kun et Par Aar. Ca. 1838 døde han, 55 Aar. Mormor fik saa Ophold hos en Broder, der var Bagermester i Præstø, og de to yngste Pigebørn, 16 og 18 Aar, kom til København, hvor deres Tante og Onkel skaffede dem Beskæftigelse. Mormor havde det godt hos Broderen, men længtes efter Børnene, og da disse efterhaanden blev gifte i København, søgte Mormor Næstved Kommune om en af de otte Pladser, som Kommunen ligesom andre Kommuner havde købt i Stiftelsen Vartov for gamle, ubemidlede Personer, der havde kendt bedre Dage. 10. Oktober 1853 fik saa Mormor Bolig i Vartov, der dengang laa i Løngangsstræde, men nu hedder Det gamle Kloster ved Jagtvej. Mormor fik nu for saa vidt en god Alderdom, idet hun daglig kunde besøge sin Søster og Svoger og sine Døtre og Svigersønner. Da Mormor flyttede til København, var hun 70 Aar, men rask og spændstig. Da hun i 1874 var 91 Aar, faldt hun paa Gaden og brækkede Benet, og nu kom hun ikke mere oven Senge. 11. April 1875 døde hun, 92 Aar. Jeg var da 14 Aar, husker hende godt og har tit fulgt hende hjem om Aftenen.

Børnene var 1. Sønnen Christian, Døtrene 2. Anne, 3. Birgitte, 4. Hanne og 5. Larsigne.

1. *Christian Roepstorff*, min Morbroder, f. 1815, lærte Skomagerfaget, blev Mester og blev gift. Om hans Barndom og Ungdom se hans Faders Biografi. Omkring 1855, da han var ca. 40 Aar, blev han Opsynsmand ved Den ostenfeldske Stiftelse i Næstved, i hvilken de fik Tjenestebolig, medens han fortsatte Skomagervirksomheden. I 1869, da jeg var 8 Aar, besøgte mine Forældre, Olga og jeg dem i Anledning af den yngste Søns Konfirmation. Det er den eneste Gang, jeg erindrer at have set dem. Paa Grund af de i Betragtning af vore økonomiske Forhold dyre Rejseudgifter, havde vi kun ringe Forbindelse med dem. De havde fire Børn, alle Sønner. Den ældste, Frederik, blev Typograf. Den næstældste blev en anset og velstillet Murermester i Næstved. Den næst yngste, Otto, kom i Købmandslære i Næstved, kom senere til København, hvor han bl. a. havde Plads hos en Vinhandler og kom en Del i mine Forældres Hjem ved Gl. Kongevej, men kom saa tilbage

til Næstved, og her døde han i en yngre Alder, ugift. Den yngste blev Maler. — Det er, hvad jeg ved, og af Begrænsningshensyn har jeg ikke søgt yderligere Oplysninger.

2. *Anne Christensen, min Moster, f. Roepstorch i Næstved* 10. August 1815. Om hendes Barndom og Ungdom se hendes Faders Biografi. Om hendes Giftermaal med den senere *Bødkermester Jens Christensen* og deres fire Børn se *Jens Christensens* og deres Børns Biografier.

3. *Birgitte Christine Guntel, min Moder, f. Roepstorff* 19. April 1817. Om hendes Barndom og Ungdom se hendes Faders Biografi. Da hun kom til København, kom hun i Huset hos sin Moster Hansigne og dennes Mand, hendes Onkel Johan S. Westengaard. Gennem hendes Søster Anne og dennes Forlovede Christensen kom hun i Bekendtskab med deres Ven, den dengang *unge Bødkersvend Christian Carl Guntel*, med hvem hun blev forlovet og 13. November 1839 gift. Om deres senere Tilværelse se min Faders Biografi, og om deres Børn se disses Biografi. Hun døde 1901, 84 Aar.

4. *Hanne Petersen, f. Roepstorff* 1820. Om hendes Barndom og Ungdom se hendes Faders Biografi. Hun blev gift med en Modellsnedker Petersen. Ægteskabet var ikke lykkeligt paa Grund af Mandens Forfald til Spil. Af Sorg herover blev hun sindssyg, og ca. 1850 kom hun paa St. Hans Hospital ved Roskilde, og her døde hun ca. 1868, ca. 48 Aar gl. I Ægteskabet var en Søn Emil Petersen. Han blev opdraget hos en Onkel, Farver Grundtvig paa Vestergade og blev Sagførerfuldmægtig hos Prokurator Casse paa Vestergade. Jeg erindrer ikke at have set nogen af dem, og af Begrænsningshensyn har jeg ikke søgt yderligere Oplysninger.

5. *Larsine Petersen, f. Roepstorff* ca. 1822, i Familien kaldt ved Fornavnet *Sine*. Om hendes Barndom og Ungdom se hendes Faders Biografi. I København fik hun Beskæftigelse ved Husgerning hos Direktør Thomsen ved Nationalmuseet. I 1867 blev hun gift med Skomagermester *Andreas Esaias Petersen*, født 10. Januar 1820. Han var en munter og godmodig Mand,

og i vort Barndomshjem ved Gl. Kongevej var vi altid glade, naar han og Moster Sine kom i Besøg. De boede i en beskeden Lejlighed i Larslejstræde og havde et beskeden, godt Udkomme. Ægteskabet var barnløst, men meget lykkeligt. Han døde 11. Februar 1873, da jeg var 12 Aar. Moster Sine sørgede meget over ham. Hun døde ca. 1877, ca. 55 Aar gl.

Slægten Westengaard.

Ifølge et Inserat i Berlingske Tidende af 5. Januar 1932 (bilagt i Slægtbogsmappen) kan Slægten i Følge dette af Hauch-Fausbøll forfattede Inserat føres tilbage til Slægtsgaarden Westengaard i Skanderborg Amt, hvilken Gaard allerede nævnes 1570, altsaa fra for 367 Aar tilbage. Som Slægtens Stamfader regnes Borgmester Jens Westengaard, men forøvrigt frembyder Slægten saa meget af Interesse, at jeg i August 1935 paa Opfordring forfattede et lille Skrift: »Afstamningen mellem Slægterne Guntel, Westengaard m. fl.«, det saakaldte Westengaardshefte. I dette findes tillige en af Hauch-Fausbøll paa min Opfordring forfattet Stamtavle, og dette Skrift lod jeg duplikere i 35 Eksemplarer og sendte hver af Familieoverhovederne et Eksempplar, og heri har jeg i store Træk berettet nærmere om Slægten, hvorfor jeg herom henviser til dette Hefte og her kun uddrager, at Slægten er i Afstamning til Slægterne Holstein Holsteinborg, Danneskjold, Mogens Fries foruden andre kendte Navne, og at vi gennem Westengaarderne har været i Afstamning med seks af Ejerne af Molktes Palæ, der nu tilhører Haandværkerforeningen. Samtidig med at Jens Westengaard forrettede sin Borgmestergerning i Odense, drev han sin Slægtsgaard samt Herregaarden Dallum og Hollufgaard foruden en Del Bøndergods paa Fyn, for hvilket han fik adelig Frihed. I denne Bogs sidste Blade har jeg skrevet lidt nærmere om Dallum og Hollufgaard, som min Hustru og jeg besaa i 1936. En af Borgmesterens ældste Søns Efterkommere var Provst Otto Westengaard i Kundby pr. Holbæk. I dennes Præstegaard fødtes 1791 Sønnen Johannes. Om ham og hans

Efterkommere skal nu her berettes. Men foruden havde Provst Westengaard flere Børn, omtalte i Hauch-Fausbølls Inserat, men ikke omtalt her af Begrænsningshensyn. Se endvidere Til-læget bagest i Bogen.

Nationalbanktæller Johannes Severin Westengaard, født i Kundby Præstegaard 1791, Søn af Provst Otto Westengaard. Han lærte Apothekerfaget og ca. 1824 var han Provisor ved Gammeltorvs Apothek. Her gjorde han Bekendtskab med min Moders Tante *Hansigne Jakobsen* og ca. 1825 blev de gift. Han var da 34 Aar, hun 33 Aar. Om hendes Barndom og Ungdom se hendes Biografi. Noget senere fik han Ansættelse som Tæller i Nationalbanken for efter hans Familietradition at faa en pensionsberettiget Stilling. I 1829 fødtes Sønnen Otto, hvis Biografi følger, og i 1831 Datteren Anna Jakobine, som blev gift med Vinhandler Fritz Jensen, der havde Forretning paa Hjørnet af Nytorv og Nygade. Om dette Ægtepar ved jeg kun hvad der her er meddelt.

Johannes Sev. Westengaard og hans Hustru interesserede sig meget for vor Familie. Da Pengekrisen hærgede i 1835 tog de sig af Svogeren Røepstorffs Børn som tidligere meddelt. I 1839 var han Forlover ved Fader og Moders Bryllup og ligeledes i 1840 ved hans Kones Søster Edels Datter Anne Røepstorffs Bryllup med den senere Bødkermester Christensen. Det var dog mest Moder, der kom i Berøring med dem og deres med Moder jævnaldrende Søn, Moders Fætter Otto Westengaard. Ca. 1870 tog Johannes Westengaard sin Afsked fra Nationalbanken ca. 79 Aar gl. Imens han sad som Tæller i Banken, saa han Sønnen begynde som Kontorist i Banken og saa avancere til Assistent, Fuldmægtig, Kasserer og Hovedkasserer. Derimod oplevede han ikke at se Sønnen først blive Justitsraad, senere Etatsraad.

Moders Tante Hansigne Westengaard døde 3. Oktober 1869, 77 Aar gl., og Moders Onkel Joh. S. Westengaard døde 2. August 1870, 79 Aar gl. En Erindring om ham har jeg, nemlig en Notesbog trykt i Juli 1819 med mange af hans Notitser. Efter hans Død arvedes den af Sønnen, der forærede Moder den til

Erindring om hans Fader, og i 1871, da jeg var 10 Aar, fik jeg den af Moder, da jeg allerede den Gang interesserede mig for Familiens Genealogi.

Etatsraad Otto Bergio Christian Westengaard, født 26. April 1828. Han kom paa Kontoret i Nationalbanken, blev 1860 Assistent, 1870 Fuldmægtig og 1890 Hovedkasserer, 62 Aar gl. I 1869 blev han Justitsraad og i 1902 Etatsraad, 74 Aar gl. Han er den af Familiens Tjenestemænd, der har naaet højst i Rang, 3die Rangklasse Nr. 3.

Han blev omkring 1864, ca. 36 Aar, som Bankassistent gift med Jensine Vilhelmine Fugl, født 22. Marts 1841, altsaa 13 Aar ældre end han. Bekendtskabet stammede fra, at hun var Husjomfru hos hans Søster og Svoger, Vinhandler Fritz Jensen. I Ægteskabet var et Barn, Sønnen Johannes Knud Westengaard, født 1866. Ægteskabet blev ikke mangeaarig, kun 9 Aar. Hun døde 29. September 1873, da han var 45 Aar. Omkring 1875 giftede han sig anden Gang, nu med Christine Dorothea Sivertsen, en Halvsøster til hans første Hustru, født 1827 og ved Giftermaalet ca. 48 Aar. Dette Ægteskab var barnløst.

Han var en meget dygtig Mand. Foruden sit Embede i Nationalbanken varetog han mange Interesser for sine Medborgere, var Medlem af Industriforeningens Bestyrelse m. m. Som Paa-skønnelse blev han i 1896 udnævnt til Justitsraad og i 1902 til Etatsraad. Ligesom hans Forældre interesserede han sig for Familiens Medlemmer og mere end en af disse kunde takke ham for en god Haandsrækning. Han var Faders og Moders Raadgiver, og da Fader døde 1897, blev han Moders Lavværg til hendes Død 1901.

Han og hans Hustru og deres eneste Søn levede en lykkelig Tilværelse, indtil Sønnen, der var bleven Overretssagfører, omkring 1901 paa Grund af en begaaet Fejl maatte deponere sin Bestalling og et Par Aar efter rejste til Amerika, hvor han døde, hvad de sørgede meget over. Paa dette Tidspunkt var Etatsraaden ca. 75 Aar, hun 76 Aar. Hun blev saa svagelig, og de maatte opgive at føre Husholdning selv og boede Resten af deres Tilværelse i et Pensionat i Frederiksberg Allé. Han døde 27. Juli 1909, 81 Aar gl. Hun døde 10 Aar efter i

November 1919, 94 Aar gl. En Slægting af hende, Kontorchef i Københavns Bygningskommission, E. Sivertsen, Sortedams Dossering, stod i 1934 som Repræsentant for Etatsraad Westengaards Arvinger overfor Begravelsesvæsenet med Hensyn til det anseelige monumentale Gravmæle, der var fornyet til 1953 i Assistents Kirkegaard. Sønnen:

Overretssagfører Johannes Knud Westengaard, født 1866, blev Student 1890, cand. jur. og Sagførerfuldmægtig 1894 og Overretssagfører 1895, 29 Aar gl. I Aarene inden han blev Overretssagfører, gjorde han sig gældende som konservativ Agitator ved politiske Møder ved sin muntre Slagfærdighed i Debatten. Samme Aar han blev Overretssagfører, 1895, blev han gift med *Johanne Christine von Tangen Sivertsen*, født 31. Januar 1874. Ved Brylluppet var han 29 Aar, hun 21 Aar, og Aaret efter fødtes deres eneste Barn, Sønnen Otto Herman Johannes Westengaard, 24. Juni 1896. Alt tegnede lyst for dem, indtil han ca. 1901 foretog en uheldig Disposition for en Klient, hvad der foranledigede at han maatte deponere sin Sagførerbestalling. Et Par Aar søgte han at klare sig som cand. jur., saa søgte han til Amerika for at bane sig Vej og saa faa Hustru og Søn derover, men han naaede det ikke, og døde et Par Aar efter i Amerika ca. 1905, ca. 39 Aar. Hans Forældre og hans Enkes Familie sørgede for Enken og Sønnen. Enken døde 1933, 59 Aar og blev begravet i Etatsraad Westengaards Gravsted Assistents Kirkegaard. Sønnen var da 37 Aar. I 1934 var han Assurandør og boede ved Elmevej i Holte.

Overretssagfører Westengaard var en lille spinkel, men livlig og iøvrigt velbegavet Mand, som jeg kun er kommen i Berøring med et Par Gange, han besøgte mig paa Gl. Kongevej for som Sagfører for en Klient at forsøge paa at bringe en Handel i Stand mellem Klienten og os Søkende om Ejendommen, hvilket Forsøg mislykkedes. Hans Hustru og Søn har jeg ikke kendt.

Afstamningen mellem Slægterne Mikkelsen, Schøller, Guntel og Borre.

Slægten Mikkelsen-Guntel.

Slægten Mikkelsen-Guntel, ikke at forveksle med Slægten Mikkelsen-Krabbe.

Farmor Margerit Borres Pigenavn var ifølge Holmens Kirkes Daabsprotokol, Ane Malene Mikkelsen, men i Faders Døbeseddel skrives hendes Navn Margerit Anne Magdalene Mikkelsen, hvad der viser med hvilken Skødesløshed et Menneskes Navn dengang undertiden blev skrevet i de offentlige Protokoller. Hendes Navn skulde i hendes Døbeseddel været skrevet som i Faders Døbeseddel, og som det altid senere blev skrevet i hendes Papirer. Farmor Margerit født Mikkelsen var Stammoder til Slægterne Guntel og Borre. Kuriøst nok var hendes Pigenavn Mikkelsen det samme Efternavn, som bares af Stamfaderen til Slægten Krabbe: Niels Mikkelsen ifølge Adelsaarbogen for 1855 Side 233, men om der er nogen Afstamning mellem disse to Slægter Mikkelsen vides ikke, ellers vilde det være kuriøst om Slægterne Guntel og Krabbe stammede fra samme Slægt Mikkelsen.

Efter hvad Arkivar Erik Kroman fik oplyst af gamle Protokoller, kan der berettes følgende om Farmors Slægt: 19. April 1720 fødtes Michel Jensen, min Tipoldefar, i Nyboder. Han blev Tømrer paa »Kongens Toft«, Benævnelser paa det daværende Orlogsværft paa Bremerholm under Frederik V. Han blev gift med Ulviana Mogensdatter. En Søn af dette Ægteskab, Mogens Mikkelsen Killentofte, min Oldefader, fik sit Navn Mikkelsen efter Faderens Fornavn, saaledes som det dengang brugtes. Han var født i Nyboder 1794, blev som 11-aarig Dreng Lærling ved Holmen, blev Tømmermand og senere Baadsmand. Han blev gift med Maren Justdatter, en Datter af dette Ægteskab var Farmor Margerit Anne Magdalene Mikkelsen, der blev gift med Hospitalsfunktionær Borre — alt efter Kromans Oplysninger. Det efterfølgende er mine egne Optegnelser.

Farmor Margerit Mikkelsen er født 23. Marts 1792 og døbt i Holmens Kirke 1. April s. A. Efter hvad Fader fortalte, kom hun som Barn i Hjemmet hos nogle Slægtninge paa Landet, formodentlig i Killentoft, og kom som ung Pige til København.

Her maa jeg indskyde en Meddelelse. Som før omtalt begyndte jeg som 10-aarig Dreng at skrive en Slægtsbog. Det blev mig straks paafaldende, at Fader hed Guntel, medens hans Brødre hed Borre, uagtet Farmor ikke havde været gift to Gange, og paa min Forespørgsel hos Forældrene fik jeg kun undvigende Svar. Dette bragte mig i Tanker om, at Fader maaske var et uægte Barn, og da Fader og jeg en Dag var alene hjemme, og jeg igen kom frem med mit Spørgsmaal, fortalte han mig, at da Farmor som ung Pige kom ind fra Landet, fik hun Beskæftigelse ved Husgerning hos et Medlem af Familien Schøller. Her gjorde hun Bekendtskab med den unge, smukke Løjtnant Christian Schøller og heraf opstod et Kærlighedsforhold, hvoraf Følgen var Faders Fødsel paa Fødselstiftelsen 29. Maj 1912. Chr. Schøller var da 20, Farmor 19 Aar. Fader paalagde mig meget alvorligt ikke at røbe denne Hemmelighed til nogen, hvad jeg lovede. At være et uægte Barn blev jo dengang i borgerlige Krese regnet for en stor Skam, ikke alene for vedkommende selv, men navnlig for Moderen. Nutiden ser jo anderledes paa saadanne Forhold, hvad der fremgaar af den i 1937 vedtagne Lov, ifølge hvilken uægte Børn har samme Arveret som ægtefødte og i Reglen Ret til at bære Faderens Navn. Dette Løfte holdt jeg i 63 Aar til mit 73. Aar, da jeg i 1934 arbejdede paa Slægtbogen. Jeg syntes da, at jeg ikke kunde gaa i min Grav og lade mine Slægtninge være i den Tro, at Fader var en Søn af Fattigforstander Gundel i Slagelse, naar det ikke var Tilfældet, og da der nu var gaaet 37 Aar efter Faders Død, meddelte jeg derfor mine Slægtninge, hvorledes det forholdt sig. Meddelelsen vakte naturligvis Forundring og hos enkelte maaske Tvivl om dens Rigtighed, men det viste sig nu, at Moder havde betroet Hemmeligheden til min ældste Søster Thora og hun igen til sin ældste Datter Augusta, som nu kunde bekræfte dens Rigtighed. Forøvrigt foretog jeg, og ligeledes Kroman uden mit Vidende,

en Undersøgelse paa Landsarkivet, hjulpet af Arkivaren, om Christian Schøllers Navn skulde staa i Fødselsattestens Protokoller som Faders Fader, men der stod kun at Faderen ikke var navngivet. At Christian Schøller var Faders Fader kan saaledes ikke dokumenteres af Fødselsstiftelsens Protokoller, men i Realiteten er det kun en Formalitet, og baade Faders alvorlige Meddelelse til mig og Moders Meddelelse til Thora og mange andre Omstændigheder, som fremkommer i det paafølgende viser, at det havde sin Rigtighed, at daværende Løjtnant Christian Schøller var min og mine Søskendes Farfader omend illegitimt. Nærmere herom se Slægten Schøllers Biografi.

Om Faders Døbeseddel, der er skrevet af Præsten ved Fødselsstiftelsen 30. Maj 1812, er der at bemærke, at der bl. a. staar skrevet: »uden at dets Forældre er navngivne«, men samme Dato er der tilføjet: »Moderen Margerit Anna Magdalene Mikkelsen«, og paa Døbesedlens Bagside staar skrevet som Fortsættelse af Teksten paa Forsiden: »At jeg er ovennævnte Christian Carl bevidnes herved paa Tro og Love. København 23. Februar 1872. C. C. Guntel«. Interessant er det, at denne Tilføjelse er skrevet paa Døbesedlen Aaret efter, at jeg som 10-aarig Dreng begyndte paa Slægtsbogen, hvad der kunde tyde paa, at Slægtsbogen har givet Anledning til Tilføjelsen. Efter hvad jeg senere har erfaret, var det vist Moders Fætter, Etatsraad Westengaard, der raadede Fader til denne Tilføjelse. Faders Døbeseddel findes i Mappen med Slægtsbogsbilag.

Nærmere om Slægten Schøller se Slægten Schøllers Biografi, om Slægten Guntel se Faders Biografi.

Slægten Borre.

Farmor Margerit Anna Magdalene Borre, født Mikkelsen. Om hendes Slægtsforgængere og om hendes Ungdom er fortalt i det foregaaende.

I 1818 blev det dengang nye Garnisons Hospital i Rigensgade taget i Brug. Forinden var Farmor blevet forlovet med daværende Sergent, senere Commandør-Sergent Nicolai Borre. 1. Juli 1821 blev de viet i Garnisons Kirke. Han var da Commandør-Sergent ved 1ste Regiment, men havde faaet Portnerpladsen ved Hospitalet, hvor de fik deres Hjem. Farmor var dengang 28, Farstedfader Borre 39 Aar. Den ene af Forloverne var Brændevinsbrænder Smith i Rigensgade. Paa Vielsesatten var Farmors Pigenavn Mikkelsen blevet til Michélsen og paa Folketællingslisten i 1850 var hendes Fornavn Anne blevet til Johanne, det tog man ikke saa nøje dengang.

Om Farmoders Tilværelse efter Brylluppet se Farstedfaders Biografi.

Hospitalsfunktionær Farstedfader Nikolai Nielsen Borre, født 1782, Søn af en Skolelærer Nielsen i Landsbyen Borre i Jylland. Efter Datidens Skik blev han i Militærtjenesten kaldt for sit Bynavn Borre, og da han tog Erhverv i Militærtjenesten og i 1813 blev Sergent, beholdt han Navnet Borre og dette Navn blev ogsaa Slægtsnavnet for hans Efterkommere.

Fader fortæller, at det var hans illegitime Fader Christian Schøller, der havde skaffet »de gamle«, som Fader kaldte sin Moder og Stedfader, Portnerpladsen. Chr. Schøller var dengang 30 Aar, var blevet Premierløjtnant og Kammerjunker, og stod sig godt paa højere Steder. Han søgte ved alle Lejligheder at gavne Farmor og Farstedfader og deres Børn. Det skyldtes ham at de fik Tilladelse til at etablere Detailhandel og inddrage nogle til Portnerboligen stødende Værelser i deres Lejlighed. I disse blev der indrettet en Slags Selskabslokaler, hvor Folk fra Landet, der havde en Søn paa Hospitalet, kunde spise og drikke, og ligeledes ved Begravelser kunde den afdødes Slægtninge samles i disse Lokaler. En Funktionær ved Hospitalet fejrede sit Bryllup her. For at bestride denne Virksomhed maatte »de gamle« holde to Piger og Virksomheden

skaffede ikke alene dem og deres Børn et godt Udkomme, men da Farstedfader døde 1853, efterlod han sin Enke en Formue, der gav hende en i økonomisk Henseende sorgfri Alderdom. Chr. Schøllers Interesse viste sig ogsaa derved, at da Farstedfader i 1853 blev syg, blev han indlagt paa Officerslazaret i Stedet for paa de almindelige Hospitalsstuer, og her døde han, endvidere ved at Farhalvbroder Vilhelm i 1851 blev Kaptajn i sit 29. Aar og Broderen Christian blev Kopist i Krigsministeriet og senere Lazaretsforvalter. Chr. Schøller havde 1829 arvet Margaard ved Odense efter en Tante. Margaard regnes for Schøllers Slægtsgaard, hvorfor jeg har omtalt den nærmere i Bogens Slutning. I 1831 blev han Major, i 1832 gift, i 1842 Oberst og i 1846 Kammerherre. I 1858 døde han. Nærmere se hans Biografi. En Slægtning af ham, der ligeledes hed Chr. Schøller, var Inspektør ved Hospitalet fra 1845 til 1874. Han var Kaptajn ved Ansættelsen, blev Oberst 1862 og udgjorde sammen med Overlæge Djørup Hospitalets Bestyrelse.

Farmor og Farstedfaders første Barn, Sønnen Vilhelm, blev født 1822. Herefter fulgte Christian i 1825 og Julius 1831. I dette Aar kom Fader til København, saaledes som berettet i hans Biografi. Vilhelm var da 9 Aar, Christian 6 Aar og Julius født samme Aar. Fader erfarede nu de nærmere Omstændigheder ved sin Fødsel, og uagtet han havde sit Værelse ude i Byen, havde han dog sit Hjem hos »de gamle« til han i 1839 blev gift, men ogsaa efter den Tid var der det bedste Forhold mellem Hjemmet i Rigersgade og mine Forældre. I 1833 blev Sønnen Ludvig født og i 1840 den sidste af deres fem Børn, Valdemar, født.

Ved Frederik VII.s Kroningsfest i Frederiksborg 1848 blev Farstedfader Dannebrogsmænd for 35 Aars tro Tjeneste som Befalingsmand i Hæren.

I 1853 døde han af Kolera, 71 Aar. Paa dette Tidspunkt var Vilhelm Kaptajn, Christian Underofficer, Julius Bødker, Ludvig Sadelmager og Valdemar 13 Aar. Farstedfader blev begravet i Garnisons Kirkegaard. Farmor maatte senere fraflytte Boligen i Rigersgade og kom i Huset hos Sønnen Christian og fik her et hyggeligt Alderdomshjem, hvor vi tit kom

sammen med dem og Kaptajn Vilhelm og deres Hustruer og Børn, og de hos os ved Gl. Kongevej. I Januar 1879 døde hun 81 Aar og blev sænket i Farstedfaders Grav. Jeg var da 18 Aar. Deres Portrætter i Oliemaleri gik efter Farmors Død i Arv til Christian, efter hans Død til hans Datter Magdalene, efter hendes Død til min Søster Olivia og efter hendes Død i 1932 til hendes ældste Søn Alfred Meyer, i hvis Besiddelse de nu i 1937 er. Portrætterne skønnes at være malede, da Farmor og Farstedfader var omkring 45 Aar, altsaa ca. 1830, saa de er nu over 100 Aar gamle.

Farstedfader og to af hans Sønner var de eneste i Familien, der havde Erhverv som Militær, bortset fra Christian Schøller.

Børnene var de 5 Sønner: 1. Vilhelm, 2. Christian, 3. Julius, 4. Ludvig og 5. Valdemar samt født udenfor Ægteskabet min Fader.

Vilhelm og Christian kom vi som omtalt hyppig sammen med. De tre andre kom vi sjælden sammen med, de var mig nærmest ubekendte, Ludvig erindrer jeg ikke at have set. Derfor er de to første udførligere omtalt i det efterfølgende, de tre sidste kun kort.

1. Farhalvbroder, Kaptajn Vilhelm Borre, f. 19. April 1822. Efter Konfirmationen 1836 fik han Ansættelse ved 1. Regiments Musikkorps, og i 1840 blev han »Spillemand«, d. e. udlært Militærmusiker. I 1841 gik han over til Befalingsmandsstillingen; blev Korporal 1842, derefter Sergeant og i 1847 Commandersergeant ved 8. Liniebataillon i København, blev derefter oversat til 3. Reservebataillon i København, og her avancerede han 5. Maj 1848 til Leutnant, 19. August 1849 til Premierleutnant og 13. Februar 1851 til Kaptajn, kun 29 Aar, og samme Aar blev han gift, hvorom nærmere i det paafølgende. Han har altsaa ikke deltaget i Trearskrigen ved Fronterne, men hans Virksomhed har været ved Københavns Besætning og Uddannelse af Mandskab. I 1852 blev han forflyttet til Tjeneste som Kaptajn ved Garnisonen i Sønderborg, 1853 i Rendsborg og i 1854 ved 16. Liniebataillon i København. Her gjorde han Tjeneste, til Krigen atter udbrød 1864,

da han kom til Fronten, ifølge Oplysning fra Hærens Arkiv som »Compagnikommandeur W. von Borre« ved 15. Infanteribataillon, der var Københavnerne. Jeg søgte ligeledes ved Hærens Arkiv at faa Oplysninger om, hvilke Træfninger han havde deltaget i, men dette kunde kun faas ved Gennemlæsning af en Masse Rapporter, hvad jeg opgav. Derimod fortalte min Svoger Sponholtz, at da han deltog i Krigen i 1864, gjorde han Tjeneste hos en Bøsssemager i Sønderborg, og her saa han tit Kaptajn Borre marchere i Spidsen for sit Kompagni, naar dette marcherede til eller fra Afløsning af Besætningerne i Dybbøl Skanser. Som saa mange andre Officerer blev han afskediget med Pension ved Krigens Slutning i 1864, kun 42 Aar, da Hæren skulde indskrænkes.

Om hans Barndom se hans Moders Biografi.

5. November 1851, samme Aar han blev Kaptajn, blev han, 29 Aar gl., gift med Frederikke Christine f. Jensen, hos os kaldt Tante Rikke. Hun var da 24 Aar, altsaa født 1827. Om hendes Familie har jeg kun hørt, at det var velstillede Erhvervsdrivende i København. Det var ogsaa i 1851, at den Spøg ved Hovedvagten fandt Sted mellem Fader og Vilhelm, som omtalt i Faders Biografi. I 1852, da han gjorde Tjeneste i Sønderborg, boede hans Hustru der ogsaa, og her blev den ældste af deres to Børn, Datteren Olga, født. I 1854 blev han forflyttet til den dengang danske Garnisonsby Rendsborg, i 1855 til København, hvor de kom til at bo paa Nørrebrogade, og her blev deres Datter Hilma født. I 1860 boede de paa Blegdamsvej og i 1862 i Slotsgade, og her boede hans Hustru og Børn, medens han deltog i Krigen 1864. I Slotsgade 12 boede de paa 2. Sal, medens hans Broder Christian havde boet paa 1. Sal et Par Aar forinden med deres Moder i Hjemmet. Huset laa dengang frit, saa dets smukke Facade kom til sin Ret, hvorfor det ogsaa kaldtes Slottet. Fra Vinduerne til Gaden var der Udsigt over Anker Heegaards store Have til Blaagaardsgade, der dengang hed Parcelvej, til Gaarden over Husets Have.

Efter at han var pensioneret, forøgede han sin Indtægt ved Bogføring bl. a. hos Hofskræder Lund og Bødkermester Hjort Kjær, saa de havde et godt Udkomme. I 1874 døde Hjort Kjær,

og Farhalvbroder Vilhelm medvirkede til, at min Broder Vilhelm kom til at overtage Kjærs Forretning paa Nørregade, som meddelt i min Broder Vilhelms Biografi.

12. September 1867 døde Farhalvbroder, Kaptajn Vilhelm Borre, 54 Aar gl., og blev begravet i Garnisons Kirkegaard. Tante Rikke døde 1885 og blev begravet i sin Ægtefælles Grav, 58 Aar. Deres Børn var de to Døtre Olga og Hilma Borre.

1 A. *Olga Marie Magdalene Borre*, f. 29. Juli 1852 i Sønderborg. Hun opholdt sig i Hjemmet til Moderens Død 1885, saa oprettede hun en Skole i Herstedvester og fik derved sit Erhverv. Hun døde ugift 3. Februar 1919 og blev begravet i sine Forældres Grav. Efter hendes Død fandtes i Berlingske Tidende en lille rosende Nekrolog om hende, bilagt som Udclip i Slægtbogsmappen.

1 B. *Hilma Augusta Nikoline Bornebusch*, f. Borre 1855. 19. Oktober 1881 blev hun gift med Leutnant Bornebusch, der var Skovrider i Hardenberg paa Lolland. Herefter kom vi næsten ikke i Berøring med hende indtil 1920, da jeg fejrede mit 40 Aars Forretningsjubilæum. Da hun havde læst det i Bladene, sendte hun mig en Lykønskning fra hende og hendes Mand, og vi havde dem saa til Middag hos os sammen med min Søster Olivia, der nu var Enke, og Olivias to Døtre, hvoraf den ene, Hilma, var opkaldt efter Hilma Bornebusch. Paa dette Tidspunkt havde han et Par Aar forinden fratrukket sit Skovriderembede og købt en Villa ved Jyderup, hvor en Søn var Landmand. Nu gik det tilbage med Bornebuschs Helbred, og i 1922 døde han og blev begravet paa Holmstrup Kirkegaard pr. Jyderup.

I 1930 under et Besøg hos en Datter, der var gift i København, kom Hilma til Skade ved et Bilsammenstød og blev indlagt paa Frederiksberg Hospital, og her besøgte min Hustru og jeg hende nogle Gange. Da hun blev rask, tog hun i Huset hos Sønnen Otto, Landmanden ved Jyderup, og solgte Villaen. Da Sønnens Hustru døde, og han senere giftede sig igen, tog Hilma i Huset hos Datteren Olga, gift med Lærer Nielsen, Vollerup Skole pr. Kallundborg. Da jeg i 1936 ved en Telefon-

samtale med Datteren Hilma forhørte mig om hendes Moders Befindende, var hun efter sin Alder, 81 Aar, rask og rørig.

I Ægteskabet var 7 Børn: 3 Sønner og 4 Døtre. Deres Fornavne var: Axel, Otto, Charlotte, Sophie, Olga, Hilma og Gerhard. De var alle i Live i 1936 med Undtagelse af Datteren Sophie.

2. **Farhalvbroder, Krigsassessor Christian Nielsen Borre, f. 28. Juli 1825.** Han kom i Bogbinderlære og blev Svend 1844. Efter at have aftjent Værnepligten 1845, blev han i Tjenesten, blev Underofficer, indtil han 1854 blev Kopist i Krigsministeriet og samme Aar, 29 Aar gl., blev gift med *Augusta Caroline f. Brun*, i Familien kaldt ved Fornavn Line. Hun var født 1821, var altsaa 33 Aar ved deres Bryllup. Bekendtskabet stammede fra, at hun som ung Pige syede hos Farmor i Rigensgade. Hendes Fader var som ung Bødkersvend, kommen til København fra Lolland, og startede senere Bødkerforretning i København. En Søn af ham, en Broder til Tante Line, overtog Forretningen efter Faderen, men ved denne Søns Død blev Forretningen ophævet. En Sønnesøn, Rudolf Brun, arbejdede en Tid hos mig, medens jeg havde Forretning ved Gl. Kongevej omkring 1895.

Efter Farhalvbroder Christian og Tante Lines Bryllup 1854 boede de i Rigensgade, hvor deres ældste Søn Nikolai blev født. I 1855 flyttede de til den dengang danske Garnisonsby Rendsborg, hvor Farhalvbroder Christian Borre var bleven Forvalter ved Garnisonens Sygehus, og hvor hans Broder, Kaptajn Vilhelm, havde forrettet Tjeneste. I 1859 blev deres Datter Magdalene født her, og i 1860 tog han sin Afsked fra Forvalterstillingen og blev i den Anledning udnævnt til Krigsassessor. De flyttede nu til København, hvor han fik Ansættelse som Assistent i Magistraten. Han var da 35, hun 39 Aar. De kom saa til at bo i Slotsgade 12, med Farmor i Hjemmet, og hvor Broderen, Kaptajn Vilhelm, ogsaa kom til at bo. I 1862 blev deres yngste Søn Christian født.

Da Krigen brød ud i 1864 blev Farhalvbroder Christian Forvalter ved det paa Augustenborg Slot oprettede Lazaret. Da min Hustru og jeg i 1929 besøgte Augustenborg, var det med

Interesse vi saa de Omgivelser, hvor han havde færdedes. I 1935 blev Augustenborg indrettet til Sindssygehospital. Efter Dannevirkes Rømning i 1864 flyttedes Lazarettet til Randers, og han flyttede med. Efter Krigens Slutning blev han permitteret og blev igen Assistent i Magistraten, men under Lejrøvelserne ved Hald fik han hvert Aar Orlov og gjorde Tjeneste ved Garnisons-Sygehuset i Randers som Forvalter.

Under Tjenesten i Randers stiftede han Bekendtskab med Overvagtimester Reff ved Garnisonen og med Reffs Hustru og Børn, og Farhalvbroder Christians Børn tilbragte tit deres Sommerferie hos Reff, hvorved opstod et Venskab mellem de to Familiers Børn, et Venskab som holdt sig op i Aarene. En af Reffs Sønner blev Kaptajn i Hæren i København og blev 1. Marts 1839 gift med en Søster til vor Genbo ved Gl. Kongevej, Jernstøber Andersen. Da Fætter Nikolai Borre tog sin Afsked som Maskinmester ved Det forenede Dampskibsselskab i 1880, søgte Andersen en Værkfører, og paa Kaptajn Reffs Forslag fik Nikolai Værkførerstillingen. Herved kom Nikolai til at forny Bekendtskabet med Kaptajn Reffs Søster Marie, de blev forlovede og i 1901 gifte, og dette gav igen Anledning til, at Nikolais Søster Magdalene kom til at forny Bekendtskabet med en Legekammerat fra Randers, en Grosserer Ludvig Christiansen, og gift med ham. I de 17 Aar, min Hustru og jeg boede ved Gl. Kongevej, havde vi tit Lejlighed til at glæde os over det smukke Familieforhold mellem Familierne Andersen, Reff og Borre. Kaptajn Reff og Hustru ejede og boede i den smukke, fredede Ejendom i Smallegade ved Siden af Hjørnstedet af Falkonerallé. Haven, der nu er optaget af et Biografteater, strakte sig dengang ud til Howitzvej.

Farhalvbroder Christian Borre døde i Juni 1890, 64 Aar. Han var en Mand af et stateligt Ydre og meget veltalende, hvorfor han var Festtaler ved Familiefesterne, et Hverv, som jeg overtog efter ham, til jeg blev ældre. I Juni 1894 døde hans Hustru, 73 Aar, og Hjemmet blev opløst. De blev begge begravede i Forældrenes Grav. Farmor var død i 1879.

De havde de tre forannævnte Børn: 1. Sønnen Nikolai, 2. Datteren Magdalene og 3. Sønnen Christian.

2 A. *Maskinmester Nikolai Rudolf Borre*, f. 14. September 1854. Efter Konfirmationen vilde han være Maskinmester. Fra 1870 til 1875 stod han i den foreskrevne Kleinsmedelære, som han afsluttede med Sølvmedaille for sit Svendestykke. Medens han læste til Maskinmestereksamen, arbejdede han hos Burmeister & Wain og hos Smith & Mygind. I Maj 1876 tog han Eksamen og fik Ansættelse som Maskinmester ved Det forenede Dampskibs-Aktieselskab i September s. A. Han sejlede som saadan ved Selskabets Skibe, indtil Skibet »Acturus«, i hvilket han var Mester, forliste i 1880. Saa søgte han Beskæftigelse paa Landjorden og blev saa Værkfører hos Jernstøber Andersen ved Gl. Kongevej, som omtalt i hans Faders Biografi.

2. Maj 1901 blev han gift med *Petrea Marie Reff*, kaldet ved Fornavnet Marie, som før omtalt en Datter af Overvagtimester Reff i Randers. Hun var født 11. April 1860, ved Brylluppet var hun 41, han 47 Aar. Hun var en Søster til Kaptajn Reff, der 1. Marts 1889 blev gift med Jernstøber Andersens Søster. Efter Andersens Død ca. 1910 blev Jernstøberiet nedlagt, og Nikolai blev Inspektør for Komplekset og de mange Lokalteter udlejede. Ca. 1910 døde Andersens Enke, og Komplekset blev solgt tildels til Kinopalæet, dels til Bang & Pingel. Nikolai levede saa som Rentier Resten af sit Liv. Han døde 19. Juni 1915, 61 Aar, og blev begravet i sine Forældres Grav, efterladende Mindet om en sympatisk og intelligent Mand. Fra de blev gift og til hans Død boede de ved Værnedamsvej, og vi kom jævnlig i Berøring med dem. Nu flyttede hans Enke til Schneechloths Allé. I September 1934 besøgte jeg hende og laante Nikolais Papirer for deraf at uddrage foranstaaende Data. Da jeg talte med hende i Decbr. 1936 var hun rask efter sin Alder, 76 Aar, og havde det godt. — Ægteskabet barnløst.

2 B. *Olga Marie Magdalene Christiansen*, f. Borre 28. September 1859 i Rendsborg, hvor hendes Fader dengang var Forvalter ved Garnisonens Sygehus. Efter at Familien i 1860 var flyttet til København, opholdt hun sig i Hjemmet, til hun formentlig ca. 1880 blev gift med sin Barndoms Legekammerat fra Randers, *Grosserer Niels Ludvig Christiansen*. Han var født 1862 og var ved Brylluppet ca. 26, hun ca. 28 Aar. Han

drev en gros Forretning i Broderibranchen, Firma Anton Petersen & Christiansen, Landemærket. De havde et godt Udkomme. En Majolikavase, som de forærede os til vort Bryllup, pynter i vort Hjem.

Han døde 4. Marts 1898, 39 Aar. Hun døde 21. Juni, ligeledes 39 Aar. — Ægteskabet barnløst.

2 C. *Tømrer Christian Vilhelm Peter Borre*, f. 18. Juni 1862 i København. Han lærte Tømrerfaget, blev Svend ca. 1880, arbejdede nogle Aar i København, derpaa nogle Aar i Hamborg, hvor han blev gift, rejste saa med sin tyskfødte Hustru til Amerika, arbejdede nogle Aar her og kom saa tilbage til København. Her døde han formentlig ca. 1910. I Modsætning til Broderen var han nærmest en Haandværkssvendetype og var i nogle Aar Formand for Tømrersvendeforeningen i Hamborg. Ægteskabet barnløst.

3. *Bødker Julius Peter Nielsen Borre*, f. 1831, blev Svend 1850 og arbejdede som saadan til sin Død ca. 1868. Han blev ca. 1853 gift med Claudine Borre, f. Jensen 1831. I Ægteskabet var en Søn Nikolai Magnus Alfred Borre, f. 1854, medens Forældrene boede i Lille Kongensgade. Han var en sympatisk Mand og oparbejdede sig en mindre Maskinfabrik.

4. *Sadelmager Ludvig Borre*, f. 1833, 31. December, blev Svend 1852 og arbejdede dels som saadan, dels selvstændig til sin Død 21. Juni 1883. Nærmere mig ubekendt, jeg erindrers ikke at have set ham.

5. *Kæretmager Valdemar Otto Nikolai Borre*, f. 21. Juni 1840, blev Kæretmagersvend og arbejdede som saadan til sin Død ca. 1870. Han var daarlig begavet. Nærmere mig ubekendt.

Slægten Schøller.

Uddrag af C. E. A. Schøllers Bog: »Slægtoptegnelser om Familien Schøller«.

Forinden jeg i 1928 genoptog Beskæftigelsen med nærværende Slægtbog, havde jeg set i Berlingske Tidende, at der i 1891 var udkommet en Bog: »Slægtoptegnelser om Familien Schøller«, udgivne ved C. E. A. Schøller. Jeg købte Bogen for at se, om der der deri skulde være noget af Interesse om Faders illegitime Fader Christian Schøller, og Bogen udviste bl. a., at der var Overensstemmelse mellem Faders Meddelelser til mig og Bogens Indhold paa to Punkter. Det første Punkt, at i 1811, da Farmor som 19-aarig ung Pige kom i Forhold til den 20-aarige Leutnant Christian Schøller, var der netop paa det Tidspunkt en 20-aarig Leutnant Christian Schøller ansat i Hæren. Det andet Punkt var, at Bogens Indhold udviser, at Faders Meddelelse om, at Chr. Schøller var blevet Major Aaret før, Fader i 1831 kom til København, ogsaa var rigtig.

Af Bogens øvrige Indhold fremsættes følgende Uddrag, heri ogsaa Christian Schøllers Biografi:

Den ældste Optegnelse om Familien Schøller er fra 1534 under Christian III. Casper Schøller (1644—1719) blev adlet 1679. I 1688 mageskiftede han fem Gaarde med Holmegaard, tilhørende Otto Krabbe. Generalmajor Christian Schøller (1706—1778) arvede efter sin Svigerfader, General Grüner, Margaard 1763, som herefter har været i Slægten Schøllers Besiddelse og regnes for dens Slægtgaard. En Caspar Schøller, f. 1749, var den sidste af Slægtens adelige Linje.

Christian Schøllers Faders illegitime Faders Biografi.

Optegnelserne vedrørende min illegitime Farfader Christian Schøllers Forfædre, er optegnet af ovennævnte Generalmajor Christian Schøller, min illegitime Farfaders Farfader. Generalmajoren var gift med Ebba Grüner, Datter af ovennævnte General Grüner. En af deres Børn var Caspar Schøller (1756—1808), som i 1790, medens han gjorde Tjeneste som Major i Aalborg, blev gift med Mette Münster. I 1801 blev de sepa-

rerede. De havde to Sønner, hvoraf den ene var Christian Schøller, Faders illegitime Fader. Han var født i Aalborg 10. August 1791. Efter Datidens Skik i disse Kredse blev han i 1803, 12 Aar gl., i Vuggegave udnævnt til Kadet. I 1807, 16 Aar gl., gjorde han Tjeneste i Studenterkorpset under Københavns Belejring. I 1808 blev han Leutnant, 17 Aar gl. I 1811, 20 Aar gl., kom han i det Forhold til den 19-aarige Margarit Mikkelsen, hvoraf Frugten blev Faders Fødsel 29. Maj 1812. I 1813 blev han Premierleutnant og Kammerjunker. I 1821, 30 Aar gl., arvede han efter en Tante Slægtgaarden Margaard. I 1831 blev han Major, 40 Aar gl. I 1832 blev han gift med Emma Reimers, født i Altona, Datter af Skibsmægler Reimers i Altona. Da han i 1842 blev Stænderdeputeret, tog han sin Afsked som Oberst, 51 Aar. Da han i 1846 ophørte med at være Stænderdeputeret, blev han udnævnt til Kammerherre, 55 Aar. I 1858 døde han i Odense, 67 Aar gl. Hans Hustru døde paa Margaard 1879, 77 Aar gl. De havde fem Børn, hvoraf den ene var forannævnte Jægermester C. E. A. Schøller til Margaard, som kom i hans Besiddelse efter Faderens Død, Udgiver af Slægtbogsoptegnelserne og Fader til Kai Schøller, som i 1934, da min Hustru og jeg besøgte Margaard, var Besidder af Margaard. Siden Margaard var kommen i Schøllernes Besiddelse, tilføjede Besidderne til deres Titel: »Til Margaard«. Faders illegitime Faders Titel var saaledes da han døde: Oberst, Kammerherre Christian Schøller til Margaard. En af Schøllerne var den bekendte Entreprenør Schøller.

Faders illegitime Fader havde som ovennævnt 5 arveberettede Børn. Havde den i Maj 1937 vedtagne Arvelov været gældende dengang, havde han haft 6 arveberettede Børn, da uægte Børn ifølge denne Lov havde samme Arveret som ægtefødte. Margaard var i 1932 sat i Ejendomsskyld til 638,600 Kroner. Faders Fornavn Christian er formentligt opkaldt efter hans illegitime Fader, der bar samme Fornavn.

MARGAARD, SCHØLLERNES SLÆGTGAARD.

Da min Hustru og jeg paa en Sommerrejse i 1934 fik Lyst til at se Schøllernes Slægtgaard Margaard pr. Odense, skaffede min Søster Thoras Datterdatter Elfridas Mand, Landbrugs-kandidat Isaksen, os Adgang til at bese den smukke og velholdte Gaard. I Kongesalen, hvor der fandtes Familieportrætter, blev vi slaaet af den Lighed, der fandtes mellem Personerne i Slægten Guntel og Schøllernes Familieportrætter. Navnlig et Portrætmaleri af en Dame i 30—40 Aars Alderen havde en forbavsende Lighed med min Søster Olivia i samme Alder, og ligeledes et Portrætmaleri af en af Schøllerne i Officersuniform frembød en forbavsende Lighed med Farhalvbroder, Kaptajn Vilhelm Borre. I Foreningen »Danmarkssamfundet«, hvoraf vi er Medlemmer, havde vi i nogle Aar en Kaptajn Schøller til Formand. Naar vi var til Møder i Foreningen, forbavsedes vi tit over den slaaende Lighed mellem ham, Fader og Kaptajn Vilhelm Borre. — Som det ses, bekræfter det foranstaaende Afstamningen mellem Slægterne Guntel, Schøller og Borre.

Margaarden ligger vest for Landevejen mellem Odense og Bogense i Vigerslev Sogn. Den omtales første Gang under Erik Glipping ca. Aar 1300. Hovedbygningen bestod af et Bindingsværks Stuehus med to Sidefløje. I 1745 ejedes Gaarden af General Grüner. Gaarden var da omgivet af Volde og Grave. I dette Aar lod han de gamle Bindingsværks-Bygninger nedrive og de nuværende grundmurede Bygninger opføre i samme Format og samme Værelseinddeling som i de gamle Huse. Høj Stue med 10 Værelser, Køkken m. m. i Kælderen og Værelser i Kvistetagen til Personalet. Endvidere blev Voldene sløjfet og en Del af Voldgraven fyldt, saa Parken kunde føres op til Husfacaden med den dekorative Havetrappe. En Datter af General Grüner arvede Gaarden, og da hun blev gift med den senere Generalmajor Christian Schøller, kom Gaarden 1763 i Schøllernes Besiddelse. Efter et Par Slægtled arvede den senere Oberst Christian Schøller, Faders illegitime Fader, Gaarden i 1821, efter ham hans Søn, Jægermester Christian Emil Schøller, født 1843, Slægtbogens Forfatter. Ifølge Vejviseren for

1932 ejedes Gaarden dette Aar af hans Søn, Kaj Schøller, Premierleutnant og Grosserer, født 1872, boende om Vinteren Gl. Kongevej 124. Gaarden var da sat i Ejendomsskyld til 638,600 Kroner, var paa 643 Tdr. Land, deraf udgjorde Fredskoven, hvorigenem Margaardsaaen løber, de 13 Tdr. Land.

Som foran nævnt, besøgte min Hustru og jeg sammen med Elfrida og Isaksen Margaarden i 1934. Da Familien Schøller den Dag var bortrejst, havde Gartneren faaet Ordre til at vise os Lokaliteterne. Vi saa de smukt monterede Værelser, særlig Kongesalen med Familieportrætmalerierne og den smukke Park. Isaksen tog et Amatørbillede af os paa Havetrappen ud mod Parken.

TILLÆG TIL BORGMESTER WESTENGAARDS BIOGRAFI OG NOGLE NOTITSER OM SLÆGTEN BANG

Som et Tillæg til foranstaaende Artikel om Slægten Westengaard og til det af mig i August 1935 udsendte Hefte: »Afstamningen mellem Slægten Westengaard, Guntel m. fl.« (Westengaardsheftet) fremkommer følgende:

I Westengaardsheftet, hvor Slægten omtales i store Træk, anfører jeg bl. a., at Slægtens Stamfader Jens Westengaard, der i 1677 blev Borgmester i Odense, var gift med en Datter af Biskoppen i Odense, Dr. theol. Niels Bang, og derved kom Slægten Guntel gennem Slægten Westengaard i Afstamning med Slægten Bang. I Medgift fik Borgmesteren Hollugaard, og siden erhvervede han Dallum og meget Bøndergods, for hvilket han fik adelig Frihed.

Biskop Niels Bangs Efterfølger i Embedet blev Salmedigteren Thomas Kingo. Mellem de to Biskopper og Borgmesteren blev der et særdeles godt Venskab, hvad der bl. a. ses af et Digt af Kingo, hvori han priser Borgmesterens fine Ansigtstræk.

Digtet lyder saaledes i Datidens knudrede Sprog:

Om sindigt Ræt og Skæl, om sund Fornuft dend kunde
med Pensel eller præen afridses nogen lunde
Daa skulde hver en Streg i dette Ansigt staa
Saa Livsom farvet, at der intet mangled paa.

I en Artikel i »Berl. Tid.« i August 1936 i Anledning af Dr. theol. I. P. Bangs Død i Juli s. A. udtaler Hauch-Fausbøll, at Professor Bang sandsynligvis nedstammer fra »den højtansete« fynske Slægt, i hvilken det var Tradition, at den ældste af Sønnerne altid hed Niels Bang. Foruden mange af Slægtens kendte Navne er blandt de kendte fra vor Tid Digteren Herman Bang, Boghandler August Bang paa Vesterbro og Professor Bangs Broder Oberstløjtnant S. J. Bang, som vi under Verdenskrigen hørte Foredrag af, om hans Oplevelser under Indkaldelserne her i Landet. Salmedigteren Biskop Thomas Kingo ligger begravet i Fraude Kirke, til hvis Sogn Hollufgaard hører.

Paa en Sommerrejse i Juni 1936 besaa min Hustru og jeg, ledsaget af Elfrida og hendes Mand, Landbrugskandidat Isaksen, paa Hollufgaard og Dallum, hvor Borgmester Westengaard og hans nærmeste i sin Tid havde færdes, hvorfor jeg i det paafølgende vil omtale disse to Gaarde lidt nærmere til lige med nogle Notitser om Slægten Hastrup.

HOLLUFGAARD OG NOGLE NOTITSER OM SLÆGTEN HASTRUP.

Hollufgaard ligger Syd for Odense i Fraude Sogn ved Vejen mellem Odense og Ringe. Den blev som Stamhus oprettet af Rigskansler Jørgen Marsvin, der døde 1524 under Frederik I. I 1668 købtes den af Biskop Niels Bang, der 1675 gav Hollufgaard som sin Datters Medgift til hendes Mand, Borgmester Westengaard, der som tidligere meddelt ogsaa ejede Dallum. Efter Borgmesterens Død 1689 solgte hans Enke Dallum til Krigskommissær Himmelstrup. Senere ægtede hun Himmelstrup, og derved blev Hollufgaard og Dallum igen forenede under en Ejer til Himmelstrups Død, saa skiltes Gaardene igen. Hollufgaard havde saa i Tidens Løb forskellige Ejere uden særlig kendte Navne indtil den 1872 blev overtaget af Fyens Diskontokasse, som 1874 solgte den til Kammerherre Baron F. Juel Brockdorf for 700,000 Kroner. I 1911 solgte hans Enke Gaarden til Godsejer Madelung og i 1920 købtes den af Forpagter Aage Hastrup for 873,000 Kroner.

Aage Hastrup havde, indtil han købte Hollufgaard, haft sin Faders Gaard, Hjortholm paa Langeland, i Forpagtning. Faderen var Jægermester A. J. Hastrup. Aage Hastrup, født 1892, blev ogsaa Jægermester og blev gift med Agnes Ingeborg du Plessie de Richelieu, Datter af Kammerherre, siamesisk Admiral Richelieu og Hustru Dagmar Richelieu, født Lerche. Admiralen var i nogle Aar Formand for Danmarks-samfundet, og min Hustru og jeg kom sammen med ham ved Foreningsmøderne. Aage Hastrup solgte Hollufgaard 1927 og de paafølgende Ejere indtil 1936, da dette skrives, var Folk med ukendte Navne.

Som forannævnt besaa min Hustru og jeg Hollufgaard i 1936. Det var en smuk, anselig Hovedbygning af røde Sten, med tre Taarne, en smuk Park og en Vandmølle. Et Fotografi findes i mit Rejsealbum.

Hjortholm paa Langeland havde i flere Slægtled tilhørt Slægten Hastrup indtil forannævnte Jægermester A. I. Hastrup i 1896 solgte den og senere købte Holbækgaard i Jylland. Holbækgaard blev senere købt af Kaptajn Schouboe, hvis Søn Inspektør I. I. Schouboe i 1924 blev gift med min Søster Olgas Datterdatter Aase, født Schlichtkrull. Ifølge en Artikel af Hauch-Fausbøll i »Berl. Tid.« for 22. December, nedstammer Slægten Hastrup bl. a. fra Niels Juel. En af Slægten, exam. jur. Harald Hastrup, var i 1889 til 1894 Fuldmægtig paa Holsteinborg Godskontor, hvor min Svigerfader Krabbe var Fuldmægtig i sine unge Dage. En anden af Slægten var cand. theol. F. J. Hastrup, Adjunkt i Odense, af hvis Børn Sønnen Georg blev gift med Vilhelmine født Meyer, en Datter af min Søster Olivias Mand af hans første Ægteskab. En anden af Adjunkt Hastrups Sønner, Pastor Valdemar Hastrup, blev gift med Alma, en Søster til Vilhelmine. Det var to Brødre, der blev gift med to Søstre. Holbækgaard ved Randersfjord blev i 1937 indrettet til Vandrehjem efter at Jorden var udstykket.

Slægten Guntel har saaledes gennem Slægterne Westengaard og Hastrup været i Afstamning med to af Ejerne af Hollufgaard. Nu indskrænker vor Berøring med Hollufgaard sig til, at vi hvert Efteraar rekvirerer fra Gaardens Gartneri en Kasse prægtige Æbler.

DALLUM SLOT.

Gaarden Dallum, eller, som den nu kaldes, Dallum Slot, ligger i Søndervig Sogn, Nabosognet til Vigerslev Sogn, hvori Schøllernes Slægtsgaard Margaard ligger, begge ved Landevejen mellem Odense og Bogense. Kuriøst er det, at Schøllernes Slægtsgaard, hvorfra Fader illegitimt stammer, saaledes ligger i Nabosognet til den ene af Westengaardenes Slægtsgaard, hvorfra Moders Slægt delvis stammer, og at de to Slægter efter ca. 150 Aars Forløb blev forlenet ved Faders og Moders Ægteskab 1839.

Dallum nævnes første Gang 1430. I 1683 købtes Dallum af Borgmester Westengaard som foran omtalt. Efter hans Død solgte Enken Dallum til Krigskommissær Himmelstrup, og efter hans Død har den haft adskillige Ejere, bl. a. et Medlem af min Hustrus Slægt, Krabbe. I Slottets Nordfløj findes et ottekantet Taarn, opført 1634. Over Indgangen til dette Taarn lod Krabbe anbringe Slægterne Hoeghs og Krabbes Vaaben. I 1792 købtes Dallum af Baron Blixen Finneche, der oprettede Dallum til et Stamhus, der dengang havde 725 Td. Land. Paa det omtalte Taarn lod han endvidere anbringe Slægterne Ankerkrones og Blixen Finneches Vaaben. Han solgte Dallum 1849, og siden har den skiftet Ejere indtil den bekendte Privatarkæolog Apotheker P. Helveg Mikkelsen i Odense købte den 1926. Han restaurerede Slottet meget smukt og monterede det derefter til Rekonvalescenthjem for fynske Sygekassemedlemmer, og Slottet har nu endt sin Tilværelse som Privatbolig.

Som omtalt besaa min Hustru og jeg i Juni 1936 Slottet med dets Park og Sø, som alt er meget smukt. Fra Slottet og ned til Søen er der en meget svær Fæstningsmur, hvis Skydeskaarsrum er saa store, at min Hustru og jeg havde god Plads i et saadant, hvad et af Isaksen taget Fotografi viser. Foruden blev vi fotograferet foran det omtalte Taarn og ved Terrassen ved Søen. Slottet har saaledes ved Westengaarderne været i min Moders Slægts Besiddelse og ved den omtalte Krabbe været i min Hustrus Slægts Besiddelse.

SPREDTE NOTITSER.

Slægten Schøller kan føres tilbage til 1534 under Christian III, Slægten Westengaard til 1570 under Frederik II, Roepstorff til 1703 under Frederik IV, Mikkelsen-Borre til 1750 under Frederik V og Fader til 1812 under Frederik VI.

I det sidste Hundrede Aar er følgende af vore Slægters Medlemmer dekorerede: Moders Fætter Etatsraad Westengaard og Faders illegitime Fader Kammerherre Christian Schøller, begge i samme Rangklasse, min Brodersøn Oldemand Karl Guntel Ridder af Dannebrog, hans Svigerfader Sognefoged P. Jørgensen Dannebrogsmænd og Kammerraad, Julie Guntels Fader Justerformand F. Jensen og Nationalbanktæller Sponholtz begge Dannebrogsmænd og min Broder Vilhelm Æresmedlem i Bødkerlauget.

Paa Grund af hyppige Forespørgsler om Fader var i Familie med Slægten Gundel, hvilke Spørgsmaal generede Fader, da han selvfølgelig ikke brød sig om at omtale sine Barndomsforhold, forandrede han sit Navn fra Gundel til Guntel. Første Gang ses Navnet Guntel paa Faders og Moders Vielsesattest 1839, men saa blev de to Navne brugt i Flæng i nogle Aar. Paa Thoras Døbeseddel 1840 stod Guntel med Gundel tilføjet i Parantes. Paa Carls Døbeseddel 1843 stod Guntel, paa Franciskas Døbeseddel 1845 stod Gundel, paa Faders Borgerbrev 1846 stod som paa hans Konfirmationsattest: tillagt Navn Gundel og paa Vilhelms Døbeseddel 1851 Gundel, men herfter er udelukkende brugt Navnet Guntel, saa kun Franciska og Vilhelm er døbt Gundel, Thora Guntel med Gundel i Parantes, de andre 7 Søskende Guntel.

Paa Faders Døbeseddel er hans Fornavne Christian Carl, men da han kom til København, blev han i »de gamle«s Hjem kaldt ved Fornavnet Carl i Stedet for Christian, da der i Hjemmet i Rigensgade var Faders femaarige Halvbroder Christian Borre, for ikke at forveksle de to Christian'er. — Paa Broder Emils Døbeseddel er Navnet Guntel stavet med to l som Guntell af Skødesløshed fra Klokkerkontoret. Følgen heraf er, at paa Gerdas og Ediths Døbesedler er deres Efternavn skrevet Guntell.

